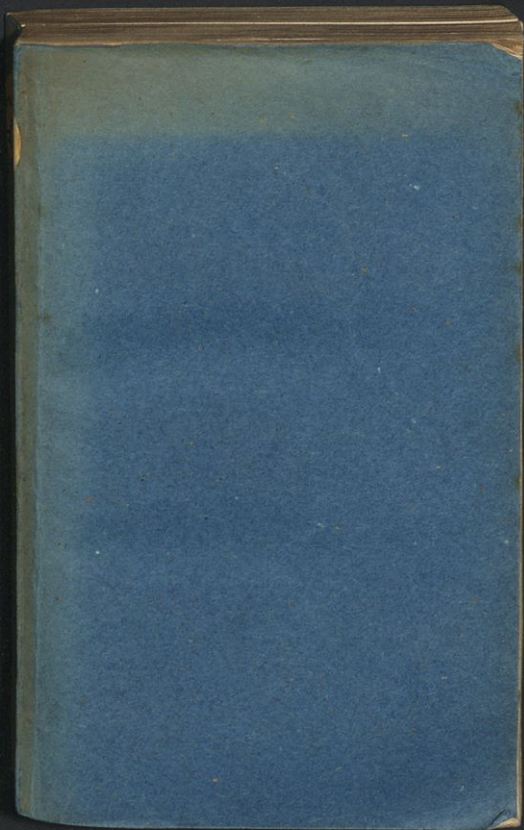

29845 II. C g. 2
41

VS

Očet

VS

Daj nam dans naš
VSAKDANJ KRUH!

ali

MNOGE MOLITVE,

v kterih po

Jezusovim nauku

Očeta, ki je v nebesih, vsiga prosimo, kar
vsak dan za dušo in telo potrebujemo.

Spisal

JOŽEF ROZMAN,
tebant v Trebnim.

Peti natis.

V LJUBLJANI 1860.

V zalogi pri Ig. Klemenzu, bukvozeu.

Printed by G. H.

V natis teh bukev so milostljivi Firšt

Gospod Gospod

ANTON ALOJZ,

Ljubljanski škof,

30. kozoperska 1834, dovolil.

030019488

Zjutrejne molitve.

Ako hočeš dan z Bogam dokončati, ga z Bogam začni. Berž ko se zbudiš in čas vstati pride, povzdigni svojo dušo k Bogu in se prekrižaj. Kader se oblačiš, se spomni, de te božje oko vedno gleda. Zahvali Boga, de ti je spet nov dan za zveličanje skerbeti dodelil. Misli na opravila in priložnosti, v katerih vtegneš dans Bogu služiti, in prosi ga za gnado, de mu tudi ob uri skušnjave zvest ostaneš.

V imenu Boga Očeta †, kateri me je stvaril; v imenu svojiga križaniga Gospoda Jezusa Kristusa †, kateri me je s svojo sveto rešnjo kervjo odrešil, in v imenu svetiga Duha †, kateri me je posvetil, hočem vstati, kakor priden služabnik k delu svojiga Gospoda. Amen.

Desiravno sim prah in pepel, bom vender s svojim Bogam govoril. Pridi

sveti Duh, napolni serca vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Molitev.

O moj Bog, ki sim vpričo tebe, molim te svojiga Stvarnika in Gospoda. Zahvalim te za vse dobrote, ki sim jih od tebe na duši in telesu prejel; posebno pa, de si me odrešil po Jezusu Kristusu svojim Sinu, h keršanski veri poklical, in de mi čas deliš, spokoriti se svojih grehov in večno življenje zaslužiti.

Obudi vero, upanje, ljubezen in grevengo, ter reci:

Gospod! vse verujem, kar katolška cerkev veruje; poterdi me v moji veri. V te postavim vse svoje zaupanje, ne bom osramoten. Ljubim te iz vsiga serca; iz ljubezni do tebe sovražim in čertim vse svoje grehe in gnado te prosim, de me današnji dan v noben greh pasti ne pustiš.

Ponovi obljubo sv. kersta tako :

Odpovem se hudiču, njegovimu napahu in vsimu djanju. Tebe samiga, o moj Bog! se hočem deržati, in živetim želim prav po keršansko. Vse obljube, ki sim jih per zadnji spovedi in zadnjim sv. obhajilu storil, zdaj ponovim. Prosim te za gnado, k novi spovedi in k sv. obhajilu se prav perpraviti.

Molitev.

O Gospod, vsigamogočni Bog! ki si nam dal današni dan doživeti, daj nam tudi moč, de dans v noben greh ne padamo, temuč de vse svoje govorjenje, misli in djanje po tvojih zapovedih in naukih ravnamo, in v vsih rečeh tvojo sveto voljo dopolnimo; po Jezusu Kristusu Gospodu našim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Bog! kateri po neizrečeni previdnosti svoje svete angele v naše var-

stva pošiljaš; dodeli nam, te ponižno prosimo, de bomo po njih brambi vselej ohranjeni in v njih družbi se večno veselili.

Sveta Marija in vsi svetniki božji! prosite za nas pri Gospodu, de nam pomaga in nas zveliča, kateri živi in kraljuje vekomej.

Gospod nas požegnaj in varuj vsiga hudiga in perpelji v večno življenje, in vernih duše naj počivajo po milosti božji v miru. Amen.

Oče naš . . . Češena . . . Verujem . . .

Večerne molitve.

Nikoli ne hodi v posteljo, de bi se poprej Bogu za čez dan prejete dobrote ne zahvalil, ga zavolj storjenih grehov odpušnja ne prosil in se njegovim varstvu ne priporočil.

V imenu Boga Očeta † in Sina † in svetiga † Duha. Amen.

Desiravno sim prah in pepel, bom vender s svojim Bogam govoril.

Pridi sveti Duh, napolni serca vernih, in užgi v njih ogenj svoje ljubezni. Verujem, o moj Bog! de si pričijoč tukej in povsod; ponižam se pred teboj in molim tvojo narvikši svetlost, o Bog! kateri si edin v natori, in trojin v peršonah. Spoznam, de si ti nar viši, nar mogočniši Gospod in Bog, — jest pa sim prah in pepel. Torej se podveržem tvoji božji oblasti, ki jo imaš

do mojiga življenja; ti si mi ga dal, in ti ga boš spet vzel, kader bo tvoja volja.

Zdaj premisli, ktere gnade si spet dans na duši in telesu od Boga prejel; zahvali ga zanje rekoč:

Moj Bog! kateri me od mladiga vodiš in živiš, nevreden sim tvoje milosti in tolikanj gnad, ki mi jih brez konca daješ. Današnji dan in vsi dnevi mojiga življenja mi to pričajo. Iz vsiga serca te za-nje zahvalim in prosim: bodi mi še zanaprej milostljiv; daj mi vse tvoje gnade prav obračati, de bom vreden nar veči gnado zmed vsih, to je, večno zveličanje kdej zadobiti.

Vem, o moj Bog! de sim grešen človek, de sim te velikokrat in zlo razžalil; pa sam iz sebe svojih grehov ne morem spoznati, ne obžalovati. Prosim te, razkropi temo moje duše, de prav spoznam svoje grehe, zlasti tiste, ki sim jih dans storil, daj mi jih resnično obžalovati, in se jih v prihodnje skerbno varovati.

Zdaj sprašuj svojo vest, če in s katerimi mislimi, željami in besedami, in s katerim djanjem ali opušanjem svojih dolžnost si čez dan Boga razžalil; posebno premisli tiste grehe, h katerim si bolj nagnjen, in če si deržal sklep, kteriga si davi storil. Po tem obudi grevengo tako:

O moj Bog! ali bom vedno greh na greh nakladal in te vsak dan žalil? — Moj Bog in moj Oče! grešil sim nebu in tebi; nič več nisim vreden tvoj sin imenovan biti. Iz serca so mi žal vsi grehi, ki sim jih dans in ves čas svojiga življenja storil, ker si ti razžaljen nar večji, in vse ljubezni vredna dobrota, kateri greh memo vsiga sovražiš. Prosim te, odpusti mi jih zavolj Jezusa Kristusa, kateri je za nas na križi umerl. Terdno sklenem, skerbno si perzadeti, de svoje hudo nagnjenje premagam, in odslej zvesto deržim tvoje zapovedi. Daj mi svojo gnado, de ostanem stanoviten pri tem sklepu, in de se prav resnično spokorim.

Izpovem se Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii, vselej devici, svetimu Mi-

haelu arhangelu, svetimu Janezu kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu in vsim svetnikom, de sim veliko grešil z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Torej prosim sveto Marijo, vselej devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla in vse svetnike, de naj molijo za-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se nas vsigamogočni Bog, odpusti nam naše grehe in perpelj nas v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam daj vsigamogočni in usmiljeni Bog. Amen.

Molimo.

Prosimo, o Gospod! obiši to prebivališče, in deleč proč odženi iz njega vse zalezovanje sovražnika; tvoji sveti angeli naj v njem prebivajo, nas v miru ohranijo, in tvoj žegen naj bo vselej pri nas.

O Bog! usmili se svoje svete cerkve. Dodeli svojo gnado in pomoč našimu papežu, škofu in vsim našim duhovskim in deželskim gosposkam. Usmili se tudi naših staršev, bratov, sester in bližnjih.

Žegnaj in obvaruj nas vsigamogočni in usmiljeni Gospod, **Oče, Sin** in **sveti Duh. Amen.**

Daj nam vsigamogočni Gospod mirno noč in srečni konec. **Amen.**

Božja pomoč ostani vselej pri nas. **Amen.**

Oče naš . . . Češena . . . Verujem . . .

Molitve

**pri navadnih opravilih in perložnostih
čez dan.**

Ko se zbudiš.

V imenu Očeta †, Sina † in svetiga
† Duha.

Moj Bog! h tebi se zbudim. Serčno
se ti zahvalim, de si me nócoj milost-
ljivo ohranil, in mi nov dan dal doži-
veti. Daj mi ga tudi brez greha do-
končati.

Ko vstaneš.

V tvojim imenu, o Bog! vstanem,
de pojdem na delo, ki mi ga zapove-
duješ. Jezus! ki si iz groba vstal,
reši me od teme greha, daj mi v novim
življenju hoditi, — daj mi tako živeti,
kakor me ti s besedo in zgledam učiš.

Ko se oblačiš.

Zdihovaje in jokaje nad svojimi grehi sežem po obleki in se spomnim padca prvih staršev. To telo, ki zdaj toliko za-nj skerbim, se bo po smerti v prah razpadlo. Ne pusti, o Bog! de bi v svojih oblačilih nečimernosti iskal, svoji duši pa tvojih gnad kratil. O de bi pač bele obleke nedolžnosti, ki sim jo per sv. kerstu prejel, nikoli ne oma-deževal! — Obleci na-me novega človeka, Jezusa Kristusa; obdaruj me z orožjem luči, postavi mi kapo upanja na glavo, pokri me s škitam vere in z oklepam pravice; opaši moje ledje s čistostjo, daj mi meč tvoje besede v roko, in obuj moje noge s pokoršino do svetiga evangelija. Poslednji dan pa — pri vstajenji od mrtvih — ob-daj, o moj Bog! moje telo namest te slabe obleke, ki se vsak dan stara in terga, s častito neumerjočnostjo.

Pred delam.

Prosimo te, o Gospod! daj nam svojo gnado per vsih naših delih. Uči nas, kaj nam je storiti, in pomagaj nam, vse prav dostati, de bodo vse naše besede in dela od tebe začete in od tebe končane, po Jezusu Kristusu Gospodu našim.

Po delu.

Zahvalim se ti, o Bog! de si mi moč in gnado dal, to delo storiti; prosim te pa tudi, odpusti mi, ako sim te pri njem kaj razžalil.

Pred jedjo.

V te, o Gospod, se vsih oči ozi-
rajo, in ti jim daš hrano pravi čas.
Svojo roko odpreš, in vse, kar živi,
z veseljem napolniš. — **Žegnaj nas in**
te dari, o Bog! ktere smo iz tvoje
dobrotljive roke prejeli, de našimu te-
lesu v časni, naši duši pa v večni
živež teknejo, po Jezusu Kristusu na-
šim Gospodu. Amen.

Po jedi.

Gospod, nebeški Oče! ponižno se ti zahvalimo, de si naše telesa nasitil s svojimi darmi, in te prosimo, napolni tudi naše serca s svojo milostljivo pomočjo, de v vsih dobrih delih obilno rastemo, in ne pridemo v sramoto pred tvojim obličjem.

Kadar ura bije.

Moj Bog! že spet je ena ura pretekla in nikoli več je nazaj ne bo, — pa kako sim jo preživel? Spet sim eno uro bližej smerti, bližej večnosti! Kakšina bi bila za-me, ko bi mi bila zdaj zadnja ura odbila! — Jezus! tebi hočem živeti in umreti. Sveta Marija, mati božja! prosi za-me uboziga grešnika zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

Kader zjutrej, opoldne in zvečer Angelsko
Češenje zvoni.

1. Angel Gospodov je Marii označil, in je spočela od sv. Duha. Češena . . .

2. Lej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena . . .

3. In Beseda je meso postala, in med nami prebivala. Češena . . .

Ob kaki skušnjavi.

Kako bi mogel zoper tebe, o Bog! grešiti in hudo storiti pred tvojim obličjem? Sej me vidiš ti, ki me boš enkrat sodil! — Kaj bom imel, če se grehu vdam? Pač bi se sramovati mogel pred pametnimi ljudmi, pred prijatli, in sam pred seboj! — Moj Bog! s tvojo pomočjo upam premagati, če le resnično hočem in se perložnosti varujem. Res hočem, ti pa mi pomagaj!

Po storjenim grehu.

O! de sim že spet ta greh storil! Moj Bog, iz serca mi je žal! Kaj ko bi ga ne bil! Pa odslej nikoli več! — Moja slabost mi ne sme serca podreti, ampak me bolj ponižniga in skerbniga storiti. Odpusti mi Oče, in pomagaj mi.

Kader v cerkev prideš.

Pokropi me z izopam, o Gospod! in bom očišen; operi me in bom bolj bel, kakor sneg. Pač strašen je ta kraj! Zares hiša božja je tu, pa vrata nebeške! — V ta svet kraj gredoč vse druge skerbi zunej pustim. Nič družiga nočem tukaj premišljevati, kakor tvojo pravico, o Gospod! samo s teboj se želim pogovarjati.

Preden iz cerkve greš.

Operi me, o Bog! čedalje bolj od moje krivice, in očisti me od moje pregrehe. Ne pusti, de bi v tolicih grehih iz tvoje hiše domu šel, kakor sim vanjo prišel. Perzanesi mi, de sim te s tako majhno častjo in s tako slabim ajfram častil, hvalil in molil. — Zdaj zapušam tvoj svet tempel, tebe pa ne zapustim, sej si mi, kodar bom hodil, vpričo. O de bi vender nikoli ne pozabil, de je tvoje sveto oko vedno nad menoj odperto, — de bi nikoli nič ne storil, kar bi tvoj čist pogled žalilo.

Zdaj grem tje, kamor me tvoja previdnost kliče; vodi me ti na potu miru in perpelji me po smerti v nebeški tempel.

Pred branjem sv. pisma ali kakih sv. bukev.

Gospod! kam hočem iti? Ti imaš besede večniga življenja. Srečen, kteriga ti sam svojo postavo učiš. — Zahvalim te za svete bukve, ki si nam jih k podučanju in potolaženju dodelil. Tvoja beseda je resnica. Daj mi gnado, jo prav umeti, ljubiti, ohraniti in spolniti.

Po branji.

Hvala ti bodi, o Bog, de si po tem branji spet moj um razsvetil in mojo voljo k dobremu omečil. Z vsaketerim ne ravnaš tako usmiljeno. Blagor pa meni, de se tvojo voljo poznati učim! Daj mi tudi gnado, po tvoji volji živeti.

Kadar se slačiš.

Daj mi, o moj Bog! stariga človeka z vsimi njegovimi deli sleči, in

njegove ude: hude nagnjenja, lakomnost, jezo, nevošljivost, nečistost, in druge grehe v sebi zadušiti! Obleci name noviga človeka; obleci me, kakor svoje ljube zvoljene oblačiš, s serčnim usmiljenjem, s krotkostjo, s ponižnostjo, poterpežljivostjo, sramožljivostjo, posebno pa z ljubeznijo, s to vezjo vse popolnamosti. Naj Jezusov mir v moji duši kraljuje, njegova beseda naj v sredi mene obilno prebiva in me s pravo modrostjo napolnuje.

Kadar se v posteljo uležeš.

Kakor se zdaj v posteljo ulegam, tako bo kdej moje trohljivo telo v grob djano. Varuj me tedaj, o Bog! delj teme — greha, razsvetli me in vnemi v meni svojo ljubezen, de se bo moje serce tudi v spanji h tvoji časti gibalo.

Preden zaspiš.

Pod tvojim varstvom, moj Bog in Gospod! v kteriga vse svoje zaupanje stavim, hočem zdaj zaspati in

v miru počivati. Spanje je podoba smerti. Ker tedaj ne vem, ali se bom iz tega spanja še kdej v tem življenji predramil, se odpovem na enkrat vsimu, kar bi me ob smerti strašilo. Zakaj kako bi mogel mirno zaspiti, ko bi bil še smertniga greha kriv in tvoj sovražnik? Odpusti mi tedaj, usmiljeni Oče! vse moje grehe, in daj mi kdej smerti pravičniga umreti. Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. Jezus! tvoj sim v življenji in smerti. Sveta Marija priporočim se ti zdaj in ob svoji zadnji uri. Amen.

Kader kdo umira.

Vsigamogočni Bog! poterdi vero tega, ki zdaj umira, de v te veruje, kakor bi te vidil; podpri njegovo upanje, de popolnoma v te zaupa, kakor bi te slišal; vnemi njegovo ljubezen, de ga nič ne bo moglo od tebe ločiti, dokler te ne uživa. O Jezus! tudi ti si nekde v smertnih težavah na zemlji bil in veš, kaj človek umiraje terpi.

Pošlji temu umirajočimu pomoč iz nebes,
de se stanovitno vojskuje in srečno
premaga; ti si na križi dokončal, bodi
zdaj per njem, de bo tudi on večno
pri tebi! Merliški zvon pa tudi mene
spomni, de bom umerl. Smert je go-
tova, ura pa neznana. Dodeli mi, o
Bog! svojo gnado, de zdaj tako živim,
kakor bom ob smertni uri želel, de bi
bil živel, de zmiram v tvoji prijaznosti
ostanem. Amen.

Sveta maša.

Sveta maša je nekervava daritev noviga testamenta, vedni spomin kervave daritve, ktero je Kristus na križi opravil. Kakor se je Jezus tam svojimu Očetu daroval, tako se mu pri vsaki sv. maši daruje s samim tem razločkam, de je Jezus na sv. križi svojo kri prelil, pri sv. maši pa se kri ne preлива.

Jezus je daritev sv. maše pri zadnji večerji postavil. Vzel je kruh in kelh z vinam; oboje je požegnal in rekel nad kruham: To je moje telo: in nad kelham: To je kelh moje kervi. Dal je oboje pričijočim apostelnam zavžiti in je zapovedal: To delajte k mojimu spominu.

Daritev sv. maše je postavil za to, de je svoji cerkvi prav in resničen dar zapustil, de ga Bogu daruje do konca svetá; de veden spomin kervaviga na križi opravljeniga daru v njegovi cerkvi ostane, in de nam je posebno znamnje in zastavo svoje neizrečene ljubezni do nas zapustil.

Pri sv. maši se nevidno Jezus Kristus sam daruje za nas svojimu nebeškima Očetu; vidno pa mašnik to daritev opravlja. Mašnik dela pri sv. maši ravno to, kar je Jezus pri zadnji večerji storil: Prime kruh in kelh z vinam; oboje posveti in nad njima ravno te besede izreče, z kterimi je bil Jezus pri zadnji večerji kruh in vino v svoje telo in v svojo kri spremenil; oboje zavžije sam in deli od tega v podobi kruha tudi vernim, kteri k svetim obhajilu perstopijo.

Mašnik opravlja daritev sv. maše, de spozna, nar vikši gospostvo božje in nar veči oblast, ki jo ima Bog čez vse stvari; de Boga zahvali za vse njegove dobrote, de od njega odpušenje grehov in vse potrebne pomoči in gnade sebi in drugim sprosi in zadobi.

Daritev sv. maše se daruje in se sme darovati le samimu Bogu. Darujemo sicer tudi k časti in spominu svetnikov, pa svetnikom ne, temuč samim Bogu. K časti svetnikov darujemo za to, de Boga za gnado in milosti, ki jih je svetnikom dal zahvalimo; de svetnike prosimo, de naj z našo molitevjo svojo prošnjo sklenejo in za nas Boga prosijo; in de se spomnimo njih lepih čednost in se obudujemo jih posnemati.

Mašnik opravlja daritev sv. maše za žive in mertve.

Bodi pri sv. maši, nar višim opravilu naše svete vere, če te kaj posebniga ne odvrča, vsak dan, zlasti pa ob nedeljah in praznikih zamerljivo, častitljivo in z andohtjo. Pazi na štiri imenitniši dela sv. maše; nikar se med njo ne oziraj, ne posmehuj in ne pogovarjaj; ne bodi radovoljno razmišljen, temuč bodi v Bogu zbran per nji; moli Boga z ponižnostjo, zahvali ga za prejete dobrote, prosi ga novih gnad, serčno se ksaj svojih grehov in skleni se resnično poboljšati. Ko bi bil na gori Kalvarji sam Jezusa na križi umirati vidil, kaj bi bil občutil? Ali bi ne bil na svoje persi terkal in rekel: Za res, ta je bil Sin Božji! Misli si, kadar si per sv. maši, de pod Jezusovim kervavim križem stojiš.

Nar imenitniši deli sv. maše so: Evangelij, darovanje, povzdigovanje, in obhajilo. — Pri evangelij vstani in se prekrižaj, ter misli, de je dolžnost vsaciga kristjana, evangelski nauk poznati in po njem živeti. — Pri darovanji svoji misel z mašnikovo mislijo skleni, in sam sebe Bogu daruj; obljubi mu namreč vse svoje telesne in dušne moči k dobrimu obračati, za kar so ti dodeljene. — Pri povzdigovanji se globoko vkloni in moli Jezusa Kristusa pod podobo kruha in vina, povdarjaj na svoje persi, in spoznaj, de so tudi tvoji

grehi Jezusove smerti krivi, obžaluj jih
tedaj, in obudi vero, upanje in ljubezen.—
Per mašnikovim obhajilu, če k obhajilu ne
greš, stori to v duhu; to je imej želje, telo
Jezusa Kristusa vredno prejeti, in terdni
sklep stori vsaciga greha skerbno se varo-
vati, in le v Jezusu živeti.

Molitve

pri sveti maši.

Pripravljanje.

O Jezus, moj Bog in Zveličar! z vso ponižnostjo pridem pred tvoj altar k sveti maši, k skrivnosti polni daritvi tvoje ljubezni in mojiga odrešenja. Verujem de je sveta maša in tvoje darovanje na križi ena in ravno tista daritev. Verujem, de si ti tu, kakor na gôri kalvarji, oboje sam — dar in narvikši mašnik. Verujem, de se ravno tisti dar, kteriga si ti z svojo smertjo za nas grešnike opravil, spet nekervavo ponovi, kader mašnik v tvojim presvetim imenu skrivnostne besede izreče: To je moje telo; to je moja kri. — **O** moj Odrešenik! daj mi s tako živo vero, s tako gorečo andohtjo per tem nar svetejšim daru biti, de bo za-

me po tvojim namenu zares dar zve-
ličanja.

Vsigamogočni Bog! darujem ti to sveto mašo v tvojo božjo čast, ker si ti sam moj Bog in nar viši Gospod; v odpušenje svojih brezštevilih grehov in grehov vsih ljudi; v dolžno zahvalo za vse od tebe prejete gnade; in v zadobljenje novih gnad, ki jih vse skozi potrebujem. — Darujem tudi to sv. mašo za vse žive in mertve, zlasti za tiste, ki sim posebno dolžan za-nje moliti; za svoje starše, brate, sestre in sorodnike, za oblastnike in prednike, za vse svoje dobrotnike, prijatle in neprijatle, za vse, ktere sim morde kaj pobujšal in za vse verne duše v vicah. — Naj ti, o moj Bog! ta moj dober namen dopade, in naj se ti samiga sebe tako popolnoma darujem, kakor se ti je Jezus, naš Odrešenik, za nas daroval.

Začetik sv. maše.

V imenu Očeta † in Sina † in svetiga † Duha. Amen.

Psalm, kteriga mašnik pred spodnjo štablo moli, je izrek duše, ki vsa po Bogu koprni in va-nj zaupa.

Gospod! moji grehi, ki jih toliko nad seboj imam, me scer nevredniga delajo, k tvojimu altarcu se bližati; tode na tvoje neskončno usmiljenje se terdno zanesem; kervava smert tvojiga Sina, ki se ti zdaj spet na altarcu daruje, nas je s teboj spravila.

Mašnik se globoko perpogne in očitno spoved moli.

Spomni se z žalostjo svojih grehov in prosi Boga ponižno odpuščenja.

Vsigamogočni Bog! pred zemljo in nebam spoznam, de sim te velikokrat in hudo razžalil z mislijo, besedo in djanjem. Iz serca mi je to žal, ker

sim tebe vso svetost, in samo sveto dobroto, ki si neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden, razžalil. Terno sklenem, vsih grehov se varovati. Podperaj me z svojo gnado, ker brez nje nič ne zamorem.

Mašnik gre spet k altarju.

Božji srednik! daj mi to občutiti, kar so tvoji ljubi prijatli občutili, ko so te na križi terpeti in umirati vidili. O de bi pač jest zdaj nad svojimi grehi tako žaloval, kakor so tvoja sveta mati, in tvoji dragi prijatli pod tvojim križem nad tvojimi bolečinami žalovali!

Kirije elejson, ali Gospod: usmili se nas.

Vpi večkrat s serčno grevengo k milostljivimu Bogu za potrebno pomoč in usmiljenje.

Usmili se, Oče! svojiga zgreveniga otroka. Preljubeznjivi Zveličar! perzanesi moji slabosti. Sveti Duh!

ponôvi v mojim oserčji praviga duha. Nikar me z svojo gnado ne zapusti.

Gloria ali Čast Bogu (kadar jo mašnik moli).

Gloria je počastenje nebeškiga Očeta in Jezusa njegoviga božjiga Sina. Začne se z besedami, ktere so angeli pri Jezusovim rojstvu peli: Čast Bogu po višavah i. t. d. Poj tudi ti z hvaležnostjo, kar so angeli prepevali; — srečo, ki jo je Jezus s svojim rojstvom, ukam in terpljenjem na svét prinesel. Veseli se, moli, hvali, vslušaj in zaupaj.

Čast Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, kateri so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujmo te, hvaležni smo ti zavolj tvoje velike časti. Gospod Bog, kralj nebeški, vsigamogočni Oče!

Gospod Jezus Kristus, edino rojeni Sin Očeta, pravi Bog! Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, ki odjemlješ grehe sveta, vzemi našo prošnjo, ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! ker sam

ti si svet, sam ti **Gospod!** ti sam nar-
vikši **Jezus Kristus!** s svetim **Duham**
vred v časti **Boga Očeta.** **Amen.**

Mašnik se proti ljudem oberne rekoč:
Gospod z vami!

Mašnik se zdaj in večkrat proti ljudem oberne
z vošilam: **Gospod bodi z vami!** in jih opo-
minja, de naj z njim molijo. Služabnik mu
odgovori v imenu ljudi: **Gospod bodi tudi**
s teboj!

O Gospod! bodi z nami! pošli
nam svojiga dobriga **Duha,** de nas
hudiga varuje in nam moč k dobrimu
deli.

Mašnik moli na strani.

Mašnik zdaj želje zbranih vernih v molitvi k
Bogu pošilja in sklene z besedami: Po **Je-**
zusu Kristusu, našim **Gospodu;** ker nam
je on, božji učenik, v svojim imenu moliti
zapovedal.

Predobrotljivi Oče! dodeli nam
ubogim grešnikom vse tiste gnade, in
dobrote, ki te jih tvoj služabnik, maš-

nik sebi in nam prosi. **Z** njim ti darujem tudi jest svojo molitev za-se in za vse tiste, za ktere sim dolžan moliti. Daj nam vsim moč v svetosti in pravičnosti pred teboj hoditi, in kdej po tvoji obljubi v večno življenje priti. Tega te prosimo po **Jezusu Kristusu**, **Gospodu našim**, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, **Boga** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Mašnik bere list.

Per vsaki maši se bere kak del iz listov apostelnov, ali pa iz stariga testamenta. Premisli med tem tele nauke sv. Pavla:

Ljubezen je poterpežljiva in dobrotljiva; ni nevošljiva, se ne napihuje; ni časti lakomna; ne išče svojiga dobička; se ne da razdražiti, ne misli hudiga; ne veseli se krivice, ampak resnice; vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese. — **Ko** bi vse človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko budeč bron ali zvoneč zvonec. **Ko** bi znal

prerokovati, in vedel vse skrivnosti in imel vse učenost, in ko bi imel tako terdno vero, de bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel; nič nisim. Ino ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje teló dal de bi zgorelo, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga.

Moj Bog! kako se ti hočem zadosi zahvaliti, de si mi zmed toliko družih, ki še v temi nevednosti živé, svojo sveto voljo razodel? Z častjo, z veseljem in iz vsiga serca sprejemem nauke, ki si mi jih dal skoz usta apostelnov in prerokov. Dodeli mi vero očakov, gorečnost prerokov, delavno in stanovitno ljubezen apostelnov.

Mašnik bere evangeli.

Evangelij je veselo oznanilo življenja, terpljenja in smerti Jezusove; per vsaki sv. maši se ga nekolike bere. Po sv. evangeliu moraš verovati in živeti, po njem boš kdej sojen. Premisli zdaj te nauke sv. evangelijske.

Tisti čas je Jezus rekel: Jest sim luč sveta; kdor za menoj hodi, ne tava po temi, ampak luč resnice ga razsvetljuje in po pravim potu k svetosti in zveličanju vodi. — Če hočeš v življenje iti, derži zapovdi: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsiga svojiga srca, iz vse svoje duše in iz vse svoje misli. Ta je nar. večja in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe. — Če svoj dar perneseš na altar in se tam spomniš, de ima tvoj brat kaj zoper tebe; pusti ondi svoj dar pred altarjem in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar. — Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj konča, in kjer jih tatje izkopljejo; temuč zbirajte

si zaklade v nebesih, kjer jih ne konča ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo.

Moj Bog! po svojim lastnim Sinu si nam govoril in zapovedal njega poslušati. **O Jezus!** vse verujem, kar si učil; verujem in spoznam, de so tvoje besede — besede večniga življenja. Tode kaj bi mi vera brez ljubezni pomagala? Vžgi v meni tudi ljubezen in daj mi gnado po besedah svetiga evangelja živeti, de bodo z njimi izbrisane moje pregrehe.

Kadar se vera moli.

Verujem v eniga samiga Boga; v Očeta vsigamogočniga, kateri je stvaril vse reči, in v Jezusa Kristusa, njegoviga edino rojeniga Sinu, kateri se je zavolj nas včlovečil, ki je na križi umerl, od mertvih vstal in v nebesa šel; in ki bo prišel od ondod sodit žive in mertve. Verujem tudi v svetiga Duha, našiga posvečenika, kateri iz Očeta in Sina izhaja. Verujem eno,

sveto katoliško cerkev, odpušanje grehov, vstajenje mrtvih, in večno življenje.

Vse te resnice verujem, o Bog! zato, ker si jih ti razodel svoji cerkvi po Jezusu Kristusu. Oživi mojo vero, o Bog! in daj, de bojo tudi moje dela po moji veri. Amen.

Darovanje.

Mašnik daruje kruh in vino, ki bo v presveto telo in kri našiga Zveličarja spremenjeno, z molitevjo in zahvalo Bogu, začetniku vsiga dobrega. Daruj se tudi ti Bogu z voljno pokoršino.

Mašnik skledico v rokah derže kruh daruje.

Vzemi sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta prečisti dar, kteriga jest, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi svojimu živimu in pravimu Bogu, za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričejoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje.

Mašnik vino v kelh vlija in nekoliko vode vmes kane.

Bog, kteri si človeka z imenitnimi spredki čudno stvaril, in ga, ko je grešil, še bolj čudno skoz svojiga Sina prenovil: daj nam po njegovim včlo-

večenji, kteriga ta smes vode z vinam pomeni, de bomo s hrepenjenjem popolnamosti njegove božje nature deležni, kakor se je on ponižal, našo človeško natoro na-se vzeti; on, Jezus Kristus tvoj Sin, naš Gospod, kteri s teboj in svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Mašnik kelh z vinam daruje.

Darujemo ti, o Gospod! kelh zveličanja in prosimo tvojo milost, de gre v prijetni dar pred obličje tvojiga božjiga veličastva za naše zveličanje in za zveličanje vsiga svetá.

V duhu ponižnosti in s potertim sercam stojimo pred teboj, vzemi naš dar, o Gospod! in naj se pred tvojim obličjem tako dans naša daritev godi, de ti bo prijetna, o Gospod Bog!

Pridi posvečnik, vsigamogočni, večni Bog, in posveti ta dar, ki je tvojimu svetimu imenu perpravljen.

Mašnik si perste umiva.

Omi me, o Bog! bolj in bolj, očisti me od vsih mojih grehov s svojo gnado, — daj mi nedolžnost in svetost, ki jo neomadežano jagnje, ki se bo zdaj na altarji darovalo, od mene térja.

Mašnik v sredi altarja priklonjen moli.

Vzemi, sveta Trojica! to daritev, katero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, k časti svete Marije, vselej device, in vsih svetnikov. Naj prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji; po ravno tistim Kristusu, našim Gospodu.

Mašnik se proti ljudem oberne rekoč:
Molite bratje.

Vzemi, Gospod! ta dar iz rok mašnika v hvalo in čast svojiga imena, tudi k pridu našimu in vse svoje svete cerkve. Amen.

Posveti, o Bog! to daritev, in z njo tudi naše serce, ktero ti z vsimi njegovimi nagnjenji in željami darujemo. Daj nam le to želeti in storiti, kar je po tvoji volji, hudo nagnjenje pa vselej premagati. Ta sklep spolniti, te prosimo za tvojo pomoč po Jezusu Kristusu našim Gospodu. Amen.

Prefazjon, in Sanktus.

Prefazjon je častivna in slavna molitev, zahvala za prejete dobrote. Skleni se z zveličanimi duhovi in povzdigni tudi ti svoje serce k Bogu, svojimu stvarniku.

Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vsak čas in po vsih krajih, sveti Gospod! vsigamogočni Oče, večni Bog! kateri si iz ljubezni do nas, svojiga lastniga Sina na svét poslal, nas od greha rešit in nam pot v nebesa pokazat. Po tem Jezusu Kristusu, našim Gospodu, poveljujejo angelski kori tvoje presveto ime in mu hvalo dajejo. Tudi mi povzdigujemo z njimi svoj glas in s sveto

častjo prepevamo: Svet, svet, svet je Gospod Bog, stvarnik nebes in zemlje! Ves svet je poln tvojiga veličastva! Čast bodi Narvišimu, in temu, ki je prišel v imenu Gospoda, — našimu Zveličarju.

Po Sanktusu do povzdigovanja.

O nebeški, usmiljeni Oče! pred tvojim sedežem popadamo na tla, in po Jezusu Kristusu te ponižno prosimo, de vzameš in posvetiš te ponudbe, in darí, te prečiste, svete daritve, ktere ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, za papeža, za našiga škofa, za druge duhovne pastirje, za cesarja in za vse gosposke; za naše starše, za našo žlahto, za naše dobrotnike, prijatle, sovražnike in za vse, kar jih je tukej pričujočih in ti to daritev darujejo.

Naj ti bo všeč ta naša služba, ktero ti opravljamo sklenjeni s pre-sveto devico Marijo, in z vsimi svet-

niki, kateri kraljujejo s teboj v nebesih. Naši bratje so in udje ravno tistiga telesa, ravno tiste cerkve. Ljubijo nas in serčno želé, de nam daš pravo pokoro, milost in zveličanje. Naj nas tedaj njih ljubezen v naši revšini in nadlogi podpéra; in daj nam po njih prošnji povsod občutiti tvojo mogočno pomoč. Daj nam v tvojim miru preživeti svoje dni, reši nas od večniga pogubljenja, in perštej nas kdej med tvoje ljube zvoljene v nebesih.

Daj, te prosimo, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, vzet, poterjen, resnično in prijeten, de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga preljubiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

Povzdigvanje.

Mašnik spremeni kruh in vino v telo in kri Jezusovo in pokaže oboje ljudstvu, de naj ju moli. — Zdaj se godi, kar je Jezus per zadnji večerji storil in svojim učencam delati zapovedal. Misli si Jezusa na križi; kako je iz ljubezni do nas svojo kri prelil. Tako je Bog svet ljubil! Tako se je njegov Sin za naše zveličanje daroval! In mi bi ne hotli ljubiti Boga in njegoviga Sina? Bi ne hotli njegove volje storiti, tudi, kadar nam je težko? — bi ne hotli svojim sovražnikom odpustiti?

Ta dan pred svojim terpljenjem je vzel Jezus kruh v svoje svete in častite roke in je vzdignil oči proti nebu k tebi, o Bog! svojimu vsigamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil, in dal svojim učencam rekoč: Vzemite in jejte vsi od tega, zakaj to je moje telo.

Pri povzdigovanji sv. rešnjiga telesa:

Češeno bodi presveto rešnje telo, ki je bilo iz Marije device rojeno in na križi za nas umorjeno.

Med posvečevanjem vina v kelhu :

Ravno tako je Jezus po večerji tudi kelh prijel, posvetil in dal svojim učencam rekoč: **Pite vsi iz njega, zakaj to je kelh moje kervi, ktera bo za vas prelita.**

Pri povzdigovanji sv. rešnje kervi:

Češena bodi sv. rešnja kri! od vsih mojih grehov me omí, in očisti me tako, de pridem kdej k tebi v nebo.

Po povzdigovanji.

Spomnimo se, o Gospod! Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, našiga Gospoda, njegoviga zveličanskiga terpljenja, njegoviga od smerti vstajenja in vnebohoda, in darujemo tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih darov ta čisti, sveti, brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja, in kelh večniga zveličanja.

Poglej milostljivo na te dari s potolaženim obličjem, in jih sprejmi kakor

si sprejel dari svojiga hlapca, pravičniga Abelna, in daritev našiga Očaka Abrahama, in pa sveto in brezmadežno daritev, katero ti je tvoj veliki duhoven Melkizedek daroval.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni Bog! reci pirnesti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo na tem altarlji zavžilo presveto telo in presveto kri tvojiga Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in gnado. Po ravno tem Kristusu Gospodu našim. Amen.

Spomin za mertve.

Ljubezni polni spomin za mertve naj obudi v tebi želje po tistim zveličanji, kteriga jim vošiš, in katero je tudi tebi po Kristusu pripravljeno.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamnjem vere, in v miru spé.

Takej imenuj mertve, ktere hočeš posebno usmiljenju božjemu priporočiti, de bojo

zmanjšane njih bolečine, njih duše z Jezusovo kervjo očišene in zavolj tega presvetiga daru iz kraja svojiga terpljenja k večnemu zveličanju pripeljane.

Prosimo te o Bog! de té in vse, kateri v Kristusu počivajo, deneš v kraj hladu, luči in miru. Po ravno tem Kristusu Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostelni in marterniki in vsimi svetniki, ne po našim zasluženji, ampak po svoji prizanesljivosti. Po Kristusu Gospodu našim. Po katerim ti, o Gospod! vselej te dobrote vse stvariš, posvetiš, blagosloviš in jih nam dodeliš. Po njem, z njim in v njem, se tebi Bogu Očetu vsigamogočnemu v edinosti svetiga Duha vsa čast in hvala godi.

Oče naš.

Oče naš, ki se bo zdaj molil, ima ob kratkim vse v sebi, česar nam je želeti, prositi, in po čimur nam je hrepeneti.

Z **Z**veličarjevo zapovedjo opominjani, in z njegovim božjim naukam podučeni, si upamo reči: Oče naš i. t. d.

Prosimo te, o **Bog**! reši nas od vsih zlegov pretečenih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, častite, vselej device in božje matere Marije in vsih svetnikov, daj nam usmiljeno mir v naših dneh, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpérani vselej brez greha in zmote obvarovani.

Mašnik prelomi v znamenje Jezusove silne smerti sveto hostjo, in dene kosčik od nje v kelh.

Prosimo te za to gnado po **Jezusu Kristusu**, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, **Bog** od vekomaj do vekomej. Amen.

Mir Gospodov bodi vedno z nami, in njegov dober duh nas spremljaj po vsih naših potih.

To zmesenje in posvečenje telesa in kervi Gospoda našiga Jezusa **Kri-**

stusa nam bodi, ki ga prejmemo, v večno življenje. Amen.

Jagnje božje.

Jezus je jagnje božje imenovan, ker je nedolžno in krotko, kakor jagnje, terpel in svoje življenje daroval, iz ljubezni do nas ljudi, nas od greha rešiti in nam pravi mir duše zadobiti. Kako zlo nas ta resnica tolaži in k zaupanju obuduje.

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, kateri si rekel svojim apostelnam: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov, ampak svoje cerkve vero, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga, kateri si po Očetovi volji,

s svetim Duham vred svét s svojo smertjo v življenje obudil; reši me s tem svojim presvetim telesam, in s svojo presveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsih zlegov. Daj de se vselej tvojih zapoved deržim, in ne dopusti, de bi se kdej od tebe ločil. Kteri živiš in kraljuješ z ravno tem Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

To molitev le takrat moli, kader greš med mašo k sv. obhajilu.

O Gospod Jezus Kristus! vžitek tvojiga telesa, kteriga se jest nevredni človek prederznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti sv. duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen. Kruh nebeški hočem tedej prejeti in klicati v Gospodovo ime.

Mašnik udari, svojo nevrednost spoznati, trikrat na persi, in reče s stotnikam v evan-

geli: Gospod, nisim vreden i. t. d. Te besede, ktere tudi ti za njim govori, naj te s ponižnim zaupanjem v Jezusa navdajo.

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, temuč reci le s besedo in moja duša bo ozdravljena. (Trikrat.)

Telo Gospoda našiga Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. **Amen.**

Kadar mašnik telo Gospodovo zavživa:

O sveta večerja, pri kateri se Jezus Kristus prejema, spomin njegoviga terpljenja in njegove smerti obhaja, duša z gnado napolnuje, in nam zastavo večniga življenja daje. **O Bog!** pokliči tudi mene k tej večerji, in stori me vredniga, jo vžiti.

Kadar mašnik Gospodovo kri pije:

Operi me, o moj Jezus; in očisti me; pokropi me s svojo drago rešnjo kervjo; ena sama kapljica tvoje svete

kervi zamore vsiga svetá grehe odprati in izbrisati.

Po zavživanji.

Kaj bom povernil Bogu, svojimu Gospodu za vse te gnade, ktere mi je skazal? Neprenehama mu bom daroval, od veliciga veselja bo moje serce Gospodu hvalo pelo, in klical bom z zaupanjem v njegovo imé, ker me je z dobrotami obsul.

Mašnik moli na strani altarja.

Dodeli, o Bog! de bo tvoje verno ljudstvo po vrednim vžitku telesa in kervi tvojiga Sina, vedno bolj in bolj od greha očišeno, v vsim dobrim vterjeno, kdej večniga zveličanja deležno. Tega te prosimo po našim Gospodu Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, kateri s teboj in s svetim Duham vred enak Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Mašnik na sredi priklonjen moli, se oberne proti ljudem in jih žegna.

Naj ti, o sveta Trojica! opravilo moje službe dopade, in daj, de bo daritev, ki sim jo nevredni človek pred očmi tvojiga veličastva daroval, tebi prijetna, za-me pa in za vse, ki sim jo za-nje opravil; iz milosti tvoje v spravo in zveličanje. Po Kristusu našim Gospodu. Amen.

Požegnaj nas vsigamogočni Bog
† Oče, in † Sin in † sveti Duh.

Zadnji evangeli.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse reči so po njej storjene ... V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. .. Prava luč je bila, ki razsvetli vsaciga človeka, kateri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je po njej storjen, pa svet je ni poznal. .. In Beseda je meso postala in med nami pre-

bivala, in vidili smo nje veličastvo, veličastvo kakor edino rojeniga od Očeta, in Beseda je bila polna gnade in resnice.

Zahvalna molitev po sv. maši.

Dobrotljivi Oče nebeški! Iz serca ti zahvalim za to veliko gnado, de sim bil zdaj pri daritvi svete maše, v kateri se ti je sam tvoj ljubi Sin Jezus Kristus daroval, — tebi v čast, nam v zveličanje. Desiravno sim te posebne milosti ves nevreden, mi je vender nisi odrekel; nisi me pahnil od ženitnine nedolžniga jagnjeta, deslih nimam sva-tovskega oblačila nedolžnosti in svetosti na sebi. — O Jezus! ki si se svojimu Očetu za nas daroval, zahvali se mu tudi namest nas. — O de bi bil pač z veči častjo in pobožnostjo, ves od ljubezni do tebe vnét pri ti presveti daritvi vpričo, de bi bil bolj tvojiga zasluženja deležen! Pa prosim te, Gospod! odpusti mi moje razmišljenje in mojo merzloto, očisti me vsiga storje-

niga greha, in varuj me prihodnjiga. Pozabi vsih nerodnost moje mladosti, in vsih mojih pregreh, ktere zbrisati si se zdaj na altarji svojimu nebeškemu Očetu daroval.

Nisim te, o Gospod! poprej od sebe spustil, de si mi svoj sveti žegen dal. Ker si pa mene, si tudi moje današnje dela požegnal; serčno se jih hočem prec lotiti. Skerbno se pa hočem varovati, de dans nič ne bom govoril, nič storil, nič želel in nič mislil, kar bi me utegnilo ob tvoj sveti žegen in ob sad svete maše perpraviti. — O Jezus! ko si daritev svete maše, pri kateri sim zdaj bil, pri zadnji večerji postavil, si šel na ravnost proti oljski gori, se volji svojiga Očeta popolnoma podvreč. Daj tudi meni gnado, de se volji nebeškiga Očeta v vsim vdam, karkoli se mi dans permeri, de v vsim po tvojim zgledu rečem: Oče! ne moja, ampak tvoja volja se zgodi!

Krajši molitve pri sv. maši.

Mašnik moli pred spodnjo štablo
altarja.

Pred tvoj altar, o moj Bog!
sim se perbližal darovát ti pri
sveti maši tvojiga ljubiga Sina
Jezusa Kristusa, in z njim sa-
miga sebe in vesoljno cerkev. Po
njem te želim moliti, častiti in
hvaliti; te prositi odpušenja na-
ših grehov in zadobiti nam vsih
potrebnih gnad. Spoznam, de ni-
sim vreden pri ti presveti skriv-
nosti pričijoč biti; spoznam svoje

brezštevilne grehe, z kterimi sim te razžalil, — zato le po tvojim usmiljenji zdihujem.

Sklenem svojo nevredno molitev z svetim mašnikovim opravilam, ki zdaj pri altarji namest večniga mašnika Jezusa dela. — Daj mi, o Bog! pri tim svetim opravilu z nerazdeljenim srcam biti; ker se veliki dar mojiga odrešenja, ki je bil nekda na gôri Kalvarji v kervi opravljen, zdaj na altarji nekervavo pod podobo spremenjeniga kruha in vina ponavlja. Ta dar me opomni tvoje neizrečene ljubezni, nebeški Oče! iz ktere si svojiga ediniga Sina, nas grešnike rešiti, dal; me opomni grozovite smerti, ki jo je tvoj Sin Jezus iz pokoršine do tebe za moje

zveličanje prestal. Opomni me pa še ta dar dolžnosti, de moram tvojo ljubezen, in pokoršino svojiga Zveličarja posnemati, vse ljudi, prijatle in sovražnike, kakor tvoje otroke in svoje brate in sestre ljubiti, in v vsih rečeh tvojim zapovedam pokoren biti.

Mašnik gre spet k altarji.

O Bog! pošlji mi svojo luč in resnico, de me vodi in pripelje v tvojo sveto prebivališče. Zbriši moje hudobije, de pridem s čistim sercam v tvojo presveto svetlobo. Po zasluženji vsih tvojih svetnikov, **o Bog!** zlasti tistih, ki so njih svetinje v tem altarji, te prosim, odpusti mi milostljivo vse moje grehe. Po **Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Kirije elejson, ali Gospod usmili se nas.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod! usmili se nas! Ozri se milostljivo na svoje verno ljudstvo, ki upa v tvojo dobroto, in prosi za odpušenje svojih grehov.

Gloria ali čast Bogu (kader se moli).

Čast Bogu po višavah in mir ljudem na zemlji, kateri so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te. Bodi nam milostljiv, o Gospod, Bog Oče, Sin in sveti Duh.

Mašnik moli na strani altarja.

Dodeli nam, o Gospod! vse, česar te cerkev tvoja prosi, po

**Jezusu Kristusu, tvojim Sinu,
našim Gospodu. Amen.**

**Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Rimljanov v 12. post.**

Sovražite hudo, in deržite se dobroga. Ljubite se s bratovsko ljubeznijo med seboj; z počenjem pridite eden družimu naproti. Ne bodite leni v skerbi. Bodite goreči v duhu; služite Gospodu. Bodite veseli v upanji, v nadlogah poterpežljivi, v molitvi stanovitni. Podelite svetim v potrebah, ptuje radi pod streho jemljite. Dobro, kateri vas preganjajo, jim vošite; dobro vošite in nikar ne kolnite. Vese- lite se z veselimi, in z joka- jočimi jokajte.

Med listam in evangelijam.

Odpri, Gospod! moj um in daj mi spoznati tvojo besedo. Zapiši svojo postavo v moje serce, in daj mi jo na tanjko spolniti. — Moj Bog, pelji me k tvojimu Sinu Jezusu; njega išem, njega želim poznati, slišati in ubogati.

**Evangelij sv. Matevža iz 5. postave
3. verste.**

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim, ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim, ker oni bodo oveseljeni. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni, ker bodo nasiteni. Blagor usmiljenim, ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so či-

stiga serca, ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim, ker bodo otroci božji imenovani. Blagor zavolj pravice preganjanim, ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kader vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili za volj mene; veselite se in od veselja poskakujte, ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

Vera, kakor jo mašnik moli.

Verujem, o Bog! pa poterdi me v moji veri. Verujem vse, kar si razodel; vse, kar so tvoji aposteljni oznanovali; vse, kar sveta katolška, apostolska cerkev veruje in uči.

Darovanje.

Žgavni darovi, o Bog! ti niso všeč, temuč tebi prijetni

dar je ponižen duh; potertiga in ponižniga serca ne boš zaverigel, o Bog!

Nebeški Oče! darujemo ti po mašnikovih rokah kruh in vino; ki bode oboje spremenjeno v telo in kri Jezusa Kristusa, Sina tvojiga. Vzemi to daritev od nas, ki jo pred-te ponižno in svoje grehe obžalovaje denemo. Dopade naj ti.

Darujemo se ti z njo vred sami. Ne zaverzi nas, desiravno smo zavolj svojih grehov nevre-den dar; temuč stori nas vredne po daru, v kteriga se ti je na križi Jezus dal; in ki se ti še zdaj po naših altarjih va-nj daje. Po tem daru odpušaj grehe nam in vsim ljudem. Pridi, o vsigamogočni Bog! in posveti ta dar,

ki je le k časti tvojiga imena
pripravljen. Amen.

Mašnik si perste vmiva.

**Operi me, o Bog! od vsih
tudi nar manjših grehov, in daj
mi gnado, de bodo vse moje
dela čist, tebi dopadljivi dar.**

**Mašnik moli natihama nektere
molitve.**

**Vzemi, o Gospod! iz rok
svojiga mašnika ta dar v hvalo
in čast svojiga imena, tudi k
pridu našimu in vse svoje svete
cerkve, v spomin terpljenja, od
smerti vstajenja in vnebohoda
našiga Gospoda Jezusa Kristusa.
Tudi ti ga darujemo, zahvaliti
te za vse gnade, ki si jih ska-
zal devici Marii, in vsim svet-**

nikam in zahvaliti te za čast, z ktero si kronal in povernil njih dobre dela, de, ko njih spomin na zemlji obhajamo, pri tebi v nebesih za nas prosijo, pri Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Prefacjon in Sanktus.

Vzdigni, o Bog! k sebi naše serca, de jih odtegnemo pozemeljskim rečem in sklenemo z nebeškimi duhovi, de te z njimi vred molimo, z njimi vred hvalimo, z njimi vred častimo po Jezusu Kristusu našim Gospodu, in glas ženemo z njimi vred: Svet, svet, svet je Gospod vsigamogočni Bog; nebo in zemlja je tvojiga veličastva polna; češen bodi vekomaj.

Po Sanktusu do povzdigovanja.

Oče vsiga usmiljenja, darujemo ti zdaj po Jezusu Kristusu Sinu tvojim, za vso cerkev, za papeža, za svojiga škofa, za svojiga cesarja in za vse tiste, ki so tukej pričijoči, in za vse verne kristjane.

Zlasti pa ti jest darujem
za . . .

(tukej spomni tistih živih, ki jih hočeš božjimu usmiljenju posebno perporočiti.)

Sklenemo svojo molitev z molitevjo svetnikov, ki te že v nebesih vživajo, in ponižno prosimo: Daj nam po njih zasluženji in prošnji v vsih rečeh tvojo pomoč in brambo občutiti.

Vzemi milostljivo naš dar, ki je tudi dar vesoljne cerkve;

spremeni ga v telo in kri Jezusa Kristusa.

Med povzdigovanjem sv. rešnjiga telesa.

Nebeški Oče! ozri se na obličje svojiga Sina in usmili se nas! — Jezus! v te verujem; Jezus! v te zaupam; Jezus! ljubim te čez vse; Jezus! molim te, svojiga Boga; Jezus! bodi mi milostljiv.

Med povzdigovanjem sv. rešnje kervi.

Jezus, moj Gospod in moj Bog! Jezus, Sin Davidov! usmili se me, Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sim v življenji in v smerti. Oh, ne daj, ljubi Jezus! de bi bilo tvoje terpljenje in tvoja smert nad menoj zgubljeno.

Po povzdigovanji.

Darujemo ti, o Bog, nebeški Oče! ta presveti dar, ki je na križi bil darovan, v spomin vsih skrivnost, zlasti smerti, vstajenja in vnebohoda tvojiga Sina Jezusa Kristusa, našiga zveličarja. Dopadla ti je daritev pravičniga Abelna, očaka Abrahama, in daritev Melkizedeka, velikiga duhovna; deslih je bila le podoba tega daru, ki ti ga zdaj v resnici prinesemo. Naj ti bo tedaj vseč naša daritev in molitev; naj jo nese tvoj svet angel na tvoj altar pred tvoj častiti sedeš v nebesa, de bomo po vžitim telesu in piti kervi svojiga zveličarja z nebeškimi dobrotami in gnadami napolnjeni.

Spomin za mertve.

Prosimo te tudi, o Gospod! usmili se naših bratov in sester ki so v večnost odšli, in tam čakajo rešenja; zlasti pa . . . (tukej imenuj tiste, za ktere si posebno dolžan moliti.) **Daj jim iz neskončne cene tega daru večni mir in pokoj.**

Tudi nam revnim grešnikom, ki samo v tvojo milost svoje zaupanje stavimo, daj gnado, de bomo v družbo tvojih svetnikov vzeti, ne iz svojiga zasluženja, temuč po zasluženji Jezusa Kristusa. Po njem samo upamo zadobiti, kar nam obetaš, kakor te po njem samo, in z njim hvalimo in častimo na vekomej. **Amen.**

Oče naš.

Molimo z mašnikom Gospodovo molitev in recimo: Oče naš i. t. d.

Reši nas s svojo milostjo, o Gospod! in na prošnjo svete vselej device Marije in vsih svetnikov od vsiga zlega pretečeniga, sedanjiga in prihodnjiga. Reši nas od grehov sužnosti in od sužnosti našiga spačeniga poželenja, in daj nam mir, notranji in unanji, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, in daj nam mir. O Jezus! ki si nam s svojo smertjo na križi zaslužil gnado, milost in mir, ne glej naše nevrednosti, temuč vero svoje cerkve, ktera te prosi. Daj nam po tem svojim svetim zakramentu taki mir, kakoršniga svet

ne more dati. Varuj nas vsiga greha in zlega. Daj nam tvojih zapoved se stanovitno deržati, in se nikoli ne od tebe ločiti.

Mašnik vzame sveto rešujo telo v roke.

O Bog! daj, de vselej ta nebeški kruh vredno vžijem, in kličem v Gospodovo ime.

Na to se reče trikrat:

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, temuč reci le z besedo in moja duša bo ozdravljena.

Kader mašnik zavživa.

Moj Bog in Gospod! kateri si pravi kruh življenja, ki je iz nebes prišel, de tisti, ki ga vživajo, ne umerjejo, temuč

večno življenje imajo: bodi hrana in živež moji duši; daj, de po moči tvojiga telesa ostanem jest v tebi in ti v meni; de zgubim nerodno veselje nad pozemeljskimi rečmi, in samimu tebi živim, kakor si ti, svojimu nebeškemu Očetu samimu na zemlji živel.

Napôji me, moj Zveličar! s svojo sveto kervjo, ki je bila na križi zame prelita, de pogasi v meni žejo po stvarih in želje vname, s teboj sklenjenimu biti, s teboj vekomej živeti, in te brez konca hvaliti.

Mašnik moli na strani altarja.

Ne dopusti, o Bog! de bi mi, ki smo zdaj tako svetih in čistih skrivnost se udeležili, spet kdež z greham svojo vest oma-

deževali; temuč dodeli nam milostljivo, de bomo vsi od grehov vedno bolj in bolj očišeni vredni po tem zakramentu vzeti biti v večno življenje, kjer te bomo vekomej gledali in uživali. Prosimo te za to gnado po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik v sredi priklonjen moli.

Daj nam gnado, sveta Trojica! de sad daritve dosežemo in obderžimo, ki smo ti jo opravili, po Jezusu Kristusu. Amen.

Kader se mašnik oberne in križ stori, se pre-križaj in reci: V imenu Boga † Očeta i. t. d.

Pri zadnjim evangelii.

Večna Beseda, edini Sin božji, svojimu Očetu v vsim enak, in Bog, kakor on, si se včlovečil,

de bi mi ljudje zamogli božji otroci biti. Ostani zmiram pri meni, in vodi me po svojih potah z lučjo svoje resnice in z močjo svoje gnade.

Zahvala po sv. maši.

Zahvalim te, o moj dobrotljivi Zveličar! za gnado, ktero si mi skazal, de sim smel pri tvoji presveti daritvi biti. Zahvalim te tudi, de se hočeš zame in za vso svojo cerkev vsak dan na altari darovat; in te prosim, naj bomo vsi tvojiga presvetiga daru obilno deležni!

Molitve

pri sv. maši po merličih ali pri černi maši.

Vse drugo moli pri tej sv. maši, kakor naj-
deš zgorej, ali pri prvi maši na 26. ali
pri drugi na 59. strani razun molitev, be-
rila, pesmi in evangelija, ki jih tukej najdeš.

Molitev pred berilam.

Nagni, o Gospod! svoje ušesa k
našim prošnjam, s kterimi tvojo milost
klečé prosimo, de duše, svojiga slu-
žabnika I. (svoje služabnice I.), ki
si ji iz tega svetá iti ukazal, v deželo
mirú in luči postaviš, in tvojim svetnikom
pridružiš. Po Gospodu našim i. t. d.

Bog! ki deliš odpušenje in ljubiš
človekovo zveličanje, prosimo tvojo
milost, dodeli vsim našim bratom, žlaht-

nikam in dobrotnikom, kateri so se iz tega svetá ločili, po prošnjah Marije vselej device in vsih tvojih svetnikov, priti v večniga zveličanja družbo.

Bog! stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. **Kteri živiš i. t. d.**

Berilo iz razodenja sv. Janeza apostelna v 14. post. 15. versti.

Tiste dni sim slišal glas z neba, kateri mi je rekel: **Zapiši: Blagor mrtvim, kateri v Gospodu umerjejo! Odslej, reče Duh, naj počivajo od svojiga truda, zakaj njih dela grejo za njimi.**

Gospod daj vsim vernim dušam v vicah večni mir in pokoj in nebeška luč naj jim sveti. Psalm 111. Pravičniga spomin je večni, — ne boji se krivih sodba.

Reši, o Gospod! duše vernih mrtvih od vsih njih grehov in pridi jim s

svojo gnado na pomoč, de bodo po pri-
zanešeni štrafengi tvoje pravičnosti,
zveličanja večne luči deležni.

Poslednji dan.

Ta pesem se moli v dan smerti ali pokopa
merličeviga, osmi dan in v dan obletnice
po mertvih.

1.

Strašni dan bo dan plačila,
Zemlja bo se v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

2.

Grozen strah bo svét obdajal,
Kader bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi člov'k vstajal.

3.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

4.

Smert, natora bo stermela,
Kader bode stvar ož'vela,
K božjimu sodniku h'tela.

5.

Bukve bodo prinesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

6.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkol' je člov'k naredel,
Celi svét bo tistokrat zvedel.

7.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komej dobrim bo obstati.

8.

Kralj nezmerne visokosti,
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši me v moj' slabosti.

9.

Spomni se, o Jezus mili!
De so za-me te umorili;
Prosim, tisti dan se usmili!

10.

Truden hotel si hoditi,
Za-me svojo kri preliti,
Daj k zveličanju to biti.

11.

Daj te imeti pomočnika,
Svojih duš odrešenika,
Preden vid'mo te sodnika.

12.

De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

13.

Rane grešnici zacelil,
Tolovaja si zveselil,
Meni upanje dodelil.

14.

Nisim vreden odpušanja,
Vender Bog pomilovanja,
Varuj v ogenj me jokanja.

15.

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokliči na desnico.

16.

Ko zaveržene preklete,
Pahnil v ogenj boš ujete,
Deni me takrat med svete.

17.

Slišaj prošnjo, Bog! pohlevno!
Dušo glej, pobito, revno,
Skerbi za-me stvar nevkrevno.

18.

Dan jokanja, polen straha;
Ko bo človek šel iz praha.

19.

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog! omije.

20.

Daj jim, Jezus, naš pastir,
Večni pokoj ino mir.

**Evangelij sv. Janeza iz 5. post. 25—29.
verste.**

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Resnično, resnično vam povem, de pride ura, in je že zdaj, de bodo mertvi slišali glas Sinu božjiga; in kateri ga bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje samim v sebi. In mu je oblast dal, tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu, ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas Sinu božjiga, in pojdejo iz njih; kateri so dobro delali v vstajenje življenja; kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

Hvala ti bodi, Jezus Kristus! za tvoj božji nauk; daj mi po njem hudiga se varovati, in dobro storiti, de mi ne bo kde j smert in vstajenje k večnemu pogubljenju, temuč k večnemu zveličanju.

Molitve pred prefacijam.

Dodeli, te prosimo, o Gospod, de duši tvojiga služabnika I. (tvoje služabnice I.) ta dar pomaga, s katerim si na križi grehe vsiga svetá zbrisal. Po Gospodu našim i. t. d.

Bog! kteriga usmiljenje nima števila, vzemi milostljivo naše ponižne prošnje, in dodeli dušam naših bratov, žlahtnikov in dobrotnikov, katerim si dal tvoje ime spoznati, po tem daru našiga zveličanja odpušenje vsih njih grehov.

Prosimo te, o Gospod! ozri se milostljivo na dar, kteriga ti za duše tvojih služabnikov in služabnic darujemo; in ker si jim na tem svetu gnado keršanske vere dodelil, daj jim tam večno plačilo keršanstva. Po Gospodu našim i. t. d.

Po mašnikovim zavživanji.

Večna luč naj jim sveti v družbi tvojih svetnikov vekomej po tvoji dobroti.

Gospod daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti v družbi tvojih svetnikov vekomej po tvoji dobroti.

Molitve.

Reši, prosimo, o Gospod! dušo svojiga služabnika I. (svoje služabnice I.) od vsih vezi grehov, de se pri vstajenji med tvojimi svetniki in zvo-ljenimi k večni časti prebudi. Po Gospodu našim i. t. d.

Daj, prosimo, vsigamogočni večni Bog! de duše naših bratov, žlahtnikov in dobrotnikov, za ktere smo ta zahvalni dar tvoji narvikši svetlosti darovali, po moči tega zakramenta od vsih grehov očisene, po tvoji milosti zveličanje večne luči dosežejo.

Prosimo, o Gospod! naj pride naša ponižna molitev dušam tvojih služabnikov in služabnic na pomoč, de jih vsih njih grehov očistiš, in storiš deležne tvojiga odrešenja. Kteri živiš in kraljuješ i. t. d.

Bog nam daj svojiga dobriga duha, in vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru. Amen.

Naj ti, o sveta Trojica! opravilo mašnikovo dopade, in vzemi milostljivo daritev, ki smo jo pred očmi tvojiga veličastva darovali, de bo nam in vsim, ki smo jo za-nje opravili, v spravo in zveličanje, po Kristusu našim Gospodu. Amen.

Zadnji evangeli in zahvala kakor zgorej na 76. in 77. strani.

Premišljevanje

TERPLJENJA JEZUSOVIGA pri sveti maši.

Sveta maša je od Jezusa v spomin njegoviga terpljenja in njegove smerti postavljena. To delajte, je djal, k mojemu spominu. Premišluj ga tedaj med sv. mašo z živo vero, terdnim zaupanjem, in gorečo ljubeznijo in serčno žalostjo nad svojimi grehi.

Mašnik gre z enim ali z več služabniki k altarju. (Jezus gre s

svojimi učenci na oljsko goro, v terpljenje.) — Kako je bil Jezus svojemu nebeškemu Očetu pokoren! kako je nas ljudi ljubil! Ali ne bom jest po njegovih kervavih stopinjah hodil? Oče! svojo daritev sklenem z daritevjo tvojiga Sina. Po njem te želim v tem velikim daru moliti, hvaliti, odpušenje svojih grehov sprositi, in sebi in vsim živim in mertvim kristjanam milost zadobiti.

Mašnik začne sv. mašo in moli očitno spoved. (Jezus začne na oljski gori terpeti, moli mnogikrat, je žalosten, de mu je umreti, pade na svoj obraz, in kri poti, posebno zavolj naših grehov.) Moliti hočem tudi jest v terpljenji, ktero nositi mi bo težko. Moj Oče! porečem, ako se me ne more ogniti kelh terpljenja, de bi ga ne pil; zgodi se tvoja volja. O Oče! po smertnih težavah in kervavim potu tvojiga Sina te prosim, očisti mojo dušo in stori me deležniga neskončne cene njegoviga zasluženja. Vzemi njegovo

globoko ponižanje v zadostilo mojiga napuha! —

Mašnik prosi sebi in drugim odpušenje grehov z molitevjo misereatur. (Jezusu se angel iz nebes prikaže, kateri ga potolaži in pokrepča.) Oče usliši me vselej, kader te bom s potertim sercam pomoči ino tolažbe prosil.

Mašnik reče: Molimo. (Kristus zbudi svoje učence rekoč: Molite in čujte, de v skušnjava ne padete. Vstanite, pojdimo! Glejte! približal se je, kateri me bo izdal.) Tudi jest sim pripravljen v vsako še tako hudo terpljenje iti, zakaj kjer si ti, o Bog! pri meni, kadar ti, o Jezus! pred mano hodiš, tam se ničesar ne bojim.

Mašnik gre po štablah in kušne altar. (Jezus gre svojim sovražnikom naproti, je od Judeža kuševaje izdan in vjet.) Svojiga izdajavca Jezus še prijatla imenuje, z ljubeznijo ga iše od pogubljenja oteti. Tako me, božji učnik! z besedo in z zdravjem učiš, clo

sovražnike ljubiti; — nikoli se nočem nad njimi zmaševati. — Božji Sin! raztergaj vezi mojih grehov, de se tvojimu sladkemu jarmu in tvoji lahki butari voljno podveržem.

Mašnik gre na levo stran altarja in bere nekatere besede, ki se jim Introit ali pristop pravi. (Jezusa peljejo naprej k Anasu, potlej k velikimu duhovnu Kajfežu, kateri ga zavolj učencov in uka izprašuje. Jezus na ravnost odgovarja in za uho dobi.) **Daj mi, o Bog!** de bom tako serčen in stanoviten kakor je Jezus bil, kadar se mi bo treba za tvojo čast, za sveto vero, ali za srečo razžaljeniga bližnjega potegniti, de raji zasramovanje terpim, blago in denar zgubim, kakor bi tvojim zapovedim nezvest postal. — Sodnik živih in mertvih, bodi mi milostljiv! —

Mašnik moli trikrat: Gospod usmili se nas! Kriste usmili se nas! Gospod usmili se nas! (Peter trikrat Jezusa, kterimu je zvestobo do smerti

obljubil, zataji.) To je svarilo za-me o Bog, de ne smem svojimu sercu in svojim še tako terdnim sklepam upati: le s tvojo gnado se zamorem grešne priložnosti in greha obvarovati, in za-njo te iz vsiga serca po Jezusu prosim.

Mašnik se proti ljudem oberne in reče: Gospod z vami! (Jezus se je ozerl in pogledal v Petra; in Peter je iz dvoriša šel in bitko jokal.) Ako tudi jez iz slabosti kakor Peter padem, o pokaži mi takrat svoje milostljivo obličje, o Bog! podaj mi roko, de, kakor ta učenc, hitro vstanem, svoje grehe objokujem, se poboljšam, in z neutrudeno pridnostjo v spolnovanji svojih dolžnost storjeni padec popravim.

Mašnik moli na strani in bere list. (Jezusa k Pilatužu peljejo, mnogotero obrekovajo in tožijo.) Kako gerdo in krivično je obrekovanje! zapovedi, bližnjiga ljubiti, je na ravnost nasproti. Kdor je z resnico, govoriš o Jezus! je tudi z menoj. Verujem, de so tvoje besede čista resnica, daj

mi pa moč po njih živeti in se zveličati.

Mašnik bere evangeli. (Jezusa peljejo od Pilatuža k Herodežu, kteri ga kakor bedaka zasramuje.) Ako me ljudje zavolj lepiga zadržanja za norca imajo, in zasramujejo, tedaj mi, o Jezus! tvoje zasramovanje pred Herodežam pred oči postavi; daj mi spoznati, de je čast, tebi z lepim življenjem dopasti, veliko veči, kakor škoda, od malopridnih zasmehovan biti. Daj mi gnado, nauk tvojiga evangelija, ki si ga s svojo kervjo zapečatil, in vsaciga tvojih prelepih zgledov do smerti spopolnovati.

Mašnik reče po evangeli: Gospod z vami. (Jezusa k Pilatužu nazaj pripeljejo. Pilatuž se oberne k Judam in jim reče: Glejte, jez ne najdem nobene krivice nad njim v tem, česar ga tožite.) Zares lepo pričevanje od Jezusove nedolžnosti in svetosti iz ust neverniga deželzniga poglavarja! — O Oče! poglej svojiga ne-

dolžniga Sina in zavolj njega mi odpusti moje pregrehe!

Mašnik odkrije kelh in kruh in vino daruje. (Jezus, kateri se je svojemu nebeškemu Očetu, k njegovi časti in k našemu zveličanju ves čas svojega terpljenja daroval, je zdaj oblačila obropan, bičan, s ternjem kronan, in kakor lažnjiv kralj vnovič zasramovan.) O Gospod! vzemi ta dar v znamnje tvoje nar vikši oblasti, ki jo imaš čez vse stvari, in dodeli mi gnado, de svoje hude navade zapustim in čertim vso nečistost. Operi mojo dušo s svojo kervjo, ki si jo iz neizrečene ljubezni toliko prelil. Kader me bojo ljudje stiskali in zaterali, hočem k tebi svoje oči povzdigovati; sej vem, de mi brez tvojiga pripušenja nič ne morejo.

Mašnik si umiva perste. (Pilatuž si umije roke vpričo ljudstva rekoč: Jez sim nedolžen nad kervjo tega pravičniga, in vender greši; ker spoznaniga nedolžniga obsodi v krivično smert, de hudobnim Judam dopade in

se Cesarju ne zameri.) Kako gerdo je, iz strahu pred ljudmi ali iz časniga dobička pravico, in vest zatajiti! — O moj Bog! daj mi tudi takrat moje dolžnosti zvesto spolniti, kader se mi škoda kaže. Daj mi, ne ljudi, ki mi k večim časno srečo vzeti zamorejo, temuč daj mi tebe se bati, ki mi zamoreš dušo in telo večno pogubiti.

Mašnik reče: Molite bratje. (Pilatuž postavi Jezusa s škerlatnim oblačilam ogernjeniga, s ternjevo krono na glavi, s terstam v desnici pred ljudstvo, in pravi: Glejte, človek! — Že poprej so vojaki pred-nj poklekovali in ga zasramovali rekoč: Pozdravljen bodi kralj Judovski! so va-nj pljuvali, mu jih za uho dajali, terst jemali in ga po glavi tolkli.) Večni Oče! obrni svoje milostljivo obličje na svojiga toliko terpečiga Sina, in daj mi ga toliko bolj ljubiti, kolikor več je za-me prestal.

Mašnik moli natihamo nektere molitve; potlej glasneji prefacjon.

(Jezus moli natihama k svojimu nebeškemu Očetu; terpi notranje bolečine zavolj svojih sovražnikov in naših grehov; je od Pilatuža v smert križa izdan; in mora sam svoj križ na goro Kalvarjo vleči.) O Jezus! vabiš me, za teboj hoditi. Kdor hoče za menoj hoditi, praviš, naj zataji sam sebe, svoj križ na-se vzame in hodi za menoj. — Tukej sim, Gospod! pripravljen sim k temu. — Božji pastir! tje greš; življenje dati za svoje ovčice, o bodi tudi meni zgubljeni ovčici milostljiv! — Veliki mašnik! ki se namest darov stariga testamenta daruješ, daj mi gnado, vse dušne in telesne moči v tvojo službo obračati.

Mašnik kušne altar in stori tri križe čez kruh in vino. (Jezus pade pod križem in terpi veliko zasmehovanje.) Oče! poglej iz svoje visokosti pravičniga Izaka, ki težak les, na katerim bo v dar zaklan, nese in pod njim od slabosti pade. Usmili se me, in po

njegovim zasluženji me varuj, de se nikoli več k grehu ne povernem.

Mašnik stori spomin za mertve.

(Jezus se oberne k ženam, ki ga vse solzne spremljajo, rekoč: Hčere Jeruzalemske! ne jokajte nad menoj, ampak nad seboj in svojimi otroci.) Zdi se mi, kakor bi ti, o Jezus! tudi meni djal, ne jokaj se nad menoj, ampak nad seboj in nad svojimi grehi, in nikar več moje ljubezni z nehvaležnostjo ne povračuj, nikar ne godernjaj v terpljenji, nikar se ne togoti nad sovražniki, nikar jim za hudo hudiga ne stori, ampak dobro. O de bi pač tega tvojiga glasu nikoli ne preslišal, de bi mi bila tvoja spravna smert v zveličanje, in ne v pogubljenje.

Mašnik derži roke nad darjenim kruham in vinam. (Ko Jezus na goro Kalvarijo pride, ga vojaki zgrabijo in s silo obleko iz njega stergajo, ktera se je z neusmiljenim tepenjem čez in čez kervavijočiga života prijel.) Kdo je kdej tako ljubil, ter-

pel in molčal, ko Jezus! Naj se od tebe ljubiti, terpeti in molčati učim!

Mašnik stori več križev nad darovanim kruham in vinam. (Jezusa med neznanimi bolečinami z žebli na križ pribijajo.) O pač neskončno terpljenje pri taki smerti, h kateri so le nar večji hudodelniki obsojeni bili! Kako skleče bolečine je mogel vsak ud njegoviga života občutiti! Kako velika je tvoja ljubezen, o Jezus! do mene! Kako veliki morajo moji grehi pred teboj biti! Ali ne bom s svojim grešnim telesam pokore delal?

Mašnik povzdigne sveto telo in kri Jezusa Kristusa. (Jezus je na križi vpričo ljudstva povzdignjen.) Presveti Oče! pravični Bog! molim te po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri je svoje telo in svojo kri, ki je oboje tu na altarji resnično pričujoče, na križi daroval v odpušanje mojih grehov in grehov vesoljniga svetá. Bodi mi zavolj njega milostljiv! Naj bo ta sveti dar — dar sprave za-me! — Molim

te, o Jezus, božji dar ljubezni! Ne pusti, de bi bila draga cena tvoje svete kervi nad menoj zgubljena! —

Mašnik stori nekoliko križev čez telo in kri Kristusovo. (Jezus terpi, memo svojih svetih ran, še druge grozovitno hude bolečine. Ne samo memogredoče ljudstvo, temuč tudi veliki duhovni s pismouki in starimi ga zasmehujejo in kolnejo. Osramotiš me, o Jezus! ker pri tako bodečim zasramovanji molčiš. Mene vsaka žala besedica speče in razkači, in jest se smem tvojiga učenca imenovati? Oh! odpusti mi in uči me s svojim božjim zgledam — molčati.

Mašnik spomni za mertve. (Jezus moli še na križi za svoje sovražnike.) Zakaj bi se jest branil za svoje sovražnike moliti, in jih izgovarjati? Naj me še tako čertijo, vender ne terpim toliko in tako nedolžno, kakor si ti terpel, o Jezus! odpusti jim; odpusti meni! Ne bil bi vreden tvoj učenec biti, ko bi

svojiga bližnjiga sovražil in mu hudo želel.

Mašnik vdari na persi in prosi Boga, se nas grešnikov po Kristusu usmiliti. (Jezus odpusti spokornimu razbojniku na križi.) — Tudi na križi razpet, o Jezus! si še poln ljubezni do grešnikov. Vsaciga, kateri te s zaupanjem prosi, uslišiš. Tvoje usmiljenje je brezkončno! Tvoje serce se dobro delati ne naveliča; tudi lastno terpljenje in nevrednost potrebniga ti ga v dobrih delih ne oslabi in ne zaderži. O podperaj moje slabo serce s svojo vsigamogočno gnado, de tvoj zgled posnemam.

Mašnik stori spet tri križe nad svetim daram. (Jezus terpi nove bolečine; terpi žejo, in jesiha z žolcem mu ponujajo, terpi zasramovanje, ker ga celo eden razbojnikov, ki sta z njim visela, preklinja; terpi znotranjo britkost in zapušenje duše.) — O! pač neusmiljeno je, veseliti se bolečin smertniga sovražnika, in zasmehovati terpijočiga, ko bi bil ravno to štrafingo zaslužil.

Ako me kdo še tako po nedolžnim kolne in se mi posmehuje, hočem na tvojo poterpežljivost in tvoje molčanje misliti, o Jezus! — in po tvojim zgledu delati.

Mašnik stori nekaj križev s sveto hostjo nad kelham, in povzdigne oboje nekoliko. (Jezus je v smertnih težavah, in perpravljen, k časti svojiga nebeškiga Očeta in za naše zveličanje terpeti.) -- Jezus terpi več ur; terpi vsako minuto; terpi znotrej in zunej; terpi ves v voljo svojiga Očeta vdan. Kolika, nepremakljiva poterpežljivost, de je ne velikost ne dolgost neznanih bolečin ne zmanjšate! Daj se mi je od tebe, božji Zveličar! naučiti.

Mašnik moli Oče naš. (Jezus izreče sedem besedi na križi: 1. Oče odpusti jim, sej ne vedo kaj delajo. 2. Spokornimu razbojniku: Resnično ti povem, dans boš z menoj v raji. 3. Mariji svoji materi: Glej, tvoj sin! in Janezu: Glej, tvoja mati. 4. Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil. 5. Žejin

sim. 6. Dopolnjeno je. 7. Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. — O Jezus odpusti mojim sovražnikom; daj mi ob moji smertni uri besede slišati, ktere si zgrevanemu razbojniku na križi rekel; bodi mi na prošnjo svoje matere, ki si ji tudi mene v Janezu kakor otroka priporočil, milostljiv; nikar me v moji nar huji potrebi ne zapusti; daj mi žejo pravičnosti in večniga zveličanja; daj mi moj tek srečno dokončati, in vzemi konec mojiga življenja mojo dušo v svoje roke!

Mašnik odkrije kelh in razdeli sveto hostjo. (Jezus umerje; zagrinjalo v tempeljnu se preterga! zemlja se trese; skale pokajo; grobi se odperajo in veliko svetnikov od mertvih vstane.) Izpit je tedaj grenki kelh, kteriga je večni Oče svojimu ljubimu Sinu v odrešilo človeškiga rodu podal! — Jezus je mertev! — Tudi za-me je umerl! — O, preljubeznjivi Odrešenik! daj mi vse svoje žive dni moje grehe, ki so ti v smert pripomogli, objokovati; pretresi moje serce; poboljšaj, posveti me s spominam tvoje

smerti! Daj mi vsimu odmreti in le tebi samimu živeti; usmili se me o moji smertni uri!

Mašnik dene del svete hostje na altar; eniga derži nad kelham. (Jezus zroči svojo dušo nebeškemu Očetu, truplo pa še nekaj časa na križi obvisi. — Molim te, Gospod Jezus Kristus in hvalim te, ker si s svojo bitko smertjo svet odrešil. Tvoj križ je perbežališe grešnikov, sedež tvojiga usmiljenja, prižnica, iz ktere mi ljubezen in pokoršino do nebeškiga Očeta, ljubezen do sovražnikov in velikost greha ozanuješ. Daj mi po tvojim zgledu živeti, terpeti in umreti.

Mašnik odlomi kosčik od sv. hostje in ga še verh kelha derži. (Po smerti odpro Jezusu s sulico njegovo stran.) — Poglej, Oče! iz nebes svojiga Sina; — vsa kri mu izteče. Ta do zadnje kaplje prelita kri vpije tudi za-me k tebi za gnado; me navdaja s ponižnim zaupanjem v tvoje usmiljenje. O Jezus! s svojimi ranami zaceli rane mojiga

serca in vnemi ga z ognjem svoje ljubezni!

Mašnik stori tri križe s kosčikam svete hostje in ga v kelh spusti. (Jezus stopi v predpekel, odrešit stare očake, ki so ga željno čakali.) — **O** kako hrepenim tudi jest po tistim srečnim vtrinku časa, ko se boš tudi nad menoj Zveličarja pokazal, o Jezus!

Mašnik reče trikrat: O Jagnje božje i. t. d. in ravno tolikrat: Gospod, nisim vreden i. t. d. in se trikrat na persi udari. (Ko je Jezus svojo dušo izdihnil, jih spozna veliko s stotnikom vred Jezusovo nedolžnost, se z žalostjo domu vernejo in na svoje persi terkajo. — **O** Jagnje božje! vse stermi nad tvojo nespremenljivo krotkostjo, tvojo nepotekljivo poterpežljivostjo, tvojo nepremagljivo stanovitnostjo, tvojim popolnim notranjim miram, in tvojo zmirej enako dušno močjo per nar strašnejših bolečinah in nar grozovitniši smerti. Tema sonca, potres zemlje te poveljučujeta; strah, ki je vso

natoro spreletil, premore Jude in nevernike spoznati, de nedolžno terpiš, de si božji Sin. Kako mi je moč, za tvojo neizrečeno ljubezen te zahvaliti? O de bi me pač tvoje presveto telo, in tvoja draga kri, ki jo zdaj v duhu prejeti želim, popolnoma očistila, in vedno z menoj združena ostala!

Mašnik vžije sveti dar pod obema podobama. (Jezus je častito pokopan, poprej pa maziljen.) — Od pobožniga moža, o Jezus! si bil tako zalo pokopan. Daj tudi meni čisto serce, kader te per sv. obhajilu prejmem.

Mašnik zakrije kelh. (Grob je z velikim kamnam zaveznjen in s pečatom zapečaten.) — Tukej se oddahne Jezusovo truplo od terpljenja, dokler se v boljši življenje z božjo svetlostjo obdano ne poverne. — O dobrotljivi Zveličar! daj mi dolžnosti svojiga stanu zvesto spolnovati, z veselim upanjem, de bom kdej novo življenje začel, kjer ne bo nobene bolečine in nobene britkosti več.

Mašnik moli na desnim kraji altarja. (Jezus vstane tretji dan od smerti; nedolžni, kteriga je človeška hudobija umorila, spet živi; njegovo vstajenje iz groba zmed vsih njegovih čudežev nar bolj spriča, de je njegov nauk božji nauk.) — Tvoje življenje, o Jezus! je zastava mojiga prihodnjiga življenja, tvoja neumerjočnost podoba moje neumerjočnosti. Ti si vstal, tudi jest bom po tvoji obljubi vstal. Naj mi ta resnica serčnost daje, za Jezusa in njegov nauk se vojskovati, terpeti in umreti.

Mašnik se oberne proti ljudem rekoč: Gospod z vami; in moli na strani altarja eno ali več molitev. (Jezus se mnogim perkaže; hodi še s svojimi učenci 40 dni, in jih zmirej razločniši podučuje.) — Marsktero lepo delo, marskteri dobrotljiv čudež, marskteri koristen nauk Jezusov ni bil zapisan, temuč se je le od ust do ust v katolški cerkvi ohranil. Daj mi pa, božji učenik! gnado, de vse terdno verujem, kar si ti učil in nam tvoja sveta ka-

tolška cerkev verovati zapoveduje, bodi si v svetim pismu zapisano, ali ne; in de po ti svoji veri svoje življenje ravnam.

Mašnik reče zadnjikrat: Gospod z vami, izpusti ljudi z besedami: Idite, maša je minula, in jih žegna. (Jezus se perkaže svojim učencam v Galileji in jim reče: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Kakor je Oče mene poslal, tako jez vas pošljem. Torej pojdite in učite vse narode, in keršujte jih v imenu Očeta, in Sina in svetiga Duha, učite jih dopolniti vse, kar koli sim vam zapovedal. Ino glejte, jez sim z vami vse dni do konca sveta. — Po tem jih žegna, in gre vpričo njih častit v nebesa.) — Zahvalim te, o Jezus! za tvojo nezmerno ljubezen. Daj mi gnado vse tvoje zapovedi in vse pri mojim kerstu storjene obljube deržati in ti s tem svojo ljubezen kazati. — Nar vikši mašnik! ki si za vselej v svoje svetišče šel, žegnaj vse moje opravila; in kjer si ti zdaj, daj tudi meni večno biti.

Mašnik bere zadnji evangeli.
 (Jezus pošlje svojiga Duha aposteljnám;
 na enkrat govore mnoge jezike, tako
 de jih tudi ljudje iz mnogih krajev umejo;
 jih spreobernejo kmalo več tavžent, de-
 lajo velike čudeže, obhodijo pri vsim
 zopervanji in preganjanji ves svet, Kri-
 stusov evangeli oznanovaje.) Koliko so
 vunder delali in terpeli ti sveti možje
 za razširjenje svetiga evangelija! O de
 bi se pač tudi jest nobenim zopernostim
 in težavam ne dal od dobriga odverniti!
 De bi pač tudi mene božji Duh raz-
 svetloval in podperal! de bi le po nje-
 govim navdihovanji živel, de bi kdej
 k Bogu prišel, ga vživat, ljubiti, hvaliti —
 večno! Požegnaj me trojedini Bog,
 Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Molitve

**kader ne moreš k očitni službi
 božji iti.**

Ako ne moreš zapovedane dni v cerkev iti,
 moli Boga doma; opravi molitve od sv.

maše; beri evangeli s kakim izlaganjem, ali kako pridigo; prosi jih kateri so pri službi Božji bili, de naj ti pridige in nauka povedó; obžaluj pred Bogam svoje grehe; obhajaj se v duhu; in tolaži se s členam vere od gmajne svetnikov. Moli, postavim, tako:

Ti veš, o moj Bog! kako rad bi šel v cerkev, te s drugimi kristjani vred molit in častit. Pa v take okolšine si me djal, de moram domá ostati. Tvoja volja je tedaj, de te tukej sam hvalim in častím; — tvoja volja se zgodi! — Ti me vidiš povsod, — slišiš tudi tukej, kakor v cerkvi mojo molitev in moje zdihovanje. — K tebi povzdigujem svoje sercé, in te molim, hvalim in častím z vsimi ljudmi in angelci. — Dans sicer nobene pridige ne slišim; pa tvoj sveti Duh mi govori tudi po moji vésti k sercu; tvojo besedo in tvojo voljo tudi najdem, kadar svete bukve berem. — Dans ne morem biti pri sv. maši; pa Jezusa vidim pred seboj na križi; tudi tukej

se lahko spomnim njegoviga terpljenja in umiranja, — tudi tukej lahko pre-mišljujem njegovo ljubezen, in njegovo daritev, — in se iz ljubezni do njega Bogu darujem.

Oh! kolikrat sim hodil v cerkev le iz navade! kolikrat sim bil v nji ves razmišljen! Kolikrat sim šel iz nje domu brez sadú od svoje molitve in od Božje besede! Kolikrat sim bil pri sveti maši, ko nič mislil nisim, kaj se na altariji godí! Dobrotljivi Bog! močno se tega ksam in terdno ti ob-ljubim, posihmal službo Božjo k več-nimu pridu si obračati; — takó hočem pri nji biti, de se bodo vsi sokristjani nad menoj zgledovali in tvoji angeli veselili. Amen.

Zakrament

sv. pokore.

Zakrament sv. pokore je Jezus postavil, ko je po svojim vstajenji aposteljnám djal:

Prejmite svetiga Duha, kterim bote grehe odpustili, so jim odpušeni; in kterim jih bote zaderžali, so jim zaderžani. Ta zakrament je vsim potreben, kteri po svetim kerstu hudo grešé. De ga kdo vredno prejme, mora po uku katoliške cerkve petéro dopolniti: 1. svojo vest skerbno izprašati; 2. serčno grevengo čez svoje grehe imeti; 3. terden sklep storiti, svoje življenje popboljšati in ne več grešiti; 4. se svojih grehov ponižno in čisto spovedati, in 5. za-nje Božji pravici zadostiti. — Kdor vse to petero dopolni, sme upati, de bo v zakramentu sv. pokore po mašnikovi odvezi zadobil: 1. odpušenje svojih grehov; 2. odpušenje večne štrafinge, 3. gnado Božjo, in 4. mir vesti.

Prejemaj večkrat ta sv. zakrament, tode z ajfram in vredno pripravo. Če si v smertni greh padel; se nikar nič ne obojavljaj, po njem se z Bogam spraviti. Česlih pa nisi smertniga greha kriv, in se malih grehov nisi spovedati dolžan, ker te gnade Božje ne obropajo: ti vunder mali grehi gnado Božjo pomanjšajo in pot k večim greham pripravljajo, — in le s tem se jim boš ubranil, če se v zakramentu sv. pokore tudi od manjih madežev in nepopolnamost očistiš. Nikoli tedaj spovedi čez ene kvatre ne odlašaj; če ti je resnica po popolnamosti hrepeneti in sicer mogoče, jo opravi vsak

mesec. Kolikokrat osnažiš svojo hišo, svojo obleko! boš ti za svojo dušo manj skerbi imel? Bodi pokoren v tem Božji gnadi in svetu svojiga modriga spovednika. — Ako je pri tebi ležeče, spovednika si voliti, prosi Boga v tem za razsvetljenje; — in si našel pobožniga, modriga, tanciga, ljubezni polniga možá, hvali Boga za-nj; poslušaj ga, kakor samiga Jezusa; in brez veliciga uržaha ga nikar ne zapusti. V spovednikih kakor v zdravnikih si vseskozi prebirati, oboje je nevarno.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Usmili se me, o moj Bog! ker sim grešen človek. Grešil sim, in ko bi rekel, de ni greha v meni, bi bil lažnik. Pa, oh! kdo zamore svoje grehe in njih okolišine sam spoznati, — brez tebe? — Tvoje oči me zmiram gledajo; ti me poznaš do dna serca; ti veš vse, kaj, kakó in kolikrat sim grešil. Daj mi tedaj svoje grehe tako spoznati, kakor jih ti spoznaš. Odvzemi mi Oče! slepoto lastne ljubezni, ktera me móti,

in mi moje grehe prikriva. Pomagaj mi s svojo vsigamogočno gnado, vést čisto izprašati; pošlji mi svojiga svetiga Duha, de me razsvetli, in mi velikost in število mojih grehov pokaže. Daj mi pa še gnado, de se svojih grehov, ki jih zvém, iz serca ksam, in res sklenem, nikoli več nobeniga storiti. — O daj, Oče! daj duhá pokore, resnične pokore, tistiga dobriga svetiga Duha, ki si ga po svojim Sinu vsim obljubil, kateri te za-nj prosijo. — Glej, Oče! ljubi Oče! tukej stegujem roké proti tebi, — in te prosim za-nj; ozri se v me in užgi oginj svoje ljubezni v mojim sercu. — Veliko te želim ljubiti, de mi bo tudi veliko grehov odpušenih. — Ne zaverzi, Oče! otroka, deslih je zašel, ki po tebi hrepeni.

Nauk za izpraševanje vestí.

Pri izpraševanji vestí si veliko prizadeni, začni se kake dni že pred spovedjo izpraševati. Ne preglej svojih grehov le po verhu,

temuč pojdi v njih dno — do korenine; pred Bogam ne moreš nič skriti in nič poplepiti, kar je napčniga; sodi se pred njim tako, kakor te bo on kdej sodil.

Ko si sv. Duha na pomoč poklical, se izprašuj po Božjih in cerkvenih zapovedih; po sedmih poglavitnih, štirih vnebovpijočih, šestih grehah zoper sv. Duha in devetih ptujih grehah; po telesnih in duhovnih delih usmiljenja, če nisi njih ali kaj drugiga dobriga zamudil, kar si bil storiti dolžan, in po dolžnostih svojiga stanú, ali si jih prav spolnil, ali ne. Izprašuj se tudi, ali nisi v mislih, v željah, z besedo ali clo v djanji grešil. Pri smertnih grehah se moraš tudi spomniti števila in družih okolišin, ktere greh ali povikšajo ali pomanjšajo ali pa v drugačniga spremené; postavim vpričo koga, kje, kdaj si grešil, kaj je iz greha prišlo, koliko škode je storjene i. t. d.

Izpraševanje vesti po Božjih zapovedih.

- 1. Verovaj v eniga samiga Boga. —**
Ali vem vse, kar je katoliškemu kristjanu vediti treba? Ali skerbim se zmiram več tega prinaučiti? Ali nimam kakih radovoljnih cviblov nad

ktero resnico naše svete vere? Ali nimam kaj praznih vér ali vraž? Ali ne verujem zraven Boga še drugih gospodàrjev svetá, kateri bi mi zamogli po svoji volji škodovati? Ali nisim bolezní, nesreče pri živíni, ali družih nadlog, hude ure, toče in kar je več taciga, pripisoval coperní, tedaj hudiču, in kje drugod, kakor le pri Bogu pomoči iskal? Ali nisim premalo zaupal v Bogá, kakor de bi mi Bog v nadlogi ne mogel ali ne hotel pomagati; ali de mi je nemogoče poboljšati se in pokoro storiti; — de mi Bog v to potrebne gnade dal ne bo? — Ali nisim prederzno v Božjo milost zaupal, de mi bo Bog greh odpustil, če se spokorim ali ne; de mi bo zdravje dal, česlih zdravil ne rabim? i. t. d. Ali nisim sam sebe, svojiga premoženja, kakiga človeka ali kaj družiga bolj ljubil, kakor Bogá, in zavolj tega Bogá žalil? Ali sim molil vselej zjutrej, opoldne in zve-

čer, pred jedjo in po jedi? Ali sim obudil večkrat Božje čednosti, vero, upanje in ljubezen? i. t. d.

2. Ne imenuj po nemarnim Božjiga imena. — Ali nisim presvetiga imena Bogá in Jezusa, ali imena Marije Device, ali kteriga drugiga svetnika brez potrebe ali brez časti izrekoval? Ali se nisim iz Božje besede šalil, jo kazil, napek obračal, krivo izlagal? Ali nisim zaničeval svetih reči, ali kteriga duhovna, ali bogaboječih ljudi? Ali ne kolnem s svetimi zakramenti? Ali ne izdajam sebe ali bližnjiga, ali živino hudiču ali drugim peklen-skim prebivavcam? Ali se nisim nikoli zaklel ali zarotil, ali pridušil, ali priveril? Ali nisim kdej po krivim, ali brez potrebe prisegel? Ali se nisim s prisego zavezal k reči, ki je pregrešna, ali ki je nisim mislil storiti? Ali sim dopolnil, kar sim s prisego obljubil? Ali sim se posvetoval s svojim spovednikom

preden sim ktero obljubo storil?
Ali sim Bogu storjene obljube dopolnil? i. t. d.

3. Posvečuj praznik. — Ali nisim nikoli ob nedeljah in zapovedanih praznikih svete maše iz nemarnosti opustil, ali nekoliko zamudil? Kako sim se zaderžal pri sv. maši? Ali sim pazil na njene štiri poglavitne dele? Ali nisim nikoli keršanskiga nauka iz lenobe opustil, — nikoli med pridigo iz cerkve šel? Ali nisim včasi pri Božji besedi dremal, radovoljno raztresen bil, ali kaj nepotrebniga govoril? Ali nisim nikoli iz slabiga namena, druge viditi, ali od drugih viden biti v cerkev šel? Ali sim si kaj prizadeval, nedelje in praznike z molitvijo, z branjem sv. bukev, ali z deli keršanske milosti posvečevati? Ali sim svoje domače k službi Božji in k posvečevanju praznika priganjal? Ali nisim koga od tega odvernili? Ali nisim kterikrat svete dni hlapčovskih del

brez potrebe in brez vikšiga privoljenja opravljal, ali po nepotrebnih potah hodil, ktere so me od službe Božje odvernile? Ali nisim nikoli nedeljam in praznikom nečasti storil z lenobo, s pijančevanjem, z igro, ali s katerim drugim pregrešnim veseljem? i. t. d.

4. *Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel, in de ti bo dobro na zemlji.* — Ali sim v časti imel svoje starše; sim jih ubogal v vsim; kar ni zoper Božjo zapoved? Ali sim jim v dušnih in telesnih potrebah pomagal; v bolezni stregel, odraštoval na tanjko, kar so si v pismu izgovorili? Ali sim molil zanje? Ali jim nisim bil nepokoren; se jim nisim dostikrat ustavljal ali gerdo odgovarjal? Ali jih nisim sovražil, — morebiti clo za to sovražil, ker so me od greha odvracevali? Ali jim nisim s svojo nepokoršino in razujzdanostjo življenja grenil, ali clo prikrajšal? Ali jih nisim zaničeval

zavolj njih starosti, revšine? i. t. d. Ali nisim njih slabost drugod raznašal? Ali jih nisim zmérjal, klel, ali clo udaril; jim nisim smerti želel? Ali sim dopolnil, kar so mi na smertni postelji ali v testamentu naročili? Ali spoštujem in ubogam svojiga očma ali svojo mačeho ravno tako, kakor bi bila moj pravi oče, ali moja prava mati? i. t. d. Ali sim skazoval svoji duhovski in deželski gosposki in svojim naprejpostavljenim ljubezen, čast in pokoršino? Ali nisim svojih naprejpostavljenih slabo sodil, nespoštljivo od njih govoril? Ali nisim njih postav zaničeval, jim pokoršino odrekoval in še druge k nepokoršini napeljeval? Ali sim jim z voljo in pošteno odrajteval, ker jim gre? — Ali nisim starih in nedolžnih ljudi z zaničevanjem in nagajanjem žalil? i. t. d.

Starši naj se po ti zapovedi še tako izprašujejo: Ali sim skerbel za zdravje svojih otrok? Ali jih nisim

suval in po živinsko tepel? Kako sim za-nje v bolezni skerbel? Ali nisim bil prav nič kriv, de je kateri mojih otrok umerl, morebiti umerl še brez sv. kersta? Ali sim skerbel s pridnostjo in varčnostjo jim kaj pridobiti? Ali jim ne zapravljam premoženja? — Ali jih učim kersanski nauk, ali jih pošiljam k nauku? Ali jih priganjam k molitvi, k prejemanju sv. zakramentov, k službi Božji? Ali gledam, kako se v cerkvi zaderžé; ali jih izprašujem doma, kaj so se v nji naučili? Ali nisim kterimu svojih otrok slabiga zgleda dal, vpričo njega klel, kaj nespodobniga govoril ali storil, — mu nerodnosti svoje mladosti prepovedoval? Ali nisim svojih otrok preklinjal, jim hudo želel, jih hudobnimu duhu izdajal? Ali nisim nobeniga v kak stan silil? Ali nisim dovolil svojim otrokam prevzetno se nositi, z drugim spolam se znaniti, de bi ložej v kak stan prišli? Ali

jim nisim pušal na ples, v oštarije, slabe tovaršije? Ali sim čul po noči in po dnevi nad njimi? Sim štrafal po zasluženji njih napčenosti? Ali sim molil za-nje? i. t. d.

Gospodarji in Gospodinje naj se po ti zapovedi tako izprašajo: Ali sim odrajtal poslam zasluženo plačilo? Jim ne nakladam pretežkiga dela, — ne dajem preslabe hrane? Ali jih opominjam, službo Božjo domá in v cerkvi zvesto opravljati, večkrat s pravo andohtjo svete zakramente prejemati; ali jim nisim časa v to kratil? Ali skerbim za-dosti, de se po noči in po dnevi spošteno zaderžé? Ali sim jih zavolj kterih nerodnost zadosti posvaril? Morebiti sim zadovoljin, de mi posel le dela, če še tako pohujšljivo živí. Kako skerbim za posla v bolezni, ali ga ne tišim berž od hiše? i. t. d.

Posli naj se po ti zapovedi tako izprašajo: Ali sim bil svojim na-

prejpostavljenim v pravičnih rečéh pokoren? Sim delal pridno tudi takrat, ko me vidili niso? Ali nisim dela mudil z nepotrebnim stanjem, in še drugih od dela odvräčeval s praznim pogovarjanjem? Ali nisim nič, kar mi je bilo izročeniga, iz zanikernosti pošodoval? Ali nisim kaj sebi prihranil, ko sim kaj gospodarjeviga prodajal ali za-nj kupoval? Ali nisim svojih naprejpostavljenih opravljal, in drugod raznašal, kar se v hiši godi? Ali nisim svojih naprejpostavljenih zmerjal, klel, jim zabavljal? Ali sim se zadržal do njih tako, kakor se zadrží dober otrok do svojih staršev? i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Ali nisim kde sebi ali bližnjimu na zdravji ali življenji iz hudobije škodoval? Ali nisim nikoli svojiga življenja ali življenja svojiga bližnjiga brez sile v nevarnost postavil? Ali se nisim prevzdignil ali pretegnil? — Ali nisim bil nezmérin pri jedi in pijači? Ali ni-

sim koga v nezmérnost zapeljal? — Ali sim kdej sam sebi ali bližnjimu smert želel? Ali nisim nič počel, sebi ali bližnjimu življenje prikrajšati? Ali si ga nisim prikrajšal s presilno žalostjo, s togoto, nevošljivostjo, z nečistostjo? Ali nisim bil kriv smerti svojiga bližnjiga? Ali ne s tepenjem, suvanjem, ali pobojem; s kregam, sovražtvam, z nepotrebnimi pravdami? — Ali sim v svoji ali bližnjiga bolezní dosti skerbél za zdravje? — Ali nisim koga na duši ubíł v zmoto in greh napelja je z umazaními besedami, prilíznjením jezikam, s pohujšljivím zgledam? Ali ga nisim z opravljanjem ali obrekovanjem ob dobro imé pripravil? — Ali se nisim sam dal na duši ubiti, v greh zapeljati? Ali nisim grešne príložnosti sam iskal? Ali sim si dovolj prizadjal, vse, ktere sim kdej pohujšal ali v greh zapeljal, na pravi pot spraviti in poboljšati? i. t. d.

6. Ne prešestovaj in 9. ne želi svo-

jiga bližnjiga žene. — Ali nisim rad kaj nespodobniga mislil ali želel? Ali nisim gerdih besedi rad govoril ali poslušal? Ali nisim klafarskih pesem pel, jih z veseljem poslušal ali še druge učil? Nisim kdej komu pregrešnih reči naročeval, ali take naročila prenašel, ali jih sam dobival? Ali sim vselej sam do sebe sramožljiv in imam Boga pred očmi, tudi kader sim sam? Ali nisim bil radoviden? Ali nisim prevzetniga ali nespodobniga oblačila nosil? Ali nisim želel drugimu spolu dopasti? Ali ne živim v kateri nevarni prijaznosti z drugim spolom? Ali ne zahajam v take družine, ali ne služim v takim kraju, kjer je moja nedolžnost in čistost v nevarnosti? Ali sim se kdej v djanji pregrešil? ali s peršono svojiga ali uniga spola, ali z nedolžno ali z že pohujšano? ali z nezaročeno ali z zakonsko? i. t. d.

Zakonski naj se po tih zapovedih še tako izprašajo: Ali živim po

◦ svojim stanu zderžljivo, takó, kakor se človeku še bolj pa, kakor se kristjanu spodobi? Ali imam Bogá in cil in konc svojiga svetiga stanú vselej pred očmí? Ali sim se kdej zavolj tega s svojim spovednikom posvetoval? Ali deržím na tanjko zakonsko zvestobo? i. t. d.

7. *Ne kradi in 10. ne želi svojiga bližnjiga blagá.* — Ali nisim nikomur nič, kar je njegoviga, skrivej, ali po sili vzel? Nisim nikoli goljfal, pri kupčii, pri meri, pri vagi? Nisim slabiga blaga prehvalil in ga za dobriga prodajal, ali za slabo delo dobriga plačila jemal? Ali sim delal celi dan pridno, kakor sim bil najet? Ali nisim nič skrivaj umikal staršem, žlahtnikom ali naprejpostavljenim? Ali nisim nikoli presilniga dobička iskal pri bližnjimu, kader sim vidil, de je v potrebi in de si ne more drugači pomagati? Ali nisim jemal neusmiljenih obrest, tudi večih, kakor cesarske postave pripusté? Ali sim

ukradene, ali najdene, ali posojene reči vselej zvesto odrajtal, čigar so bile? Nimam nič krivičniga blagá na svoji vésti? Ali pomislim, de mi greh ne bo odpušen, dokler krivice po svoji moči ne povernem? Ali si prizadevam dolgove plačati? Ali nisim nobeniga sodnika podkupil, mi krivično pravdo dobiti? Ali odrajtujem spošteno davke, desetino, col? — Ali nisim komu škode storil sam; ali s svojo družino ali živino na polji, v snožeti, v hosti, na vertu, v nogradu, pri vodi, pri pohištvu? Ali nisim nikogar iz hudobije ob službo, ob kruh pripravil? Ali ne spravljam sebe in svojih domačih s pijanostjo, z lenobo, z igro, s stavo v loterijo, z ofertjo v uboštvu? Ali dajem od svojiga premoženja ubogajme? Ali ne želim s krivico obogateti? i. t. d.

8. *Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga.* — Ali nisim nikoli po krivim pričal, postavim, de je kdo

nedolžen, de si je hudoben; ali de je krivičen, deslih je pravičen? Ali se nisim rad, ali brez sile, ali clo po krivici pravdal? Ali se kdej zlažem iz norčije, v sili, ali iz navade, ali iz dobička? — Ali nimam kaj hinavskiga v svojim zaderžanji? Ali se rad prilizujem ljudem posebno bolj imenitnim in jih hvalim, če tudi niso hvale vredni? Ali nisim koga opravljal, njegovih resničnih napak in grehov brez potrebe razglasoval? Ali nisim koga obrekel, od njega pravil kaj hudiga, kar sim si pa morebiti sam zmislil in pristavil, in njegove besede v hudo obernil, ali ko vunder prav nisim vedel, če je res ali ne, kar sim od bližnjiga govoril, ali nisim z veseljem poslušal opravljati in obrekovati? Ali sim povernil dobro ime svojimu bližnjimu; ali sim preklical, kar sim od njega legal; ali sim izgovarjal, kar nisim preklicati mogel; ali sim toliko bolj njegove lepe lastnosti razglasoval? — Ali sim svo-

jiga bližnjiga, ko so ga drugi opravljali, obrekovali in po krivim sodili, izgovarjal in se za-nj potegoval? Ali sim vselej, kar je mogoče, lepo od njega mislil in govoril? — Ali sim skerbil za svoje dobro imé in poštenje s tem, da sim si prizadeval, po keršansko se vesti, in veliko lepih lastnost si pridobiti? Ali nisim iskal časti v praznih rečéh, v nečimernosti, prevzetnosti in ošabnosti? Ali nisim nikogar podpihoval; mu nisim tega skrivej pravil, kar se je tu in tu hudiga od njega govorilo; ali nisim s tem sovražtva napravil? Ali nisim mi na vesti danih in zaupanih skrivnost brez posebne potrebe drugim razodel, ali drugih take skrivnosti mi razodeti pregovarjal? itd.

Po cerkvenih zapovedih.

1. *Posvečuj zapovedane praznike,*
- in 2. *Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno, v Bogu*

zbran pri sv. maši. (Te dve cerkvene zapovedi ste zapopadene v treji božji.)

3. *Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni, o petkih in sabotah se zderži mesnih jedi. — Ali sim se postil štiridesdanski post ali kvaterne in druge zapovedane postne dni tako, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel, zunej če sim težko delo imel, ali se zavolj svoje starosti ali boleznisim tako postiti mogel? Ali sim kdej v petek ali saboto ali kak drugi zapovedan posten dan mesene jedi vžil brez veljavniga perpušenja duhovske gosposke, in brez nevarne boleznialikakiga drugiga pravičniga uržoha? Ali nisim koga ktacimu prelomljenju posta napeljal, ali mu take dni mesnih jedi dajal? Ali sim postne dni, ki so dnevi pokore, kaj več molil, manj spal, dalje čul, manj govoril in se bolj greha varoval? i. t. d.*

4. *Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšimu*

enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto rešnje telo. —

Ali sim bil vsako leto o velikonočnim času pri spovedi in pri sv. obhajilu? Ali prejemam ta sveta zakramenta tudi kterikrat med letam, kakor je želja cerkve? Ali ni bila ktera mojih spoved nepopolnoma in nevredna, ali ker sim preslabo svojo vest izpraševal, ali ker nisim imel serčne grevenge nad svojimi grehi, ali ne terdniga sklepa poboljšati se, ali ker sim se bal ali sramoval, kateri greh ali njegovo okolšino, ki ga povikša, razodeti? Ali se nisim ogibal domačih spovednikov, de bi svarjen in podučen ne bil? Ali nisim iskal nalaš manj učenih in mehkih spovednikov, de sim jih ložej goljfal? Ali nisim šel k sv. obhajilu, deslih sim smerten greh nad seboj imel? Ali sim opravil naloženo pokoro vselej tako, kakor mi je bila od spovednika naložena? Sim povernil, kar mi je spovednik poverniti ukazal? Sim škode in po-

hujšanje popravil, kolikor mi je bilo mogoče? Sim kraje ali perložnosti, ali persone zapustil, kakor mi je bilo pri spovedi naročeno? Sim rabil pripomočke, ki so mi bili v poboljšanje svetovani? — Ali sim kterikrat, kar sim se spovedoval, ali kar sim za pokoro dobil, komu pravil? Ali nisim nikoli svojiga spovednika opravljal in zaničeval? Ali se nisim kdej pri spovednici nespodobno zaderžal; se pahal, suval, kregal, zmerjal, smejal, ali po hinavsko gledal, kdo gre k spovedi, kolikrat gre, in kako dolgo se spoveduje, ali gre k sv. obhajilu ali ne? — Ali nisim šel nikoli k sv. obhajilu, deslih mi je spovednik prepovedal? Se nisim nobenikrat pri sv. obhajilu nespodobno zaderžal? itd.

5. *Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.* — Ali se nisim pri ženitvah pregrešil z nezmernostjo v jedi in pijači, s klafarskim govorjenjem ali petjem, z našemanjam, ali z vselej nevarnim in večidel pregrešnim ple-

sam? Ali nisim tudi od cerkve prepovedani čas, ki je čas molitve in sv. premišljevanja, to je, v adventu in velikim postu, bil v hromečim veselji in šundru ali v posvetnih norčijah? i. t. d.

Po poglavitnih grehih.

1. Napuh. — Ali se ne povzdigujem rad čez druge zavolj kakih lepih lastnost, ki jih morde nad seboj imam? Ali ne pripisujem dobriga, kar je nad menoj, sam sebi, in ne Bogu? Ali se ne baham rad s svojimi dobrimi deli ali lepimi lastnostmi? Ali ne slišim rad lastne hvale? Ali mi ne dene težko, kader je kdo drugi hvaljen? Ali ne znižujem zato njegovih dobrih del, ali jim ne podtikam napčinih namenov? Ali ne želim povsod prvi biti, v besedi, v djanji, v oblačilu? Ali se nosim čez svoj stan? Ali nisim s svojo nečimerno nošo še drugih pohujšal in v napuh napeljal? i. t. d.

2. Lakomnost. — Ali nisim na posvetno blago napčino nagnjen in preveč navezan? Ali ne poželim nezmerno premoženja ali dnarja — morde še krivičniga? Ali nisim presilno žalosten, kader mi Bog kako nesrečo pošlje? Ali pomagam ubogim v potrebi? Ali dam premoženje rad od sebe, kader pravica, ljubezen bližnjiga in čast božja to od mene terjajo? Ali ne pozabim iz prevelike skerbi za časno, svoje neumerjoče duše? Ali ne zamudujem zato molitve, službe božje in prejemanja svetih zakramentov? Ali ne gonim sebe ali svojih domačih ob nedeljah in zapovedanih praznikih k hlapčovskemu delu iz gole dobičkarije? i. t. d.

3. Nečistost. (Izpraševanje po tem grehu najdeš spredej v 6. in 9. božji zapovedi.)

4. Nevošljivost. — Ali nisim žalosten, kader se bližnjimu dobro, in vesel, kader se mu hudo godi? Ali nisim sovražil, preganjal, opravljal nedolž-

niga bližnjiga, zato, ker je bil bolj bogaboječ, bogat, časten, kakor jest? Ali nisim s svojo nevošljivostjo svojemu zdravju škodoval? i. t. d.

5. Požrešnost. — Ali ne jem in ne pijem včasi več kakor je življenje ohraniti treba? Ali si nisim omišljeval jedi ali pijače, ki je čez moj stan in moje premoženje? Ali nisim kdej iz kočljivosti kaj taciga jedel ali pil, ki sim vedel, de mi škodova? Ali nisim nikoli toliko jedel in pil, de bi mi težo delalo? Ali ne zapravim dosti časa in dnarja v oštarijah v škodo svoje domačije? Ali sim bil kdej pijan; — morebiti clo posten dan? Kaj sim v pijanosti počel? i. t. d.

6. Jeza. — Ali se ne raztogotim pri vsaki majhni stvari? Ali ne živim s kom v sovražtvu? Kako dolgo že? Ali nisim v jezi koga preklinjal ali pretepal? Ali mu nisim želel škodovati? Ali premagujem svojo hudo nagnjenje k jezi? Ali si perzadevam s sovražnikom se spraviti? Ali mo-

lim za-nj? Ali nisim bil jezen čez svoje križe in nadloge, ali čez svojo bolezen, ali čez vreme? i. t. d.

7. *Lenoba.* — Ali opravljam vselej, zvesto in na tanko, — z veseljem dolžnosti, kristjana? Ali hodim rad k službi božji; perstopim večkrat k svetima zakramentama? Ali mislim pogosto na Boga in božje reči? Ali sim vnet za čast božjo in vse dobro? Ali premagujem svoje hudo nagnjenje? i. t. d.

Po vnebovpijočih grehih.

1. *Radovoljni uboj.* (Je v 5. božji zapovedi zapopaden.)

2. *Mutasti ali Sodómski greh.* (Je zapopaden v 6. božji zapovedi.)

3. *Zateranje ubožcov, vdov in sirot.* — Ali sim kdej ubožce ali zapušene vdove zateral in zaničeval? Ali sim jim rad po svoji premožnosti pomagal? Ali sim govoril za-nje pri družih ljudeh, de so jim pomagali? Ali sim zapušenim revnim otrokam rad kaj

pomagal? Ali sim skerbela za-nje v dušnih in časnih rečeh, kakor dober oče; — posebno če so bili od gosposke moji skerbi zročeni? Ali sim obračal vse v njih prid, in se potegnil za-nje v sili? Ali nisim kaj v njih škodo prodati ali konec vzeti pustil? Ali nisim njih premoženja k sebi vlekel? i. t. d.

4. *Delavcam in najemnikom zaslužik zadrževati ali utergovati.* — Ali sim delavcam in najemnikom njih zaslužik vselej zvesto in pravi čas odrajal? Ali jim ga nisim uderževal ali clo utergal? Ali jih nisim zmerjal in klel, ko so ga imeti hotli? Ali me niso pri gosposki zavolj njega toževati mogli? i. t. d.

Po grehah v svetiga Duha.

1. *Prederavno v božjo milost grešiti.* — Ali nisim včasi grešil ali v grehu ostal, zato, ker sim mislil: Sej je Bog usmiljen, mi bo že odpustil; — se bom pa spovedal? i. t. d.

2. Nad božjo milostjo obupati. —

Ali nisim včasí mislil: Preveč je mojih grehov in preveliki so; Bog mi jih ne more odpustiti; ako se še tako poboljšam in spokorim? — Ali nisim kdej mislil, de mi je nemogoče, pravo pokoro storiti, hudo navado in grešno priložnost zapustiti; Bog mi ne bo gnade dal in jest moram pogubljen biti? Ali zaupam zadosti v neskončno zasluženje Jezusa Kristusa? itd.

3. Spoznani keršanski resnici vstavljati se. —

Ali nisim kdej iz hudo-bije drugači veroval, govoril ali učil, kakor je Bog razodel, in mati kato-liška cerkev verovati zapoveduje? Ali sim si zvesto prizadeval resnice sv. vere, in dolžnosti svojiga stanú zadosti spoznati? Ali sim živel po tem spoznanji? i. t. d.

4. Svojimu bližnjimu zavolj Božje

gnade nevošljiv biti. — Ali mi ni težko djalo, kader sim vidil, kako lepo moj bližnji živi; kako pobožno moli, kako verno Božjo besedo po-

sluša, s koliko častjo sveta zakramenta prejema, kako se clo sence greha varuje, kako si z dobrimi deli nebesa služi? Ali ga nisim za tega voljo, namest ga posnemati, zaničeval, sovražil, njegove dobre dela napak razlagal, ga želel od dobriega odverniti, zmotiti in zapeljati? Ali sim odganjal take nevošljive misli od sebe? i. t. d.

5. Do lepiga opominjevanja oterpnjeno serce imeti. — Ali sim kaj maral, ko so me starši, prijatli, pridgarji in spovedniki lepo opominjevali in svarili? Ali jih nisim zavolj tega še sovražil in preganjal, se jih ogibal, jim nalaš kljubal in nasproti ravnal? i. t. d.

6. V nespokornosti terdovratno ostati. — Ali ne živim še zdaj v smertnim grehu? Ali še nočem zapustiti svojih grešnih navad in slabih priložnost? Ali mislim pokoro na stare dni odlašati, ki ne vem, ali jih doživim? Kdo mi je priča, de mi bo Bog takrat

potrebno gnado dal, brez ktere se še nihče poboljšal in spokoril ni? Ali se mi ni bati, de mi bo Bog takrat iz pravične štrafenge svojo gnado odrekel, ker jo zdaj zametjem? Ali ne žuga tudi meni Jezus, kakor nekdanj terdovratnim Judam: Pojdem od vas, iskalime bote, pa ne najdli, — v svojih grehih bote umerli? Ali hočem svojo edino, neumerjočo dušo v tako strašno nevarnost staviti? i. t. d.

Po ptujih grehih.

1. *V greh svetovati.* — Ali nisim komu svetoval, de naj se zlaže, svojiga bližnjiga goljfa, poškoduje, se nad njim znosi? ali kako ga zna v greh zapeljati; ali kako naj staršam ali naprej postavljenim nagaja, odgovarja, kaj ukrade? i. t. d.
2. *Grešiti veljevati.* — Ali nisim kdej svojim podložnim velil krasti, bližnjim kako škodo storiti? Ali jim nisim

nikoli zapovedal njih nedolžnosti nevarnih del in opravil? itd.

3. *V družih greh privoliti.* — Ali nisim rad ubogal, svojih slabih tovaršev, kader so me v greh ravnali? Ali nisim kterikrat otrokam svojim iz norske ljubezni, svojim poslam iz časniga dobička kaj pregrešniga privolil, kader so me prosili? i. t. d.

4. *V greh napeljevati.* — Ali nisim bil včasi jez kriv, de je kdo začel kvantati, opravljati, kleti, s kom v sovražtvu živeti? Ali nisim koga v nečist greh napeljeval ali pregovarjal? Ali nisim koga k nezvestobi, pijančevanju, pregrešni igri, k plesu, nepokorsini do naprej postavljenih, ali h kterimu drugimu grehu napeljal ali silil ali mu priložnost dal? i. t. d.

5. *Družih greh hvaliti.* — Ali nisim koga zavolj pregrešnih reči hvalil; ga zavolj njegoviga razujzdaniga življenja rad imel, in mu rekel, de prav stori, de tako živi, tako govori i. t. d. deslih sim vedel, de ni prav? Ali

ga nisim s tem v njegovih grehih poterdil, de jih še zdaj dela? Ali ga saj zdaj kej svarim in od greha odvracujem? Ali sim se kdej sam s svojimi grehi bahal, kako sim to in to storil? Ali nisim s tem koga pohujšal, de me je posnemati začel? i. t. d.

6. *K grehu molčati.* — Ali svarim grešnika, kader je moja dolžnost svariti? Ali svarim svoje otroke ali podložne, kader kako napčinnost pri njih vidim? Ali čujem po noči in po dnevi nad njimi, in si kaj perzadevam njih napčinnost zvediti? Ali se ne hudujem nad tistim, ki mi kaj slabiga od njih pové? Ali pomislim, de se bom mogel kdej ne le od svojih otrok, temuč tudi od vsih podložnih in vsih, kateri pri meni stanujejo, pred Bogam odgovoriti, za ta čas, kar so pri meni? Ali sim povedal staršam in naprej postavljenim, kader sim vidil ali zvedel, kako se njih otroci ali podložni zaderžé? kako so nezvesti,

kako kradejo in goljfajo, kako malo in slabo delajo, kako med seboj ali z drugimi personami nespodobno žive? i. t. d.

7. Greh pregledati. — Ali nisim bil premehek in predober, kjer mi je bilo ojestro štrafovati? Ali ni po tem veliko greha prišlo, kteriga bi bil jest z modro ojestrostjo lahko odvernili? Ali pomislim, kako strašno je bil Heli v starim testamentu od Boga štrafan, ker je bil premehek in predober svojim otrokam? i. t. d.

8. Greha se vdeležiti. — Ali se nisim kterikrat kakiga greha deležniga storil, postavim, opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, tatvine, goljfije, ali družiga poškodovanja svojiga bližnjiga? Ali sim to škodo po svoji moči že popravil? Ali sim kdej ukradene reči kupoval ali hranoval? itd.

9. Greh zagovarjati. — Ali kdej grehe zagovarjam in zmanjšujem, de potlej grešnik za-nje svarjen ali štrafan ni? Ali dajem potuho kterimu otroku, in

zakrivam njegove hudobije, de ga starši ne štrafajo? Ali ne zagovarjam hudobije svojiga lastniga otroka? Ali spoznam, de sim tako jest kriv, de se ne poboljša: in de bom jest kriv njegoviga pogubljenja? itd.

Po delih usmilenja.

Ali nisim marsikaj dobriga opustil, kar bi bil lahko storil? Ali sim, kolikor mi je bilo mogoče, lačne nasitil; žejne napojil; popotnike prijazno sprejemal; ubogim ljudem, ki niso potrebne obleke imeli, kaj oblačila dal? Ali sim rad bolnike obiskal, jim kaj dal in postregel? Ali ni noben človek po moji zanikernosti ali po mojim zadolženji v ječo prišel? Ali sim za po nedolžnim zaperte prosil in za njih spoštenost pričal? Ali sim mertvim, kadar sim priložnost imel, še zadnjo čast skazal? Sim pripomogel, de so bili po svojim stanu pokopani? Ali sim vselej, kader sim priložnost imel,

grešnike posvaril, nevedne podučil, cvibljajočim prav svetoval, žalostne ljubeznivo tolažil? Sim terpel vselej voljno krivico, ki se mi je zgodila? Sim vsakimu, ki me je razžalil, iz serca odpustil? Ali molim za žive in mertve, zlasti za-nje, za ktere sim sosebno moliti dolžan? itd.

Po dolžnostih svojiga stanu.

Ali si prizadevam dolžnosti svojiga stanu prav spoznati? Kako, in iz kakošniga namena jih spolnujem? Ali zavolj Boga, ali samo zavolj ljudi in dobička? Ali začenjam svoje dela v božjim imenu? Ali mislim med delam večkrat na Boga? Ali mu darujem vse svoje dela? Sim poterpežljiv v težavah in zopernostih svojiga stanu? Ali sim zadovoljin s svojim stanom? Ali nisim nikoli nad Bogam godernjal, de me je v ta stan postavil? Ali se nisim sam v kak stan posilil, za kteriga potrebnih lastnost nimam? Ali nisim drugim zavolj njih stanu nevošljiv? i. t. d.

Molitev po izpraševanji vesti.

S tvojo pomočjo, o Bog! sim zdaj svojo vest izprašal. — Pa, oh! kako sim spet živel! kako gerdo sim spet svojo vest omadeževal, kako globoko se spet v grehe pogreznil! — Iz globočine, v kateri tičim, k tebi vpijem, o Gospod! — usliši moj glas. Butara mojih grehov me silno teži; kader koli se jih zmislím, je moj duh ves nepokojin; — od strahu trepečem zavolj njih veliciga števila.

Tebe, o Gospod! sim razžalil: nečimernost in posvetna napčinnost ste me zmotile; nepokorn sim bil tvojim zapovedim; — tvojimu svetimu imenu sim nečast storil; drago kri tvojiga ljubiga Sina, ki sim z njo odrešen bil, sim oskrunil in zaničeval; Duha gnade, ki si mi ga dodelil sim žalil. — Če gledaš moje grehe, o Gospod! me druga ne čaka, kakor strašna sodba in žgoč ogenj, kateri bo vekomaj tvoje sovražnike prepekal. — Tode poln do-

brote in usmilenja si, o Bog! tvoja
 poterpežljivost in milost je brez konca.
 Ti si moj Oče in moj Stvarnik; jez
 sim delo tvoje mogočne roke. Sej vidiš,
 o Bog! moje želje, in zdihovanje moje
 duše ti ni skrito; ne obrni se od mene
 v svojim serdu; poglej na-me poniž-
 niga, potertiga reveža, ki se v žalosti
 topim; pridi mi s svojo milostjo na po-
 moč, o Bog! de ne bom na sramoti,
 ker k tebi pribežim. Spomni se, kar
 si sam govoril, de ne želiš grešnikove
 smerti, temuč, de se grešnik spreoberne,
 svojo napčino pot zapusti in pa živi.
 Vernem se spet k tebi, o Bog! iz
 celiga serca; za vse grehe karkoli sim
 jih storil, hočem pokoro delati; spošto-
 vati hočem tvojo svetost in deržati tvoje
 zapovedi. Obli me s svojo gnado in
 izperi vso gnjusobo od mene. Daj mi
 čisto serce in noviga duha; odvzemi
 mi kamnitno serce, in daj mi meseniga;
 daj mi po poti tvojih zapoved hoditi in
 samo za-te živeti. Daj to, o Bog, daj
 k časti svojiga presvetiga imena. Tega

te prosim skoz drago kri Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, Gospoda našiga, ki jo je v odpušenje naših grehov na lesu križa prelil. Amen.

Grevenga zavolj grehov ali gnjusenje nad njimi.

Nar bolj skerbi za pravo grevengo nad svojimi grehi. Brez grevence ni odpušanja grehov; s popolnoma grevengo pa zadobi človek odpušanje, preden še zakrament sv. pokore prejme, če ima resnične želje, priložnosti pa ne, ta sv. zakrament prejeti. — Prosi tedaj Boga za gnado, de svoje grehe vse, male in velike, iz serca obžaluješ, — de se bolj ksaš, de si Boga razžalil, kakor ko bi bil vse na svetu zgubil. Kako velik, kako svet in pravičen je Bog! In tega nar vikšiga, nar popolniši, tega neskončne ljubezni vredniga Boga, svojiga nar večiga dobrotnika si ti, ki si le prah pred njegovim obličjem, tolikrat, tako hudo, po toliko storjenih lepih sklepih, zavolj kake stvari, kakiga dobička, kratkiga veselja z greham razžalil! —

Moj Bog! ljubim te iz celiga serca; in zato sovražim in čertim vse svoje grehe, ker sim tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto z njimi razžalil. Zdaj čutim in spoznam, kako britko in hudo je tebe zapustiti. Tebe studenc večniga življenja sim zapustil; in za napčno veselje, za kalne mlake mi je bilo bolj mar, kakor za-te. Sam sebe se sramujem, de sim te žalil; ksam se, in serce mi od žalosti tli. O de bi pač jez svoje grehe tako sovražiti mogel, kakor jih ti sovražiš. O de bi mi bilo pač moč, kar je storjeniga, nestorjeno storiti! — Po tvojim usmiljenji, o Bog! zdihujem, in odpušenja po Jezusu Kristusu te prosim. Naj njegova draga tako obilno za-me prelita kri to nadomesti, kar moji pokori manjka. — Bog! ti vidiš moje serce, priča in začetik si mojiga zdihovanja in mojih solz; vzemi obljubo, ki jo storim — nikdar več tebe razžaliti! — in ozri se na-njo z milostljivimi očmi!

Skep svoje življenje poboljšati.

Ko si se svojih grehov iz ljubezni do Boga zgreval, terdno skleni, posihmal raji vse preterpeti in zgubiti, kakor še kdej v greh se poverniti. Beži pred vsako priložnostjo v greh; premaguj svoje hudo nagnjenje; daj, kar tvojiga ni, nazaj, popravljalj z lepim zgledam dano pohujšanje, in poravnaj vso bližnjimu storjeno škodo, odpusti vsim svojim sovražnikom; prosi Boga za gnado, de se poboljšaš in dolžnosti svojiga stanu zvesto spolnuješ.

Vnovič se odpovém hudiču, njegovimu napuhu in djanju; kakor sim se pri sv. kerstu po botrih odpovedal. Vsim greham se odpovem. Milost želim zadobiti v zakramentu svete pokore, ki si ga ti, o moj Bog! v odpušanje grehov postavil. Sklenil sim, s tvojo gnado novo življenje začeti in vse svoje žive dni tvoje zapovedi na tanko splo- novati. Pripravljen sim pokoro delati in vse za svoje grehe prestati. Razli vso

svojo jezo na-me, de mi le odpustiš. Vredni sad resnične pokore hočem obroditi. Darujem ti vse, kar je tvoj Sin, Jezus Kristus, zavolj naših grehov preterpel, radovoljno hočem na-se vzeti vse terpljenje, križe in nadloge, ki mi jih pošiljaš, de bom tako Jezusoviga terpljenja deležen in vreden njegoviga zasluženja. Amen.

Molitev pred spovedjo.

Vzdignil se bom k svojimu Očetu pojdem in mu porečem: Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe, več nisim vreden, tvoj sin imenovan biti; nehvaležen sim bil, in nisim spoznal tvoje ljubezni do mene. Glej, ves zgrevan pridem nazaj in te prosim: Oče, ljubi Oče! odpusti mi vse moje grehe, ki jih spoznam; odpusti mi tudi tiste, ki jih ne spoznam; odpusti mi jih po tvojim neskončnim usmiljenji in po zasluženji tvojiga Sina Jezusa Kristusa.

— **S** terdnim zaupanjem, milost zado-
biti, se bom vergel zdaj pred tvojiga
namestnika, odkritoserčno mu hočem
spoznati, kako in kolikokrat sim se zo-
per tebe pregrešil. Daj mi tedaj, o
Bog! de tukej pri sodnim stolu z tvojo
kervjo opran svoje serce od vsih ma-
dežev hude vesti očistim; de grehu
popolnoma odmerjem, in živim tebi sa-
mimu in svoji pravici. Amen.

Molitev preden pred mašni- ka k spovedi poklekneš.

O Gospod! bodi mi v ustih in v
sercu, de se tako odkritoserčno, čisto
in ponižno svojih grehov spovem tvo-
jimu namestniku, mašniku, kakor bi ti
sam tukej sedel in spovedoval; in de
odvezo, če je bom vreden, od njega
tako sprejem, kakor bi jo mi ti sam
dal. — Tudi mašniku, ki pred-nj grem,
gospodari usta in serce, de napolnjen

s tvojim Duham, z Duham luči, modrosti in ljubezni, spozná pravi stan moje duše, de me prav podučí, kaj naj storim; de prav ravná z menoj po oblasti, ki si mu jo dal, grehe odpušati ali pa prideržati; de mi rane duše zaceli; de me za vse skušnjave z močnim orožjem previdi; de me k pravimu spreobrnjenju pripelje, in de me po tvoji oblasti z odvezo deležniga stori odrešenja, kteriga si ti, o Jezus s svojo kervavo smertjo na križi za nas opravil, — iz kteriga vse odpušenje izvira. Usliši me, o Gospod!

Sveta Marija, pribežališe grešnikov! prosi za-me, de to spoved tako opravim, kakor bi bila zadnja mojiga življenja. — Sveti angel varh! prosi Boga za-me; de tako pokoro storim, de je boš ti — z vsimi svetimi angeli in vsimi nebeškimi prebivavci vred vesel.

Nauk za spoved.

Kader na-te versta pride, poklekni ponižno k spovednici, ter reci:

Prosim, duhovni oče! sveti žegen, de se svojih grehov prav in čisto spovém.

Po tem stori sv. križ in moli očitno spoved takole:

Jest ubogi grešnik se spovém Bogu vsigamogočnemu, Marii materi Božji, vsim ljubim svetnikom, in njimi, častitljivimu mašniku, Božjemu namestniku, de sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil . . . povej kdaj . . . velikokrat in obilno grešil, v mislih in v željah, z besedami in djanjem, sosebno se pa obtožim . . .

Zdaj povej ali si pri svoji zadnji spovedi odvezo zadobil, in ali si naloženo pokoro opravil ali ne. Potlej razodeni spovedniku vse svoje grehe po njih številu in okoljstvih, ktere greh povikšajo ali pomanjšajo ali v drugačniga spremené. Odkri mu tudi svoje cvible, če postavim dvomiš, ali to in to ni greh; ker je dvom ali cvibel ma-

lokrat brez uržoha. Nič greha ne lepšaj, ne izgovarjaj in ne zakrivaj; če ne veš prav, ali si ga storil ali ne, se tudi tako spovej, de ne veš prav. Človeka, s katerim si grešil, ne imenuj in nič ne pravi, kar bi časti koga škodovati utegnilo. — Ne toži družih, temuč sebe, in opusti vse nepotrebne pristavke. — Ne sramuj in ne boj se, vsih grehov se spovedati. Sej te jih je Bog delati vidil, in boljši je natihamo svojih grehov spovedniku se obtožiti, kakor nepokojno vest imeti, v grehu živeti, morebiti nesrečno umreti in sodni dan pred celim svetam sramoto terpeti. — Spovednik, ker se sam svoje slabosti zavé, bo tudi s teboj usmiljenje imel, in pa pod smertnim greham, pod časnimi in večnimi štrafengami je, karkoli mu povéš, molčati dolžan. — Če le en sam smerten greh radovoljno zamolčiš, tvoja spoved nič ne veljá; in mogel bi se kdej vunder tega greha spovedati, poverh pa še vse druge po zamolčanim grehu opravljene spovedi ponoviti, de bi odpušenje zadobil. — Govori pri spovedi razločno, in, kar je moč, s poštenimi in čednimi besedami in tako, de te sam spovednik sliši, drugi okoli pa ne.

Spoved skleni tako:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto z njimi razžalil. Tudi terdno sklenem nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim jih, duhovni oče potrebniga nauka, zveličavne pokore in svete odveze, če sim je vreden. —

Odgovarjaj na ravnost in po resnici, kar te spovednik vpraša; poslušaj nauke, ki ti jih daje, kakor bi ti jih sam Jezus dajal, in podverzi se ponižno njegovi sodbi. — Če ti odvezo iz posebniga uržoha in gotovo k tvojimu pridu odloži, ga nikar po nji ne nadlegovaj, se nikar zavolj tega nad njim ne serdi; temuč terdno skleni vse si prizadjeti, z poboljšanim življenjem in z resnično pokoro drugikrat se vredniga storiti svete odveze. — Kader ti pa mašnik sveto odvezo daje, jo prejmi z vso ponižnostjo in svetim veseljem, in moli tako:

O moj Jezus! rekel si svojim namestnikom: Karkoli bote na zemlji odvezali, bo tudi v nebesih odvezano; ponižno te tedaj prosim, po tvojih svetih kervavih ranah, po zasluženji častite vselej device Marije in vsih svetnikov, daj mi gnado, de bom zdaj ravno tako v nebesih od vsih svojih grehov odvezan, kakor me tukaj tvoj namestnik odveže.

Zdaj pojdi počasi, z v tla obernjenimi očmi od spovednice, poklekni in zahvali Bogá za njegovo usmiljenje, in opravi pokoro, ki ti jo je mašnik v zadostilo za spovedane grehe naložil, de popraviš nekoliko nečast, ki si jo Bogu z greham storil, de z pokoro greh sam nad seboj tepeš in se ga v prihodnje bolj skerbno varješ, z ponižnim sercam, zvesto, kakor ti je naložena in brez odlajšanja, berž ko je mogoče. — De po Jezusovi zapovedi vreden sad pokore obrodiš, si poverh te še sam kako pokoro naloži; moli kaj več, odreci si, kar te nar bolj veseli; opravljaj pridniši dela milosti; nosi vsak križ v duhu pokore. Kako ojstre so bile pokoritve perve čase keršanstva! — Premisli pa tudi spovednikove nauke in

spolnuj jih; povračuj, popravljalj, kar ti je naročil. — Prizadevaj si tudi, odpustikov cerkve se deležniga storiti. — O kako se veselé angelci nad grešnikom, ki se po resnični pokori k Bogu, svojimu Očetu vèrne!

Molitev po zadobljeni odvezi.

Ako nisi svete odveze prejél, moli namest te molitve psalme od pokore.

Hvali Gospoda, moja duša! in povišuj svojiga Zveličarja, ki ti je vse tvoje grehe odpustil, vse tvoje rane zacelil in ti toliko usmiljenje skazal. — O moj Bog! dobrotljiv si in tvoja milost je brez konca; nisi mi povernil, tako, kakor so moji grehi zaslužili; nisi me štrafal po velikosti moje hudobije. Kakor se usmili dober oče svojiga otroka, tako si se me ti usmilil. Svoje grehe sim pred teboj spoznal, in odpustil si mi jih. Večna hvala ti bodi za to! — Nikar mi tudi posihmal svoje milosti ne odreci, in naj ti ta

moja ponižna zahvala dopade, ki ti jo dajem po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, de si mi dal moč, moje dušne sovražnike premagati, in želje v meni vnemaš, tvoje usmiljenje vekomej z hvaležnim sercam prepevati.

O moj Jezus! ki si me tako ljubil in vsih grehov s svojo kervjo opral, po tebi so mi odperle vrata k Bogu, tvojimu Očetu; po tebi sim odpušenje svojih grehov zadobil. Veržem se zdaj pred tvoje noge, in zahvalim se ti z evangelskim gobovim, ker si me od gerde gobe mojih grehov očistil. — Molim te s spreobrnjenim Tomažam, tebe, svojiga Gospoda in Bogá. — Prišežem ti z spokornim in zavolj svojiga greha vsim potertim Petram, de te ljubim. Prederznem se clo, tebe, ki mi v dno serca vidiš, na pričo vzeti svoje resnične pokore, hvaležnosti in ljubezni. —

Kolikor veči so gnade, ki si mi jih, o Bog! skazal, toliko gerši se mi zdé moji grehi, — toliko bolj me pekó.

Desiravno so mi odpušeni, sim vunder zavolj njih v vednim strahu in nepokoji, — neprenehoma so mi pred očmi. — Odpušenje, ki sim bil tako srečnega prejeti, povikšuje ljubezen v mojim sercu, ki sim jo prisegel, — povzdičuje pa tudi žalost in ksanje, de sim tebe toliko dobriga Boga, toliko prijazniga Gospoda, in vse ljubezni vredniga Očeta razžalil! Torej te še enkrat prosim po Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu: Pozabi vsih mojih grehov in daj mi gnado, nikdar več nobeniga storiti! —

Terdno je sklenjeno pri meni, in zdaj prec bom začel. Ti, dobrotljivi Bog! si me tako spremenil; daj mi tudi v djanji spolniti lepe sklepe, ki si jih v mé dal. Kdo me bo posihmal ločil od tebe? Kdo ugasnil ljubezen, ki sim ti jo zdaj prisegel? Tvoj sim, o Bog! in nikoli več ne pozabim tvoje svete postave. S tvojo pomočjo se bom terdno deržal tvojih zapoved in jih skerbno premišljeval. Čertil bom greh,

in kakor pred modrasam bežal pred njim; tudi vsih nevarnost in grešnih priložnost se hočem ogibati. Clo sence greha se bom varoval. — Tebi samimu bom živel; in iz hvaležnosti in žive ljubezni do tebe, ki sim je zdaj poln, hočem sovražiti vse, in vse zavreči, kar tebi ne dopade. Tebe samiga hočem iskati, tvojo sveto voljo v vsih rečeh dopolniti, in le po tem hrepeneti, kar tebi dopade. —

Podperaj in ohrani me, o Bog! pri tem sklepu. Vodi me po poti svojih zapoved, in nikar ne dopusti nobeni krivici v meni gospodovati. Doslej sim se hotel sam voditi, zato sim pravo pot zgrešil; in dobro vém, de bom spet zašel, in se v večni brezen pogreznil, če me ti zapustiš. Nič ne zamorem brez tebe, tudi nar manjši reči ne; vse svoje zaupanje le v te postavim, o Bog! — Nikar mi ne pusti v stare grehe se poverniti, de ne bo moj poslednji stan hujši, kakor je prvi bil. — Nikar naj ne bo tvoja

gnada zastonj v meni! **Dokončaj**, o **Bog!** nad menoj, kar si pričel. Daj mi sveto žalost skoz vse moje življenje, de do smerti neprenehama pokoro delam, in tako večno življenje dosežem. — **Presveta mati Božja**, moj sveti angel varh, moj sveti patron, vsi sveti spokorniki! sprosile mi od **Boga** gnado stanovitosti v dobrim. **Amen.**

Sedem psalmov od pokore.

I. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovražniki nikjer ni bil varin, je letá psalm zložil in molil. Ta sveti mož se je bal, de bi se Bog ne bil čez-nj razserdil, zato z zgrevanim sercam k Bogu zdihuje in za usmiljenje prosi. — Ta psalm je slehernemu v nauk kako ima nadloge terpeti, sam sebe tolažiti in svoje grehe obžalovati.

Gospod! nikar me ne štrafaj v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Usmili se me, o Gospod! zakaj slab sim; ozdravi me, o Gospod! zakaj moje kosti se tresejo od strahu.

In moja duša je silno omamljena; ali kako dolgo, o Gospod! (boš odlašal pomagati?)

Gospod! obrni se, (k meni) in reši mojo dušo, pomagaj mi za tvoje milosti voljo.

Zakaj mrtvi človek ne misli na té; v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim od zdihovanja, vse noči se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo z solzami močim.

Od silne notranje žalosti so moje oči otemnele; med vsimi svojimi sovražniki sim se postaral.

Bežite od mene vsi, kateri hudobije doprinašate, zakaj Gospod je glas mojiga jokanja uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal, Gospod je mojo molitev sprejel.

Vsi moji sovražniki se imajo sra-

movati in silno prestrašiti; verniti se imajo, in zdajci se sramovati.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in svetimu Duhu; kakor je bila od začetka zdej in vselej, in na vse večne čase. Amen.

II. Psalm. (31.)

David spozná v velicih nadlogah svojo hudobijo, jo obžaluje, štrafengo za pokoro vzame, in odpušenje zadobi. — V tem psalmu uči David s svojim zgledam vse grešnike, kako pokoro delati.

Blagor jim, katerim so pregrehe odpušene, in katerih grehi so zakriti.

Blagor človeku, kterimu ni Gospod greha zarajtal, v kteriga sercu ni nobene goljfiije.

Zato, ker sim molčal, so moje kosti od vsakdanjiga vekanja oslabele.

Ker je bila tvoja roka noč in dan težka na meni, sim se v svoji težavi semtertje obračal, ker me je tern bodel.

(Tedaj) sim ti svojo pregreho spoznal in svoje nepravice nisim zakrival.

Rekel sim: Hočem zoper samiga sebe svojo krivico pred Gospodam spoznati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Zato bo slehern pobožen o pravim času k tebi molil; de povodenj velikih vodá bliz njega ne pride.

Ti si moje pribežališe v britkosti, ktera me je obdala; o ti moje veselje, reši me od njih, kateri so me obsuli.

Hočem ti (odgovori) Bog zastopnost dati, in te podučiti na poti, po kateri boš hodil; vedno hočem na-te gledati.

Nikar ne bodite; kakor konj in mezeg, ktera pameti nimata.

Ukrôti, (o Bog) z ujzdo in berzdami čeljusti njih, kateri se k tebi ne približujejo.

Čez hudobniga (pride) veliko šib; njega pa, kateri v Gospoda upa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravični, od veselja poskakujte in razglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobri ga serca.

Čast bodi Bogu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi hude in velike bolezni; on vzame vse nadloge za pokoro, noč in dan čez svoje grehe žaluje in za odpušenje prosi. — Letá psalm je posebno koristna molitev za vse resnične spokornike.

Gospod! ne štrafuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Ker tvoje pšice v meni tičé, in tvoja roka je težka nad menoj.

Zavolj tvoje jeze ni zdravja na mojim mesu; moje kosti nimajo pokoja zavolj grehov.

Zakaj moje hudobije so mi glavo prerasle, in me tlačijo, kakor težka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti začele zavolj moje neumnosti.

Reven sim in ves pobit; cel dan žalosten okoli hodim.

Ker moje ledje je polno zmotnjav; in na mojim mesu ni nič zdraviga.

Silno sim slab in ponižan; rjovem od bolečine svojiga serca.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje želje; in moje ječanje pred teboj ni skrito.

Moje serce je žalostno, moja moč me je zapustila: clo moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji se mi nasproti približujejo in zoper mene stojé; in kateri so scer okoli mene bili, od deleč stojé.

In, kateri me umoriti išejo, silo delajo. In kateri mi hudo želé, ničemerno govoré, in cel dan goljfije izmišljujejo.

Jest, kakor glušic ne slišim; sim kakor mutec, kateri svojih ust ne odprè.

Postal sim kakor človek, kateri

ne sliši; in kateri nima odgovora v svojih ustih.

Ali v tebe, o Gospod! sim zaupal; ti Gospod moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sim: Ne pripusti, da bi se kdež sovražniki nad menoj veselili; ko so se moje noge spodtikovale, so močno zoper mene govorili.

Sej sim k tepenju pripravljen; in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Ker svojo hudobijo očitno spoznam: in sim zavolj svojiga greha v skerbi.

Moji sovražniki pa (dobro) živé; in so močnejši, kakor jest; in kateri me po krivim sovražijo, se (vsak dan) množijo.

Kteri dobro z hudim povračujejo, me opravljajo, ker se dobriga deržim.

Ne zapusti me, o Gospod, moj Bog, ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog, moj Zveličar.

Čast bodi Bogu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Natana zavolj prešeštva in ubijanja posvarjen, spozna svojo hudobijo, žaluje iz celiga serca, iše usmiljenje pri Bogu doseči, prosi za novo sercé in za noviga duha, in mu obljubi zgrevano sercé v dar prinesti. Tudi prosi, de bi mu pregreha žegna ne odvernila, kateriga je Bog Sionu in Jeruzalemu obljubil. — Lepa molitev za vse grešnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In izbriši po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Opêri me čedalje bolj od moje krivice; in očisti me od moje pregrehe.

Ker spoznam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samimu sim grešil, in pred teboj hudo storil: (usmili se), de boš v svojih besedah resničen spoznan, in premagaš, kader si sojen.

Zakaj glej! v hudobii sim spočet; in v grehih me je moja mati spočela.

Glej, resnico ljubiš; neznane skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me z izopam, in bom oči-
šen; operi me, in bom bolj bel, kakor
sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo
slišati, in (moje) poterte kosti bodo
od veselja poskakovale.

Oberní svoj obraz od mojih gre-
hov; in zbriši vse moje krivice.

Stvari v meni, o Bog, čisto serce;
in ponovi v mojim oserčji praviga duha.

Nikar me ne zaverzi spred svo-
jiga obličja; in ne odvzemi mi svojiga
svetiga duha.

Daj mi spet veselje svojiga zve-
ličanja; in poterdi me z imenitnim duham.

Učil bom hudobne tvoje poti; in
grešniki se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me od dolga kervi, o Bog!
Bog moj Zveličar, in moj jezik bo
tvojo pravico z veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje žnable! in
moje usta bodo tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj ako bi ti dar hotel, bi ti
ga bil rad dal; ali nad žgavnimi darmi
nimaš dopadajenja.

Bogu dopadljiv dar je žalosti poln duh; potertiga in ponižniga serca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori dobro, o Gospod! po svoji dobrotljivi volji (gori) Sionu; de bodo Jeruzalemski zidovi spet sozidani.

Tedaj ti bodo ofri pravice, darovi in žgavni ofri dopadli; tedaj ti bodo na altar teleta pokladali.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Psalm. (101.)

V tem psalmu obžaluje David svoje velike pregrehe in prosi za odpušenje. Naj ga vsak grešnik po Davidovim duhu moli.

Gospod usliši mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne skrivaj svojiga obličja pred menoj; nagni mi svoje uho, kaderkoli bom v nadlogi.

Usliši me hitro, kaderkoli te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi so zginili, ka-

kor dim; in moje kosti so se kakor glavnja posušile.

Moje serce je pobito in suho, kakor seno, ker sim svoj kruh jesti pozabil.

Od veliciga zdihovanja me ni drugiga, kakor kost in koža.

Enak sim pelikanu v pušavi; kakor sova v starim ozidji.

Čujem, de sim kakor samotni vrabec na strehi.

Cel dan me zasramujejo moji sovražniki; in ti, kateri so me sicer hvalili, so se zoper mene zarotili.

Pepel namreč kakor kruh jem, in svojo pijačo z solzami mešam.

Pred tvojo jezo in (tvojim) serdam; zakaj povzdignil si me in na tla vergel.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca in kakor trava sim usahnil.

Ti pa, o Gospod! ostaneš vekomej; in tvoj spomin od roda do roda.

Ti boš vstal, in se Siona usmilil,

zakaj čas je, de se ga usmiliš, čas (tvojiga usmiljenja) je prišel.

Tvoji hlapci imajo clo njegove kamne za ljubo; in clo z njegovim praham imajo usmiljenje.

Neverniki se bodo tvojiga imena, in vsi kralji zemlje tvoje časti bali.

Kader bo Gospod Sion spet sozidal; in se v svojim veličastvu prikazal.

On se ozira na molitev revežev; in njih prošnje ne zaničuje.

Leto bodi za poslednji rod pisano; zakaj ljudstvo, ko bo stvarjeno, bo hvalilo Gospoda.

Ker on iz višave svojiga svetiga sedeža doli oči oberne; (ker) Gospod iz nebes na zemljo gleda.

De je slišal ječanje jetnikov, in rešil k smerti obsojene.

De bi ime Gospodovo na (gori Siona; in njegovo hvalo v Jeruzalemu oznanovali.

Kader se bodo ljudstva in kralji zbrali, služiti Gospodu.

Kader je še pri moči bil, mu je rekel: Povej mi majhno število mojih dni.

Ne vzemi me v sredi mojih dni; tvoje leta so od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekdam zemljo uterdil; in nebo je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa ostaneš; kakor oblačilo se bo postaralo.

Ti ga boš kakor ogrinjalo premenil, in bo primerjeno.

Ti pa ostaneš ravno tisti, in tvojih let ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcov bodo stanovanje imeli, in njih zarod bo pred tabo uterjen vekomej.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

VI. Psalm. (129.)

Letá psalm uči, de so vsi ljudje grešniki, de si sami ne morejo pomagati; de naj, ako hočejo pravični postati, v božjo milost zapajo, v zveličarja verujejo, za odpušenje prosijo in pokoro delajo.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, usliši moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ušesa, na glas moje prošnje.

Gospod! ako boš zavolj pregreh rajtengo tirjal; o Gospod! kdo bo obstal?

Moja duša čaka (spolnjenja) njegove besede; moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutranjiga čuvanja noter do noči naj Izrael v Gospoda upa.

Zakaj per Gospodu je usmiljenje, in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo Izrael od vsih njegovih hudobij rešil.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

VII. Psalm. (142.)

Ker David pred svojim sinam Absolonam beže tudi v pušavi ni varin bil, je molil ta psalm in prosil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuč de bi ga iz te velike nadloge hitro rešil. Ta psalm nas

uči, kako ima zgrevan grešnik po Davidovim zgledu Boga za odpušenje grehov in za odvernjenje zaslužene štrafinge prositi.

Gospod usliši mojo molitev; poslušaj moje prošnje zavolj svoje zvestobe; usliši me po svoji pravici.

Ne ravnaj sodbe s svojim hlapcam; zakaj pred teboj ne bo noben živ človek pravičen obstal.

Zakaj sovražnik mi preganja dušo; moje življenje je do tla poterl.

V temoto me je posadil, kakor nekdanje merliče.

Spomnujem se starih časov, spremljujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medlí, in moje serce je v meni prestrašeno.

Proti tebi stegujem svoje roke; moja duša je kakor suha zemlja pred teboj.

Usliši me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne skrivaj svojiga obličja pred menoj, sicer bom tistim enak, kateri v grob gredó.

Daj mi zjutraj svoje usmiljenje zaslišati; ker v te zaupam.

Stori mi znano pot, po kateri naj hodim; k tebi povzdigujem svojo dušo.

Gospod! reši me od mojih sovražnikov; k tebi pribežim.

Uči me tvojo voljo storiti; zakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me pri življenji za svojiga imena voljo; izpelji po svoji pravici mojo dušo iz nadlog.

Pokončaj po svojim usmiljenji moje sovražnike.

In pogubi jih vse, kateri moji duši nadlego delajo; ker sim tvoj hlapec.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Molitev za svete odpustike.

Cerkev ima od Jezusa Kristusa oblast, odpustike deliti. Odpustiki so nam prav koristni; zakaj po njih zadobimo odpušenje časnih

štrafeng, ktere bi, po odpušenim dolgu greha, ali v sedanjim življenji ali pa po smerti v vicah terpeti mogli. Tode le resnični spokorniki zadobé odpustike, ako vse dopolnijo, kar cerkev, jih zadobiti, velí. — Obudi tedaj pred to molitvijo vselej grevengo.

O Bog! poglej z očmi svoje ne-
skončne milosti na svojo cerkev, ktera
se tukaj na zemlji vojskuje; razširi jo
po vsim svetu; varuj, vižaj in ohrani
jo v edinosti; odverni vsako pohujša-
nje in vse grehe od nje; daj ji moč
zoper zasramovanje nevernikov, in zo-
per sovražnike tvojiga imena; ne za-
pusti ovac svoje čede, za ktere je tvoj
ljubi Sin Jezus Kristus sveto kri prelił.
Stori, nebeški Oče! de bodo vsi ljudje
tebe in Jezusa Kristusa, kteriga si
poslal, s svetim Duham vred prav
spoznali. Amen.

Sveto obhajilo.

Sveto obhajilo je Jezus pri zadnji večerji postavil v spomin svojiga terpljenja in svoje smerti, in v živež dušam vernih za večno življenje. Kdor ta sv. zakrament vredno prejme, se 1. z Jezusam Kristusam na tanko sklene, in se tako prelubeznjivo, resnično in presveto z Bogam zedini; je 2. z vsimi Božjimi gnadami in dobrotami napolnjen; 3. se mu majhni grehi izbrišejo; 4. sv. obhajilo hudo nagnjenje in poželenje v njem pomanjša in zaduši; 5. ga varuje v prihodnje skušnjave, in tudi druge nesreče; in 6. mu odpre večno življenje in dá zastavo častitiga od smerti vstajenja.

Prejemaj ta nar svetejši zakrament o velikončnim času; in večkrat skoz leto; ker tako želi cerkev, ker ga k nar manjšimu vsaj enkrat v letu prejeti zapoveduje; ker so ga perve čase keršanstva verni po nekterih krajih vsak dan prejemali, in ker ga tudi ti večkrat potrebuješ. Jezus je kruh življenja; kdor ta kruh jé, bo večno živel; kdor pa ne jé njegoviga mesá in ne pije njegove kerví, ne bo imel življenja v sebi. — Ravnaj tudi v ti reči po uku svojiga spovednika.

Prejemaj sv. obhajilo z vso mogočo pripravo.

Človek naj sam sebe presodi, piše sv. Pavel; in tako naj je od tega kruha in pije od tega kelha. Kdor namreč nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker Gospodoviga telesa (od drugih jedí) ne razloči. — Sv. obhajilo ti je tedaj lahko zdravilo in zveličanje, ali pa strup in pogubljenje, — po tvoji pripravi. De ti nesreči odideš, in sv. obhajilo vredno prejmeš, očisti svojo vést; presodi se na tanko, ali ni nič v tvojim sercu, kar bi nar. svetejšimu Jezusu va-nj branilo; in ako se smertniga greha kriviga najdeš, se ga zgrevaj, odkritoserčno spovej, in še le po zadobljeni odvezi se podaj k angelski mizi.

Za sv. obhajilo se že poprej ta večer pripravljaj, z molitvijo, premišljevanjem, svetim branjem in zderži se tudi pripušeniga posvetniga veselja. Posebno svet pa ti bodi dan sv. obhajila. Vstani takrat bolj zgoodej in pred vsim goreče želje obudi, z Jezusom na tanko in prelubeznjivo se skleniti. Med potjo v cerkev moli ali premišljuj, in svete zdihljeje k Bogu pošiljaj. Predrag je ta čas, de bi ga smel brez velike sile na kaj družiga obračati.

Prejmi sv. obhajilo s sveto častjo; obudi vero, upanje in ljubezin; moli ta presveti zakrament altarja; sej je Jezus Kristus, pravi

Bog in človek tukej pričijoč; spomni se ponižno njegove smerti in njegovih dobrot, ker je sveto rešnje telo v spomin svoje smerti in svoje ljubezni postavil in uživati zapovedal: imej do Jezusa serčno veselje in ognjene želje; vadi se v ponižnosti in družih keršanskih čednostih, posebno v ljubezni do bližnjiga; ne bodi v nobenim sovražtvu.

Verh tega bodi, ako nisi bolan, vsaj od polnoči teš, in v čedni in spodobni obleki pristopi z nar večí andohtjo k Božji mizi.

Kader se pred sv. obhajilam očitna spoved moli, obudi še enkrat grevengo nad svojimi grehi. — Kader mašnik sv. hostjo kaže, jo ponižno moli, na persi terkaj in reci: Gospod! nisim vreden (vredna) de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in moja duša bo ozdravljena. — Kader sv. hostjo prejemaš, usta spodobno odpri, jezik na spodnji žnabel položi, pred-se bukvice ali pa bel pert podstavi, in ponižno jo zavži. Nikar pa je ne žveči ali predolgo v ustih ne imej; če se je ust prijela, jo z jezikam, ne pa s perstam odloči. Ko si jo zavžil, reci: Telo Gospoda našiga Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Po sv. obhajilu zahvali Jezusa Kristusa za tolikošne dobrote, de se je ponižal k tebi

priti; ponižno ga v sebi moli; popolnoma se mu daruj; prosi ga, de s svojo sveto gnado vedno v tebi ostane; vero, upanje in ljubezen obudi, in ponovi vse storjene svete sklepe in obljube; potoži mu vse dušne in telesne potrebe in za pomoč ga prosi.

— Varuj se ta dan vsiga postopanja, dobre, svete dela delaj, svete bukve beri in imej zbrane svoje misli; pojdi, če je mogoče, tudi popoldne v cerkev; bodi cel dan v večji pobožnosti, in ogibaj se kolikor je mogoče, vsiga hruma in posvetniga veselja, de boš s sv. Pavlam reči zamogel: „Živim, tode ne jest, ampak Kristus živi v meni.“ —

Molitev pred sv. obhajilam.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog! k tvoji sveti mizi se zdaj bližam, in v sv. obhajilu te prejeti želim. **O** kako imenitno je opravilo, ki ga imam zdaj pred seboj! Ne človeku, — temuč Bogu pripravljam stanovanje, — in to stanovanje sim jest sam. — Dodeli mi tedaj svetost, s katero mora tvoja hiša

ozaljšana biti. Očisti mojo dušo, razdrobi vezi, s katerimi bi bil še na kak greh navezan. Požgi v meni ljubezen sveta, in vse, kar tebe žali, mene pa nevredniga dela, te prejeti. — **O Jezus!** ki si želje, prejeti te, v mojem sercu obudil, daj mi tudi gnado' te vredno prejeti.

Gospod Jezus! verujem, — tode podperaj mojo slabo vero. Verujem, de si v tem presvetim zakramentu resnično pričijoč; ravno tisti pravi **Bog** in človek, kteriga je **Marija** sveta devica, z močjo svetiga **Duha** spočela in rodila; ki je za nas na križi umerl, in zdaj kakor prihodnji sodnik živih in mertvih na **Očetovi** desnici sedi. Verujem, de te bom prejel z dušo in telesam, s kervjo in mesam po **Božji** in človeški natori v podobi beliga kruha. Poln te vere molim zdaj, kar bom prejel; in vém, de svojiga **Stvarnika**, svojiga **Odrešenika**, svojo nar vikši dobroto, svojiga **Gospoda** in **Boga** molim. — **O Jezus!** vsa čast in molitev

ti gre; ker ti sam si velik, sam svet, sam Gospod vsih stvari. O de bi te pač jest tako zamogel moliti, kakor te je Marija, tvoja presveta mati, kakor te je Jožef tvoj sveti rednik, kakor so te pastirji in modri iz Jutroviga molili, in kakor te vsi angeli in izvoljeni v nebesih časté in molijo! Z njih molitvijo sklenem svojo slabo molitev.

Verujem, o Jezus! de daješ v ti sveti skrivnosti njim, ki te vredno vžijejo, večno življenje. Ravno to tudi goreče želje v meni obuduje, te vžiti. Verujem, de si tisti sami sodbo jedó in pijó, ki te nevredno jedó in pijó; zato s straham in trepetam k tvoji sveti mizi pristopim. Tode povikšaj mojo vero, Gospod, de tvoje teló od družih jedí razločim, de ga s čistim in tako pobožnim sercam prejmem, de bo za-me jed življenja, bramba zoper greh in zastava prihodnjiga, večniga veličastva.

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho. Na obrazu pred te-

boj ležé spoznam svojo nevrednost, te zavžiti. Kako bi bil jest ubogi človek, jest prah in pepel zemlje, jest grešnik — vreden, prejeti kralja nebes in zemlje, — tebe svojiga stvarnika in Boga? Te tolike sreče nisim nikoli vreden, ker sim tako velikrat in hudo grešil. Verujem scer, de si mi vse grehe odpustil, ker se močno ksam, de sim kteriga storil in ker sim se jih tvojimu namestniku obtožil, vunder pa sim zavolj njih v velikim strahu, in na vse usta spoznam, de nisim vreden s tvojimi ljubimi otroci pri tvoji mizi sedeti, — de še clo vreden nisim, le kdo tvojih najemnikov biti. Tode bodi mi ubogimu grešniku milostljiv, o Gospod! operi me od vsih tudi nar manjših madežev, in stori me vredniga, te tukej prejeti, in tam vekomej gledati in vživati.

Moj Gospod in moj Bog! ves hrepenim, s teboj se skleniti pri svetim obhajilu, — goreče želim jest v tebi biti, in tebe v sebi imeti. Kakor si ti serčno želel jesti velikonočno jagnje

s svojimi učenci, tako želi po tebi moje serce. Pridi tedaj o Jezus, moj počitek in moje zveličanje. Brez tebe sahnem, kakor zemlja brez dežja; pri tebi pa najdem studene življenja. — Ali boš pa hotel tudi ti k meni priti, obiskat mojo revno dušo? O neizrečene ljubezni tvoje! Že sam se k meni vabiš! Tvoji ljubezni ni bilo dovolj, de si za-me človek postal, toliko delal, toliko terpel in še — umerl za-me, zdaj me hočeš še s svojim lastnim presvetim telesam napasti, s svojo lastno kervjo napojiti? Ali bi bil mogel svojo ljubezen do mene lepši razodeti? Ali si me mogel bolj zavezati, de naj tudi jest tebe ljubim? — Ja, moj Zveličar, moj Jezus! moje vse! hočem te ljubiti iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše in iz vse svoje moči. — Zdi se mi, kakor bi ti dans iz altarja tudi mene vprašal, kakor nekdaž Petra: Ali me ljubiš, ali me bolj ljubiš, kakor drugi, ki jih manjkrat pri sebi imam? O Gospod, ti veš vse; dno

mojiga serca ti ni skrito; ti veš, de te želim ljubiti; in če te ne ljubim zadosti, stori de te bom bolj ljubil. **O** de bi te bil pač vselej ljubil, in te nikoli ne razžalil! **O** de sim te tako pozno ljubiti začel! **O** kako močno so mi žal vsi moji grehi iz ljubezni do tebe! Terdno sim sklenil, raji svoje življenje, kakor tvojo ljubezen s katerim greham zgubiti. — Zdaj grem k tvoji mizi, kakor si ti šel v svoje terpljenje, de svet spozná, de svojiga Boga in svojiga Očeta ljubim, in to dopolnim, kar mi je on naročil.

O Marija, mati mojiga Gospoda! kako čisto je bilo tvoje serce, ko si Božjiga Sina spočela! sprosi mi čisto, ponižno, vere, upanja in ljubezni polno serce, de tvoj ljubi Sin vredno stanovanje v njem najde, in se nikoli več od mene ne loči. — Sveti angel varh! prosi za-me de angelski kruh s spodobno andohtjo v zveličanje svoje duše prejemem. — Vsi sveti duhovi in izvoljeni Božji! ki od obličja do obličja ti-

stiga gledate, ki ga bom tukej pod podobu kruha prejel, pomagajte mi s svojo prošnjo, de v ti dolini solz Jezusa vredno vžijem in v njegovim vžitku večno življenje najdem.

Darujem ti, o moj Bog! to sveto obhajilo k poveličanju tvoje narvikši svetlosti, k spominu grenkiga terpljenja in bitke smerti svojiga Zveličarja, v otročjo zahvalo meni in vesoljnemu svetu dodeljenih dobrot; v odpušenje svojih grehov in z njimi zasluženih štrafeng; v svoje zveličanje, in v zveličanje svojih staršev, bratov, sester, žlahtnikov in prijatlov, v tolažbo in pomoč vsih vernih duš v vicah, zlasti tistih, ki sim posebno za-nje moliti dolžan. Nar bolj pa ti ga darujem, de bi mogel tega greha (I.), v kteriga velikrat zabredem, se varovati, in si to čednost (I.), ki je še nimam, — pridobiti, — tako v keršanski čednosti, od dné do dné bolj rasti in s teboj vedno bolj se skleniti. Daj se meni

vsiga sadú vdeležiti, kteriga po tvojim ljubeznjivim namenu ta presveti zakrament za čas in večnost v dobrim sercu obrodi. Amen.

Molitev po sv. obhajilu.

Kaj bom povernil Gospodu za vse dobrote, ktere mi je storil? Hvalni dar mu ponesem, in vse v veselje zamaknjeno mu bo moje serce hvalne pesmi pelo! Samiga sebe mi je dal vžiti! Angelski kruh sim jest revni človek jedel! — Hvali Gospoda moja duša; hvali njegovo sveto ime vse, kar je v meni! Hvali Gospoda moja duša, in nikar ne pozabi njegovih dobrot! — Sveta devica Marija! vsi nebeški duhovi! vsi zvoljeni Božji! hvalite Gospoda. Hvalite Gospoda vse njegove stvari, ker je milost skazal nad menoj.

O moj Jezus! ko je Cahej v svojo hišo te sprejeti srečo zadobil, ti je

svojo hvaležnost s tem skazal, de je sklenil, polovico svojiga premoženja med uboge razdeliti, in čvetero vse poverniti, če je koga kaj ogoljfal. Tako ti želim tudi jest svojo hvaležnost skazati. Tukej vpričo tebe terdno sklenem svoje storjene grehe s tem popravljati, de bom po ravno njih nasprotnih čednostih hrepenil, in toliko dobriga storil, kolikor mi bo mogoče. Zato ponovim vnovič vse obljube, ki sim jih pri sv. kerstu in takrat storil, ko sim v zakramentu sv. pokore odpušenje svojih grehov zadobil. Nikoli ne bom pozabil, de sim bil pri tvoji mizi s tvojim svetim telesam in tvojo sveto rešnjo kervjo nasiten; in vsiga se hočem varovati, kar bi me v prihodnje te posebne sreče nevredniga delati utegnilo. — Zdaj sim okusil, kako sladak si, moj Zveličar! in nič me ne bo posihmal bolj veselilo, kakor večkrat tih sladkost vžiti; nič pa me ne bo bolj užalilo, kakor jih ne sméti prejeti. — Z gorečimi željami, s po-

gostno molitvijo, in s svetim življenjem se bom pripravljaj, de te bom imel prav dostikrat prejeti. Živel bom odsej, pa ne toliko jest, temuč ti, o sladki Jezus! boš živel v meni.

Usmiljeni Oče! tako si me ljubil, de si svojiga edinorojeniga Sina nekde v odrešilo mojih grehov, in zdaj clo meni v jed dal. Darujem ti tega svojiga preljubiga Sina in z njim samiga sebe v zahvalo, za tolike gnade, ki si mi jih dans dodelil. Naj ti bo vseč ta dar. Ta srednik med teboj, o Bog! in nami grešnimi ljudmi, ni nikoli nobeniga greha storil, je grehe sveta odvzel, in nas s svojimi ranami zacelil.

Tebi, o predobrotljivi Jezus! se vsiga darujem, ker si se mi tudi ti vsiga dal zavžiti. Nič več ne bom sebi, temuč le tebi živel, ki si za-me umerl in od smerti vstal. Ozri se milostljivo na ta moj dar. Darujem ti svoje teló, — nov, svet, živ dar je, ker si ga ti s svojo pričijočnostjo posvetil. Darujem ti svoje serce, de za

naprej greh sovraži, se tebe boji in po otročje ljubi. Darujem ti svoj spomin, de se za naprej velikrat tebe in tvojiga neskončniga usmiljenja spomni; — svoje oči, de bi bile vedno proti tebi obrnjene, de bi nobene posvetne nečimernosti ne gledale; — svoje ušesa, de bojo le tvoji sveti besedi in vsimu, kar je tebi dopadljiviga, odperte; opravičljivim in nespodobnim besedam pa vselej zagrajene, — svoj jezik in svoje usta, de za naprej z njimi le tvojo hvalo prepevam, in vselej po tvoji sveti volji govorim; — svoje roke, de bi bile nevtrudene v dobrih delih in nikoli omadežane s krivičnim blagam ali s katerim drugim greham; — svoje noge, de me ne bodo nikoli po napčinih potih, temuč vselej po tvojih zapovedih nosile. Darujem se ti vsiga; iz ljubezni do tebe hočem delati in terpeti. Nobena reč na svetu, ne bogastvo, ne uboštvo, ne zdravje, ne bolezen, ne življenje, ne smert naj me nikoli več od te ljubezni ne loči.

Nikar me ne zapusti, o Gospod! vstani vsaj vedno pri meni. — Ktero gnado mi boš pač odrekel, ker si mi samiga sebe v jed in pitje in v zastavo večniga zveličanja dal! Dodeli mi tedaj, o Jezus! živo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen. Daj mi ljubiti, kar zapoveduješ in želeti, kar si obljubil. Daj mi spolniti, kar zapoveduješ, potlej zapovej, kar ti dopade. — Ostani s svojo gnado pri meni, in stori, de tudi jest z ljubeznijo in zvestim spolnjenjem tvojih zapoved v tebi ostanem, de po tvojih naukih živim in tvoje zglede posnemam. Brani, varuj me greha. Dodeli mi, kar za telo in dušo, za sedanje in prihodnje življenje potrebujem.

Požegnaj me, o Jezus! kakor si pred svojim vnebohodam svoje učence požegnal. Požegnaj vse moje misli, besede in dela, vse moje veselje in moje terpljenje; požegnaj vse dni mojega življenja, posebno pa uro moje smerti; zakaj tebi, o Jezus! hočem

živeti in umreti, — tvoj želim biti v življenji in v smerti.

Kar te pa za-se prosim, o Gospod! te prosim tudi za vse verne; zlasti za svoje starše, dobrotnike, prijatelje in sovražnike, če jih imam. Dodeli slehernimu potrebno gnado. Daj nam vsim, tvojo voljo spoznati in spolniti. Čuj nad svojo sveto cerkvijo, varuj jo, in ohrani jo v miru in ediniosti; pošiljaj ji pastirje po tvojim sercu in napolnuj jih s svojim svetim Duham; stori jih vredne služabnike nove zaveze. Ohrani pravične v svoji gnadi; spreoberni grešnike, razsvetli nevernike; oveseli žalostne; in dodeli vernim dušam luč in večni mir. Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si

vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro polonaš in hudo štrafaš. Verujem, de je Sin Božji človek postal; de nas je s svojo sveto smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigovali in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil; tebe od obličja do obličja

gledati, ljubiti in brez konca uživati. Tudi upam od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj **Bog!** ljubim te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar večí dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim iz celiga serca, de bi te jest ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod;** bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in po-

svečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga narboljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo presveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim skoz neskončno zasluženje tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Popolnoma grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sim tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, tebe vso svetost in samo sveto dobroto, ki te iz serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse tudi smert, raji pre-

terpeti, kakor tebe, svojiga Boga, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdej s kakim greham razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta moj sklep; to te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Keršanska očitna spoved.

Jest ubogi grešni človek se odpovém hudiču, vsimu njegovimu vdanju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, Sina in svetiga Duha. Verujem vse, kar sveta keršanska katoliška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto katoliško vero pričam in se spovém Bogu vsigamogočnemu, Devici Marii, njegovi častiti materi, in vsim ljubim svetnikom, ter se obtožim, de sim se od svojih mladih dni do zadnje ure dostikrat in veliko pregrešil z mislijo, z besedo, z djanjem, in z

zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnim ali očitno, vedama ali nevedama; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih mojiga telesa; zoper Boga, zoper mojiga bližnjiga in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grevajo.

Zato tebe, večniga, milostljiviga Boga, pohlevno prosim, de mi svojo Božjo milost dodeliš, mojimu življenju toliko odloga daš, de se bom mogel spovedati in spokoriti, tvojo dobroto in prijaznost zadobiti, in po tem revnim življenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato povdarim na svoje grešno sercé, in rečem z očitnim grešnikom: **O Gospod!** bodi milostljiv meni ubogimu grešniku. Amen.

Sv. obhajilo v duhu.

O preljubeznjivi Jezus! kako rad bi po zgledu prvih kristjanov vsak dan tvoje sveto rešnje telo, in tvojo sveto rešnjo kri prejel! Zakaj kakor koperni vpehan jelen po merzli vodi, tako koperni moja duša po tebi, studentu vsiga dobriga. Tode moja nevrednost me straši, — in sili me z evangelskim colnarjem od deleč stati; zgrevano na svoje persi terkati in z potertim sercam, kakor evangelski stotnik, zdihovati: Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, temuč reci le z besedo in moja duša bo ozdravljena. Oživi me, o Jezus! s svojim duham in navdaj me z svojo gnado, ker se ne smém prederzniti, tvojiga telesa in tvoje kervi dans zavžiti. Daj mi duha ljubezni do Boga in do mojiga bližnjiga; daj mi gnado, de se bom serčno zoper greh bojeval, de bom vse križe in nadloge voljno nosil, in de bom v keršanskih čednostih čedalje bolj

rastel. Ne pusti moji duši pogubljeni biti, ki si ji v hrano svoje lastno telo in svojo kri v presvetim zakramentu altarja zapustil, — temuč vodi jo po potih tvojih zapoved k večnemu življenju.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V tvoje svete rane skri me,
 Od tebe ločiti se, ne pusti me,
 Sovražnika peklenkiga varuj me,
 Ob uri moje smerti, pokliči me,
 K tebi priti, zapovej mi,
 De s tvojimi angeli hvalim te, zdaj
 in vekomaj. Amen.

Litaniје

od presvete Trojice.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Presveta Trojica, sliši nas!

Presveta Trojica, usliši nas!

Oče nebeški, usmili se nas!

Sin vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,

Bog, edin v natori,

Bog, dvojin v peršonah,

Bog Oče, Sin in sveti Duh,

Bog, Oče svetá, ki si ga s svojo
vsigamogočnostjo stvaril,

Bog, Oče edinorojeniga večniga Sina,

Bog, Oče, ki si nas za svoje o-
troke vzel,

usmili se nas!

Bog Sin, edinorojeni od Očeta,
 Bog Sin, prava podoba Očeta,
 Bog Sin, svetloba veličastva Očeta,
 Bog Sin, Beseda Očeta,
 Bog Sin, modrost Očeta,
 Bog Sin, luč od luči,
 Bog Sin, pravi Bog od praviga
 Boga,
 Bog Sin, Beseda Očeta, ki se je
 za nas včlovečila,
 Bog Sin, Beseda Očeta, ki je med
 nami prebivala,
 Bog, sveti Duh,
 Bog, sveti Duh, bistvina ljubezen
 Očeta,
 Bog, sveti Duh, kteriga je Oče
 nad nas izlil,
 Trojedini Bog,
 Trikrat sveti Bog,
 Trojedini Bog, Gospod vojskinih
 trum,
 Trojedini Bog, Gospod vsih kra-
 ljev,
 Trojedini Bog, ki sam neumerjoč-
 nost ima,

usmili se nas!

Trojedini Bog, ki v skrivnostni
 luči prebiva,
 Trojedini Bog, velik v svojih
 sklepih,
 Trojedini Bog, nezapopadljiv na-
 šimu umu,

usmili se
 nas!

Bodi nam milostljiva! usliši nas o
 presveta Trojica,

Bodi nam milostljiva! reši nas o pre-
 sveta Trojica!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nejevére,

Od zmot naše slabe pameti,

Od prederzne misli, tvoje skriv-
 nosti zapopasti hoteti,

Skoz svojo vsigamogočnost,

Skoz svojo neskončno modrost,

Skoz svojo ljubeznjivo dobroto,

Skoz svojo nezapopadljivo veliča-
 stvo,

reši nas, o presveta Trojica!

Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši nas!

De srečo, poznati te, vselej spodobno
 obrajtamo, prosimo te, usliši nas!

De vero v te v življenji in smerti skerbno ohranimo, prosimo te, usliši nas!

De te kdej v nebesih večno vživamo, prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Presveta Trojica, usliši nas!

Presveta Trojica, usliši nas!

Molimo.

Vsigamogočni, večni Bog, kateri si dal svojim služabnikom v pričevanju prave vere čast večne Trojice spoznati, in v mogočnosti veličastva edinost moliti; prosimo, de bomo z terdnostjo ravno te vere vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri z teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litaniје

od sladkiga imena Jezusoviga.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, odrešenik svetá,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sami Bog,
Jezus, Sin živiga Bogá,
Jezus, Sin prečiste Device,
Jezus, nar mogočniši,
Jezus, nar popolniši,
Jezus, nar častitljivši,
Jezus, nar čudniši,
Jezus, nar veseliši,

usmili se nas!

Jezus, nar ljubeznjivši,
 Jezus, čistejši kakor sonce,
 Jezus, lepši kakor luna,
 Jezus, svetlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar ubožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našiga življenja,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetiga zaderžanja,
 Jezus, naše pribežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, Oče vsih ubogih,
 Jezus, trošt vsih žalostnih,
 Jezus, bogastvo vsih revnih,
 Jezus, žlahten kamen,
 Jezus, bramba vse popolnamosti,
 Jezus, dobri pastir svojih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,

usmili se nas!

Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetljevavec prerokov,
 Jezus, učenik apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin čistih duš,
 Jezus, krona vsih svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
 Jezus!

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
 Jezus!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudobniga duha,
 Od duha nečistosti,
 Od vsih pregrešnih priložnost,
 Od prelomljenja tvojih sv. zapoved,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga svetiga v-
 človečenja,

reši nas, o Jezus!

Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoje gajžljanje,
 Skoz svoje kronanje,
 Skoz svojo smert na križi,
 Skoz svoje znotranje in zunanje
 terpljenje,
 Skoz svoje od smert vstajenje,
 Skoz svoj vnebohod,
 Skoz svojo nebeško čast in ve-
 selje,

reši nas, o Jezus!

Na prošnjo svoje presvete Matere,
 Na prošnjo vsih svojih svetnikov,
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, usliši nas, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, usmili se nas, o Jezus!

Jezu Kriste, sliši nas!
 Jezu Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena . . .

Molimo.

Bog, kteri si svojiga edinorojeniga **Sinú** dal **Odrešenika** človeškiga rodú, in si ga **Jezusa** rekel imenovati, dodeli milostljivo, de, ki njegovo sveto ime častimo na zemlji, tudi svoje imena v bukvah izvoljenih v nebesih zapisane najdemo, in ondi **Jezusa** vekomej gledamo in vživamo. Po ravno tem **Gospodu** našim **Jezusu Kristusu**, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga **Duha Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Molitev

ob četrtnih zvečer v spomin
smertnih težav Jezusovih na
oljski gori.

1) „Moja duša je žalostna do smerti“,
je djal Jezus svojim učencam na olj-
ski gori. Oče naš . . . Češena . . .

2) In je na kolena padel in molil
rekoč: „Oče! Ako je mogoče, od-
vzemi mi kelih terpljenja; vendar ne
moja ampak tvoja volja naj se zgodi“.
Oče naš . . . Češena . . .

3) In še priserčniši je molil;
smertne težave mu hodijo; njegov pot
je bil kakor srage kervi tekoče na zem-
ljo. Tedaj se mu je angel z nebes pri-
kazal in ga pokrepčal. Oče naš . . .
Češena . . . Božji Odrešenik in Zve-
ličar, usmili se nas!

Molimo.

Postavi nam, o Gospod Jezus vselej svoje smertne težave pred oči, kader žalost in britkost naše serce odpade. Daj nam duha molitve, de bomo, kakor ti, v voljo tvojiga Očeta vdani z molitvijo v svojim terpljenji in v svojih nadlogah potolaženi, in v svojih smertnih težavah od tvojiga svetiga angela pokrepčani. Amen.

Molitev

ob petkih, kader k časti Jezusove smerti zvoní.

1) Od šeste ure do devete je bila tma po vsi zemlji. Oče naš . . . Češena . . .

2) Ob deveti uri je Jezus z velikim glasam zavpil: „Moj Bog! moj

**Bog! zakaj si me zapustil?“ Oče naš
... Češena ...**

3) Jezus je spet velik glas zag-
nal in rekel: „Oče! v tvoje roke
zročim svojo dušo;“ in je glavo na-
gnil, in svojo dušo izdihnil. Oče naš
... Češena ...

Molimo te, Jezus, Sin Božji, in
te hvalimo, de si umerl za nas.

Molimo.

Prosimo te, o Gospod! ozri se
na svoje verno ljudstvo, za katero se
je naš Gospod Jezus Kristus voljno
grešnikom v roke dal in smerti na
križi podvergel. Dodeli nam, de bomo
po njegovih stopnjah hodili, in zaslu-
ženja njegoviga terpljenja in njegove
smerti, kdej pa večniga življenja de-
ležni. Tega te prosimo po ravno tem
Kristusu, Gospodu našim, kateri z teboj
in z svetim Duham enak Bog živi in
kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litaniје

od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, odrešenik svetá,
Bog, sveti Duh,
Sveta Trojica, en sami Bog,
Jezus, za trideset srebernikov pro-
dan,
Jezus, v svojih nar večih britkostih
na oljski gori popolnoma v voljo
Božjo vdan,
Jezus, na oljski gori v britkosti ker-
vaviga potu od angela poterjen,

usmili se nas!

Jezus, od Judeža z kuševanjem
izdán,

Jezus, od Judov kakor razbojnik
vjet in zvezan,

Jezus, od svojih učencov zapušen,

Jezus, pred Anaza in Kajfeža pe-
ljan, in tamkej zasramovan,

Jezus, od hlapca za uho udarjen,

Jezus, od zgol krivih prič obtožen,

Jezus, po krivici k smerti obsojen,

Jezus, v obraz pljuvan in z pestmi bit,

Jezus, od svojiga učenca trikrat
zatajen,

Jezus, zvezan Pilatužu izdan,

Jezus, od Herodeža zasramovan,

Jezus, hudobnemu razbojniku in ubi-
javcu nazaj postavljen,

Jezus, neusmiljeno gajžlan,

Jezus, z rudečim plajšam ogernjen,

Jezus, z ternjem kronan in z ter-
stam po glavi tolčen,

Jezus, od Judov z velikim vpitjem
k smerti križa pogirvan,

Jezus, od Pilatuža Judam izdán,
in k strašni smerti obsojen,

usmili se nas!

Jezus, z težkim križem obložen,
 in neusmiljeno k smerti vlečen,
 Jezus, vsiga oblačila obropan in z
 žeblji na križ pribit,
 Jezus, ki si v sredi dveh razbojni-
 kov na križi razpet visel,
 Jezus, ki si na križi za svoje so-
 vražnike molil,
 Jezus, ki si spokornimu razboj-
 niku raj obljubil,
 Jezus, ki si svojo žalostno Mater
 Marijo sv. Janezu, in njega svoji
 Materi priporočil,
 Jezus, ki si bil na križi od svojiga
 nebeškiga Očeta zapušen,
 Jezus, ki si bil v svoji žeji na križi
 z žolcam in jesiham napajan,
 Jezus, ki si na križi vse, kar je
 bilo k našimu odrešenju potrebno,
 dopernesel,
 Jezus, ki si na križi svojo dušo v roke
 svojiga nebeškiga Očeta zročil,
 Jezus, ki si bil z sulco preboden,
 Jezus, ki si zavolj naših grehov
 vse to terpel,

usmili se nas!

Jezus, ki rane naših duš z svojimi krvavimi ranami zaceliš, usmili se nas!
Bodi nam milostljiv; prizanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Od vsiga hudiga na duši in telesu,
Od vsiga greha, zavolj kteriga si
toliko terpel,

Od cagovitnosti in nejevolje v kri-
žih in terpljenji,

Od jeze in sovražtva do tistih, ki
nam hudo storé,

Od preveliciga strahu pred terplje-
njem in pred smertjo,

Od večne smerti,

Skoz svoje neusmiljeno gajžljanje
in kronanje,

Skoz svojo žalost in zaupanje na
križi,

Skoz svojo grozovitno martro in
smert,

V dan sodbe,

Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši
nas!

reši nas, o Jezus!

De nam zanesesh po svoji nezmerni
milosti,

De nam vse naše grehe odpustiš
zavolj svojiga neskončniga za-
služenja,

De nas po premišljevanji tvojiga
terpljenja k pravi pokori pripelješ,

De nas v težavah in terpljenji z
zgledam tvojiga terpljenja v po-
terpežljivosti poterdiš,

De bi tudi mi svoje mesó z željami
in grehi vred križali,

De bi po tvoji britki smerti večno
življenje dosegli,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Jezus!

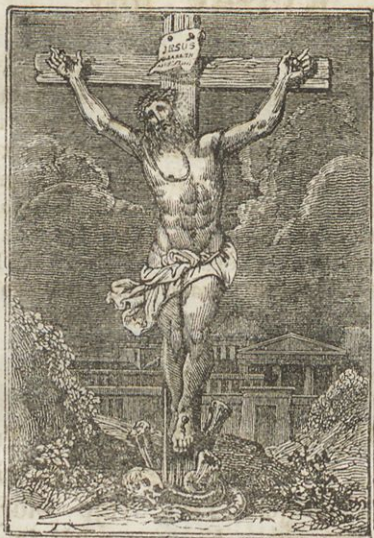
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Molimo.

O Jezus, ki si z svojim terpljenjem in z svojo smertjo svet odrešil, in nam nar lepši zgled zapustil, kako se nam je v terpljenji in ob smertni uri zadržati; dodeli nam gnado, da tvoj nauk in zgled vedno pred očmi imamo, se na tanko po njem ravnamo, in se s tem častitiga sadú tvojiga odrešenja obilno vdeležimo; kateri z Očetam in svetim Duham enak Bog živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Križev pot.

Kdor štacijone križeviga pota pobožno obiskuje, doseže take odpustike, kakoršne vidni poglavar cerkve, Rimski papež, tistim deli, kateri v Jeruzalemu z Jezusovo kervjo posvečene kraje obišejo; — obudi, preden začneš križev pot obiskati, grevengo nad svojimi grehi; — po vsakim štacijonu moli Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi Bogu Očetu . . . enkrat; konec vsih štacijonov pa šestkrat; enkrat namreč za papeža.

Grevenga.

Moj Bog in moj Odrešenik! Tukej klečim pred tvojimi nogami. Iz vsiga serca obžalujem vse svoje storjene grehe, ker sim tebe, nar vikši in neskončne ljubezni vredno dobroto z njimi razžalil. Raji hočem umreti, kakor te še kdaj žaliti.

I. Štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo te, o Jezus! in hvalim te, ker si z svojo britko smertjo svet odrešil.

Premisli, kako Pilatuž nedolžniga Jezusa v smert obsodi, in kako se tvoj Zveličar ti krivični smertni sodbi podverže, tebe rešiti od sodbe večne smerti.

O Jezus! zahvalim te za to tvojo nezmerno ljubezen in prosim: Prekliči sodbo večne smerti, ki sim jo s svojimi grehi zaslužil, de bom vreden večniga življenja.

Ker si hotel iz ljubezni sa-me terpeti; daj mi tudi s teboj umreti. Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...

II. Štacijon.

Jezus križ na svoje rame vzame.

Molimo te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako Jezus križ, ki so

ga tvoji obilni grehi tako pritežili, na svoje razgajžljane rame vzame.

O Jezus! daj mi gnado, de tvojiga križa nikoli več z novimi grehi ne obtežim, in svoje križe v duhu prave pokore serčno nosim.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš . . .
Češena . . . Čast bodi . . .

III. Štacijon.

Jezus pervikrat pod križem pade.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako vsiga spehaniga in raztepeniga Jezusa teža križa premaga, de pod njim omahne in na tla pade.

O Jezus! moji grehi so te na tla poderli; daj mi gnado, de nikoli več tvojih bolečin s povračevanjem v greh ne ponovim.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš . . .
Češena . . . Čast bodi . . .

IV. Štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako se Jezusu serce od britkosti terga, ko Marijo ugleda, — in kako Marii, ko Jezusa na tem žalostnim potu sreča. Tvoji grehi so krivi te sinove in materne grozovitne britkosti.

O Jezus! obudi v meni po prošnji svoje ljube matere sklečo bolečino nad mojimi grehi, de jih vse svoje žive dni objokujem, in o smertni uri milost najdem pred teboj.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...

V. Štacijon.

Simon iz Cirene primoran Jezusov križ nese.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako Judje Jezusu križ iz hinavskiga usmiljenja odvzamejo,

in Simonu iz Cirene naložé, ker vidijo, de je preslab, dalej ga nesti, in se bojé, de bi med potjo na goro Kalvarijo ne umerl.

O Jezus! meni gré križ nositi, ker sim jest grešil. Pusti se mi na križevim potu saj spremljevatí, in daj mi križ nadlog iz ljubezni do tebe nositi.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ...
Češena ... Čast bodi ...

VI. Štacijon.

Veronika podá Jezusu pert, de si svoje s potam in kervjo oblito obličje obriše.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako si ta sveta žena prizadene, Jezusu terpljenje zmanjšati, in kako lepo ji Jezus to postrežbo plača, ker ji v ta čist pert podobo svojiga svetiga obličja vtisne.

O Jezus! pomagaj mi mojo dušo od vsih madežev očistiti, — in vtisni svoje sveto terpljenje globoko v moje serce.

Ker si hotel i. t. d. **Oče naš ...**
Češena ... Čast bodi ...

VII. Štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli terpljenje, katero Jezus pri tem drugim padcu občuti, — katero mu tudi ti nakladaš, ker se tolikokrat v greh poverneš.

O Jezus! ves osramoten stojim pred teboj! Daj mi moč, iz mojih grehov tako vstati, da nikdar več vanje ne padem.

Ker si hotel i. t. d. **Oče naš ...**
Češena ... Čast bodi ...

VIII. Štacijon.

Jezus sreča pobožne žene iz Jeruzalema.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako Jezus te žene opominja, ne toliko nad njim, ampak nad seboj jokati, tebe podučiti, de jokaj veliko bolj nad svojimi grehi, kakor nad njegovim terpljenjem.

O Jezus! daj mi solze prave grevenge, de mi bo usmiljenje, ki ga zavolj tvojih bolečin imam, k zasluženji.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...

IX. Štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako Jezus, predin na goro Kalvarijo pride, obnemaga in

spet s križem pade. Tega je kriva tvoja terdovratnost, ker zmiram v nove grehe padaš.

O Jezus! terden je zdaj moj sklep, svojim greham za vselej konč storiti, de tvoje bolečine ohladim in tvoje terpljenje polajšam. Podperaj ta moj sklep, in daj mi ga s tvojo gnado izpeljati.

Ker si hotel i. t. d. **Oče naš ...**
Češena ... Čast bodi ...

X. Štacijon.

Jezusa slečejo in z žolčem napajajo.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli sramoto, ktero je Jezus prestal, ko ga oblačil obropajo, in grenkoto, ktero je občutil, ko mu vina z miro in žolčem zmešaniga podado. To je terpel zavolj tvoje nesramnosti in kočljivosti.

O Jezus! žal mi je vsaka grešna prostost, ki sim si jo dovolil, in vsa

nezmernost, kateri sim se bil vdal. Trdno sklenem s tvojo pomočjo, nikoli več ne ponavljati tvojiga zasramovanja in tvojih marter, in posihmal v vsi spodobnosti in zmernosti živeti.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš . . .
Češena . . . Čast bodi . . .

XI. Štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli neznane bolečine; ktere je Jezus terpel, ko Judje njegovo vse kervavo telo po križi neusmiljeno raztegnejo, mu roke in noge prebodejo in z žebli na-nj pribijejo.

O Jezus! vse to za-me terpiš, in jest bi ne hotel nič zavolj tebe terpeti? Pribi mojo termasto voljo na svoj križ. Zvesto sim sklenil, te nikoli več ne žaliti, in vse iz ljubezni do tebe terpeti.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ...
Češena ... Častbodi ...

XII. Štacijon.

Jezus na križi umerje.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako tvoj Zveličar, ko je že tri ure v smertnih težavah bil, od vsih moči zapuščen, na križi umerje, dopolniti tvoje zveličanje.

O Jezus! ker si ti svoje življenje za-me dal, se pač spodobi, de tudi jest svoje le v tvojo čast obračam. To je tudi zdaj moja resnična volja. Le za gnado, jo dopolniti, te prosim skoz zasluženje tvoje svete smerti.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ...
Češena ... Čast bodi ...

XIII. Štacijon.

Jezusa s križa snamejo.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli žalost matere Božje, ko je truplo svojiga Sina blede, s kervjo oblito in mertvo v svoje naročje vzela.

O sveta Devica! sprosi mi gnado, de Jezusa nikoli s svojimi grehi križal ne bom, temuč de ga z rastjo v keršanskih čednostih zmiram živiga v sebi ohranim.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...

XIV. Štacijon.

Jezusovo truplo v grob položè.

Molim te, o Jezus! i. t. d.

Premisli, kako je bilo sveto Jezusovo truplo z nar veči častjo v nov v skalo vdobljen grob djano.

O Jezus! zahvalim te za vse, kar si, me odrešiti, terpel in prosim, daj mi gnado, se prav pripraviti, de presveto

teló, ki si ga za-me na križi daroval,
pri svetim obhajilu vselej vredno prej-
mem. Pridi za vselej v mojo dušo
prebivat.

Ker si hotel i. t. d. Oče naš ...
Češena ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

Molimo.

O Bog! ki si bandero križa s
drago kervjo svojiga Sina hotel po-
svetiti; prosimo te, dodeli vsim, kakor
časti tvojiga svetiga križa, tako tudi
tvojiga varstva se veseliti, po Gospodu
našim Jezusu Kristusu. Amen.

Duše vernih mertvih naj počivajo
po milosti Božji v miru. Amen.

Oče naš ... Češena ... Čast
bodi ... šestkrat.

Rožni kranc.

1. Veseli dél.

Pri veri v treh češena si Marija! se reče:

1. Kteri nam oživi pravo vero.
2. Kteri nam dá terdno upanje.
3. Kteri nam vžgè serčno ljubezen.
1. Kteriga si devica spočela.
2. Kteriga si devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kteriga si devica rodila.
4. Kteriga si devica v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si devica v tempeljnu našla.

2. Žalostni dél.

Pri veri v treh češena si Marija! se reče:

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam razsvetli pamet.
3. Kteri nam omeči voljo.

1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas gajžlan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nosil.
5. Kteri je za nas križan bil.

3. Častiti dél.

Pri veri v treh češena si Marija! se reče:

1. Kteri nam vodi naše misli.
2. Kteri nam vodi naše besede.
3. Kteri nam vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je svetiga Duha poslal.
4. Kteri te je v nebesa vzel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

Molimo.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojeni po svojim življenji, smerti, in vstajenji večniga zveličanja plačilo pridobil; do-

deli, prosimo, de, ki te skrivnosti s svetim rožnim krancam svete Marije device častimo, tudi posnemamo, kar imajo v sebi, in kar obetajo, dosežemo. Po ravno tem Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

Molimo.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, u-
smili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili
se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

S. Marija,	}	za nas Boga prosi!
S. Mati Božja,		
S. devic Devica,		
S. Mihael,		

S. Gabriel, { **za nas Boga prosi!**
S. Rafael, }

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, { **za nas Boga prosi!**
S. Jožef, }

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,	}	za nas Boga prosi!
S. Pavel,		
S. Andrej,		
S. Jakob,		
S. Janez,		
S. Tomaž,		
S. Jakob,		
S. Filip,		
S. Jernej,		
S. Matevž,		
S. Simon,		
S. Tadej,		
S. Matija,		
S. Barnaba,		
S. Lukež,		

S. Marka, za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,

S. Lovrenc, } **za nas Boga prosi!**

S. Vincenc,

S. Fabjan in Boštjan,

S. Janez in Pavel, } **za nas Boga**

S. Kozma in Damjan, } **prosita!**

S. Gervazi in Protazi,

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Avguštin,

S. Hieronim,

S. Martin,

S. Miklavž,

} **za nas Boga prosi!**

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Francišk,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti minihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od šibe potresa,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od jeze, sovražtva in vse hude
 volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga svetiga v-
 človečenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoj kerst in sveti post,
 Skoz svoj križ in terpljenje,
 Skoz svojo smert in svoj pokop,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoj čudni vnebohod,
 Skoz prihod troštarija svetiga Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš, } prosimo te, vsliši
 nas!

De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižaš in
 ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblast-
 nikam mir in pravo enovoljnost
 daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi po-
 terdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 darí dodeliš,
 De duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov od večniga
 pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,

prosimo te, vsliši nas!

De nas vslišiš, prosimo te, vsliši nas!
Sin Božji, prosimo te, vsliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, vsliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Oče naš . . .

Molitve po litanijah,

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni, in osramoteni naj bodo,
kteri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi,
kteri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramo-
teni, kateri pravijo: Haha, haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se
veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: „Hvaljen bodi
Bog!“ kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jest pak sim revež in siromak, o
Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik,
Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,
O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik
pri nas!

O. In otrok krivice naj se ne loti
nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po
naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših
hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj
in osreči ga na zemlji; in ne daj ga
v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo
zavolj svojiga imena večno življenje
vsem, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukej.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

Za odpušanje grehov.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, vsliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže.

Vsliši, te prosimo, o Bog! našo

pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafing, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Za papeža.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika I. našiga papeža, in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

Za mir med ljudmi.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj

svojim služabnikom taki mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zater-tim strahu sovražnikov časi s tvojo po-močjo varni in mirni.

Za gnado, Bogu prav služiti.

O Bog! vžgi naše serca z o-gnjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo z čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Za vse verne duše v vicah.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabni-kov in služabnic odpušanje vsih gre-hov, de milostljivo odpušanje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih proš-njah dosežejo.

Za srečo pri delu.

Začni, prosimo, Gospod! s svo-jim Duham naše djanje, in spremljaj

ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Za žive in mertve kristjane.

Vsigamogočni, večni Bog; ki gospoduješ čez žive in mertve, in se vsmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušanje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

V. Bog! vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Vsigamogočni in vsmiljeni Bog naj nas vsliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve

po litanijah,

pri popoldanji službi Božji ob nede-
ljah in praznikih.

K svetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prečudnim za-
kramentu spomin svojiga terpljenja za-
pustil, daj nam, te prosimo, svete
skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi

tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.**

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog! nebeški Oče poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Vsmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Za papeža.

(Najdeš spredej na 243 strani.)

Za škofa.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika, našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobriemu služi, in tako z čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Za cesarja.

Bog, varh vsih kraljestev! dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo moč, s ktero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočen.

Za gosposko.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to

napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Za vse, ki smo dolžni moliti za-nje.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Za žive in mertve kristjane.

(Glej zgorej na 245 strani.)

Za dušne in telesne potrebe.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo, kakor tvoji pokorni

otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukej vživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu; Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš ... Češena ... (petkrat.)

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Sveta Marija,

Sveta mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

usmili se za nas Boga prosi!

Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica vsmiljena,
 Devica vérna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetik našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,

za nas Boga prosí!

Pribežališe grešnikov,
Troštarca žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica aposteljnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznovavcov,
Kraljica devic,
Kraljica vsih svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirniga
greha spočeta,

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; vsliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; vsmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Oče naš ... Češena ...

Molitve.

1. K presvetimu rešnjimu telesu.

(Najdeš na 246 strani.)

2. K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnosti. O častitljiva in žegnana devica; naša gospá; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica! S tvojim Sinam nas spravi! tvojimu Sinu nas priporoči; tvojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica.

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, **Gospod Bog!** de vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device, od sedanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od prve adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati **Zveličarjeva**, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica prej in potlej ostala, ko si iz **Gabrielovih** ust prejela česenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo! Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji v človečenja Kristusa, tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu

dar večniga zveličanja dodelil: daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angeljov gospá; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva in prosi za nas Kristusa.

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

Molimo.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, z pomočjo njenih prošinj od svojih grehov vstanemo.

**Od velike sabote do prve nedelje
po binkoštih.**

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja; je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Bogá, aleluja!

V. Veseli se in raduj, Devica Marija, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi materi Devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in vpanje

naše, bodi češena! **K** tebi vpijemo
zapušeni Evini otroci; k tebi zdihu-
jemo žalostni in objokani v tej dolini
solz. Oh, oberni, tedaj, naša po-
močnica! svoje milostljive oči v nas;
in pokaži nam po tem revnim življenji
Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa; o
milostljiva, o dobrotljiva, o sladka
Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja
porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kri-
stusovih.

Molimo.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si
dušo in telo častite Device matere
Marije, de bi vredno prebivališče tvo-
jiga Sina biti zaslužila, z pripomočjo
svetiga Duha pripravil! daj, de bomo,
ki se njeniga spomina veselimo, po
njenih milostljivih prošnjah od prihod-
njih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte zvest in moder hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! za služenje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in obrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike, in naše po-

hištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo žlahto in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlam in neprijatlam; in obvaruj to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji; in dodeli milostljivo vsim vernim keršnikom, živim in mertvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri z teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš ... Češena ... (petkrat.)

Molitev k svojimu svetimu patronu.

Sveti I., služabnik in prijatelj Božji! pri svetim kerstu si mi bil od cerkve dan varh in poseben pomočnik; z vsim zaupanjem se tedaj k tebi obrnem. Le pod tvojim imenom me hoče cerkev poznati in med svoje otroke šteti. Torej mi je to ime dražši in ljubši od vsih posvetnih imen; ker me opomni, de sim kristjan in k večnimu zveličanju poklican. — Svoje življenje želim po tvojim življenji ravnati, kakor si ti svoje po Kristusovim ravnal, živeti želim po zgledih, ki si mi jih zapustil; pravi učenc Jezusa Kristusa želim biti, ne pa sovražnik njegoviga križa. Zato hočem sam sebe

zatajiti, svoj križ voljno nositi, svet zaničevati, tudi pred senco greha bežati, v ljubezni ostati, z ljubeznijo Bogu pokoren biti in z Jezusam Kristusam terpeti, de bom kdej z njim vred kraljeval. — Prosi pa za-me sveti I., in zadobi mi gnado pri Bogu, de vse zvesto spolnim, kar sim pri svetim kerstu po botrih obljubil, de prav po keršansko živim, se k smerti skerbno pripravim, in z nobeno rečjo ne ogerdim svetiga imena, ki ga po tebi imam, in ki je zapisano v nebesih. Amen.

Molitev k svetimu Jožefu.

O vsigamogočni, večni Bog! naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus! kateri si svetiga Jožefa svoji ljubeznjivi materi, Devici Marii za ženina previdil, in za svojiga zvestiga varha izvolil; ponižno prosimo, dodeli nam, de bomo po njegovi prošnji in njegovim zasluženji tukej v pravim miru živeli, in po tem življenji k večnemu

gledanju tvojiga Božjiga obličja v nebesih pripeljani. Ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev k svetimu Petru.

O Bog! kateri si svetimu Petru aposteljno svojimu dal ključe nebeškiga kraljestva, in oblast zavezati in razvezati zročil; dodeli, de bomo s pomočjo njegove prošnje od zvez svojih grehov rešeni. Kteri živiš in kraljuješ i. t. d.

Molitev k svetimu Pavlu.

Bog! kateri si ves svet po uku svetiga Pavla aposteljna podučil; daj nam, te prosimo, de ki njegov spomin častimo, moč njegove prošnje pri tebi občutimo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev k svetimu Janezu Nepomučanu.

Bog! kateri si zavolj nepremagalnega spovednika zamolčanja svetiga Janeza svojo cerkev z novo krono marterstva počastil; daj de po njega zgledu in prošnji svojim ustam stražo postavimo, in smo svetim, kateri z jezikam niso grešili prišteti. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev k svetimu Alojziju.

Bog! delivec nebeških darov, kateri si v angelskim mladenču Alojziji prečudno nedolžnost življenja z enako pokoro združil; dodeli po njega zasluženji in prošnjah, de, ki ga nedolžniga nismo nasledovali, ga spokorniga posnemamo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev k sveti Ani.

Bog! kateri si sveti Ani toliko milost skazal, de je bila vredna mati

biti matere tvojiga edinorojeniga Sinu; dodeli milostljivo, de, ki njen spomin obhajamo; se nam po njenim priporočevanju pri tebi pomaga. Po ravno tem Gospodu našim Jezusu Kristusu i. t. d.

Molitev k sveti Marii Magdaleni.

Naj nam, prosimo, Gospod! svete Marije Magdalene priporočenje pomaga, ki si po njenih prošnjah štirdnevniga brata Lazarja od mertvih v življenje obudil. Kteri živiš in kraljuješ i. t. d.

Molitev za vse duhovne pastirje.

Gospod Jezus! ki svoji cerkvi pastirje in učenike daješ, voditi verne po poti pravice in resnice v nebesa; dajaj tudi njim svojo gnado, de visoko imenitnost službe, ki so jo nastopili, živo spoznajo, in de po zgledu apostelnov molitev in oznanovanje svetiga evangelija za prvo in nar veči dolžnost imajo. — Naj bodo oni naši močni besedniki pri tebi, in naj z molitevjo

in svetim življenjem tvojo jezo od nas odvräčujejo! — Razsvetluj, podperaj jih, de nam vselej z lučjo vsih dobrih del svetijo; nam pa gnado dodeli, na tanko posnemati njih lepe zglede. Požegnaj, — ohrani jih; poverni njih veliki trud in delo — stotero. — Ker čujejo nad našimi dušami, kakor taki, ki bodo kdej od njih odgovor dati mogli: nam dodeli — v njih tolažbo in k našimu zveličanju — tako pokoršino do njih svetih naukov, kakor bi jih iz tvojih lastnih ust slišali. — Daj nam vsim, pastirjem in ovčicam sodnji dan na tvoji desnici stati. Amen.

Molitev za svojiga spovednika.

Prosim te, o Bog! ne pusti, de bi bil moj spovednik slep vodnik, kateri bi me z sabo v brezen pogubljenja potegnil, ali de bi bil mutast pastir, kateri bi svojih ust ne odperl, kader mi je treba nevaren stan moje duše razodeti, — me zavolj greha posvariti, od

priložnosti greha odverniti in napeljati k resnični pokori. Daj mojimu spovedniku to meni biti, kar je Ananija Savlu bil; de vidim in spoznam, kaj mi je storiti, in svetiga Duha prejemem. Daj mu gnado, de se v vsim zvesto derži naukov svetiga evangelija; de me s prijazno resnico k tebi vodi, z mojimi slabostmi ljubeznjivo poterpi, se mojim nerodnim nagnjenjam stanovitno vstavi, in mojo termo serčno podere. — Mene pa navdaj do njega z vsim spoštovanjem, s podučljivostjo, ponižnostjo in potrebnim zaupanjem, ki mu gre kakor tvojimu namestniku. Dodeli, de nad njim tebe samiga spoznam; de pri njem drugiga ne išem, kakor tebe; de me srečno k tebi pripelje; po Jezusu Kristusu; Gospodu našim. Amen.

Molitev zakonskih.

O Bog! ki si zakonski stan postavil in k zakramentu povzdignil; do-

deli nama gnado, de v sveti ljubezni sklenjena vselej po tvojim svetim namenu živiva, tebi dopadeva, svojim lep zgled dajeva, in sebi in njim k večnemu zveličanju pomagava; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev staršev za svoje otroke.

O moj Bog! ti si Oče mojih otrok, si njih stvarnik in njih Gospod. Tebi jih izdam, tvoji so; tvoji ljubeznjivi očetovski skerbi jih zročim. Pred vsim za-nje prosim tvoje kraljestvo in tvojo pravičnost; vse drugo jim po svojim dopadajenji naverzi. Daj jim pravo modrost in serce, ki tebe, in iz ljubezni do tebe bližnjiga ljubi. Napolni jih s sovražtvam do sleherniga greha; varuj jih zapeljivih ljudi, slabih nauk in zgledov; izuri jih popolnoma po uku svetiga evangelija. — Dodeli pa tudi meni gnado, de s kakim načinom svètam ali naukam, ali z lastnim slabim zgledam tega ne poderem, če-

sar sim te ravno prosil. — Požegnaj me, o Bog! v mojih otrocih, čuj ti nad mano, de tudi jest nad njimi čujem; pomagaj mi jih v strahu Božjim in v vsi kreposti le zate izrediti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Žegen, kteriga naj starši svojim otrokam dajo.

Moj otrok, Bog ti bodi vse tvoje žive dni v tvojim sercu. Nikoli v noben, tudi nar manjši greh ne privoli. Derži se Božje postave, in vse ti pojde po sreči. — Vsigamogočni Bog te žegnaj in ti bodi milostljiv! Njemu te priporočim, in podelim ves žegen, kteriga oče svojimu otroku dati zamore. — Presveta Trojica, Oče, Sin in sveti Duh! ohrani moje déte; varuj ga hudiga, posebno pa greha, nar hujiga, zmed vsih zlegov; de kdej z njim h tebi v nebesa pridem in te neprenehama hvalim. Amen.

Molitev otrok za svoje starše.

O Bog! namest sebe si mi dal starše in zapoveduješ mi, jih spoštovati, vbogati in jim pomagati. Daj mi gnado, de jih vselej prav spoštujem; de njih svete in nauke tako zvesto poslušam, njih povelja tako na tanko spolnim, kakor bi mi jih sam ti dajal. — Poverni jim ti, ker jest ne morem, vse dobro, kar so mi od začetka mojiga življenja doslej storili; plačaj jim vso skerb in ves trud, ki so ga z menoj imeli. Daj jim dolgo, srečno živeti, v lepih čednostih čedalje bolj rasti, v dobrim bogateti in kdaj k tebi priti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev višiga.

O Gospod! gospodarja in vikšiga čez druge si me postavil. Daj mi svojo gnado, de gledam pred vsim drugim, — kader jih v službo jemljem in med njih službo, — na njih

lepo zadržanje, de z njimi ravnam kakor s svojimi otroci in svojimi brati ali sestrami; de skerbim za njih časno, še bolj pa za njih večno srečo; de jih z besedo in z lastnim zgledam opominjam k molitvi, k službi Božji in vrednemu prejemanju svetih zakramentov; de jih, kader je treba, z resnico in z ljubeznijo štrafujem. Daj pa tudi njim gnado, de me bodo radi poslušali in vbogali. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev posla.

Ti, o Bog! hočeš, de naj služim, in v službi svojo dušo posvetim. Tvoja volja se zgodi! Z stanam, v kteriga si me poklical, sim prav zadovoljin; sej vém, de tebi samimu služim, ako ljudém delam, in de ti ne gledaš stanu, ampak serce. Sam tvoj Sin je podoben hlapca na-se vzel. Dodeli mi le gnado, de dolžnosti svojiga stanu zvesto dopolnim in vse njegove težave brez go-

dernjanja nosim, de se obvarjem nezvestobe, nepotrebniiga postajanja in zgovarjanja pri delu, nevošljivosti do svojih ravnoposlov, opravljanja, raznašanja svojih domačih, ležá in vsiga, kar je tebi, o moj Bog! in mojim dolžnostim nasproti. Daj se mi v vsih rečéh do mojih vikših tako zaderžati, kakor se zaderži dober otrok do svojih ljubih staršev. Prosim te tega po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za ljubezen Božjo.

Kaj hočem bolj goreče želeti, česar bolj željno te prositi, o moj Bog! kakor gnade, ljubiti te? — Dovolíš mi, de te smem ljubiti; zapoveduješ mi, de naj te ljubim, clo žugaš mi z neizrečenim terpljenjem, če te ne ljubim. O Gospod! nar večí nesreča, ki si jo le misliti zamorem, je gotovo, te ne ljubiti. — Hočem te ljubiti, Gospod! ki si moja moč, moje pribežališe, moj odrešenik. O ti zmiram stara in zmi-

ram nova — večna lepota! o ti neskončne ljubezni vredni Bog! zakaj te tako pozno začenjам ljubiti? Pa oh, če mi sam svoje ljubezni ne daš; če tvoj sveti Duh v moje serce ne stopi: te še zdaj ne bom tako, kakor bi imel, ljubil. Podeli mi tedaj to ljubezen, o moj Bog! Daj mi gnado, te iz vsiga serca, iz vse duše in z vso močjo, — in le iz te tvoje ljubezni, bližnjiga, kakor sebe ljubiti. Dodeli mi tako ljubezen, ki tebe le zavolj tebe samiga, prijatle le v tebi in sovražnike iz ljubezni do tebe ljubi. Dodeli mi ljubezen, ki le tebe memo vsiga čisla, le na-te vse obrača, le tebe v vsim iše. Daj mi, o moj Bog, poterpežljivo, krotko, ponižno in modro ljubezen, ki nič slabiga ne misli in ne počnè, ki se nikoli hudiga ne veseli; veseli se pa resnice in pravice. Dodeli mi tako ljubezen, brez ktere nič nisim in brez ktere mi vse drugo nič ne pomaga; — tako ljubezen, ki nikoli ne neha in je močnejši, kakor smert; ljubezen, ki

je v tem življenji edini zaslužek pravičniga, in ki mu v prihodnjim večno zveličanje prinese.

Molitev za ponižnost.

Večni Sin Božji, svojimu Očetu v vsim enak! tako si se ponižal, da si človeško natoro, podobo hlapca na-se vzel, in do smerti na križi pokoren bil, — uči me ponižnosti; daj mi razumeti, kako krotak si in iz serca ponižen. Vtisni mi ta nauk, ki vso človekovo učenost obseže, globoko v serce, da sam iz sebe nič nisim in nič nimam, kar pa sim in kar imam, sim in imam od tebe. Ponižuj me pod svojo vsigamogočno roko. Daj mi, moje slabosti, moje grehe poznati in čutiti. Ne pusti, da bi se kdej sam pred seboj, ali čez druge povzdigoval, in sam sebi prilastoval, kar je tvojiga. Ne pusti, da bi ljudske hvale iskal; če jo pa najdem, desi je ne išem, ne pusti, da bi se zavolj nje prevzel, in daj mi ve-

liko več zdihovati, de nisim še tako dober, kakor ljudje mislijo. — Stori me, o moj Bog! iz serca ponižniga in zadovoljniga, deslih svetu neznan ostanem; stori me mirniga in krotkiga, deslih me drugi ponižujejo in zaničujejo, in povzdigni me v prihodnjim življenji, ker sim v tem ponižan, k večni časti.

Molitev za čistost.

Vém, o moj Bog! de mi ni mogoče čisto živeti brez tvoje gnade. Zato k tebi pritečem in te za-njo iz vsiga serca prosim. Dodeli mi, kar zapoveduješ, in zapovej, kar hočeš. Čistost mi zapoveduješ, dodeli mi jo. Daj mi nedolžen jezik, čiste ušesa in sramožljive oči. Očisti moj um, in ga z resnicami svoje svete besede napolni, očisti moje serce, in vlij va-nj skoz svetiga Duha tisto ljubezen, ktere čist plamen le za-te gori. Stvari v meni čisto serce, in ponovi v mojim oserčji

praviga duha. Nikoli mi ne daj ~~Bo-~~zabiti, de so moji udje — udje Jezusa Kristusa, in de sim jest sam tvoj tempelj, — de tvoj Duh v meni prebiva, in de sim bil že pri svetimu obhajilu z Božjim jagnjetam, ki je hrana čistih devic, posvečen. Nikar ne pusti mojiga serca in mojiga telesa z nobenim tudi nar manjim greham ognjusiti. — Ti-stim, ki so čistiga serca, si, moj Bog! obljubil, de te bodo tamkej v neskončnim veselji gledali; pridaj k ti obljubi tudi gnado, ktera naj me od vsih duš-nih in telesnih madežev opere in te lepe obljube deležniga stori.

Molitev za poterpežljivost.

Učil si nas, o Gospod! de nam je poterpežljivost potrebna, tvojo voljo spolniti, in nam storjenih obljub se vdeležiti. Daj mi tedaj poterpežljivost, in podperaj me v malih in velikih nad-logah, de mi serca ne poderó, in me v mermranje ne zapeljejo. Jezus je to-

liko terpel za nas in nam zgled zapustil, de po njegovih stopinjah hodimo. Prejetih krivic in povračeval s krivicami, in ni protil njim, ki so tako neusmiljeno in nečloveško z njim delali. O de bi pač tudi jest s tvojo pomočjo, o moj Bog! prav po tem zgledu ravnal! De bi posnemal poterpežljivost prerokov, ki so v Gospodovim iménu govorili, Jobovo terpljenje, bolečine Zveličarjeve, in konc njegovih aposteljnov in vsih svetnikov, ki jih zato toliko častimo, ker so toliko preterpeli. Daj mi vse križe, ki mi jih ti pošiljaš, ali ki mi jih drugi s tvojim pripušenjem nakladajo, iz ljubezni do tebe voljno nositi in v vsih tvoji sveti volji se podvreči, sej sim prepričan, de me le tepeš, ker me ljubiš; in de me raniš na telesu, zaceliti me na duši. Poterdi me tedaj, te prosim, v poterpežljivosti, de bom kdej popolnoma najden pred teboj.

Molitev za spreobrnjenje grešnikov.

Usmili se me, o Bog! grešen človek sim. — Pa naj te tudi poprosim usmiljenja drugim grešnikom; ker ne želiš grešnikove smerti, in nočeš, de bi bil kdo pogubljen, temuč de naj se slehern spokori in živi. Uslišal si Mojzesa, ki je za puntarsko ljudstvo odpušnja prosil; zapoveduješ nam po svojim aposteljnu, de molimo eden za družiga, de bomo zveličani, in zagotoviš nas, de, ako grešnika od njegove krive poti vernemo, rešimo tudi njegovo dušo od smerti in pokrijemo veliko število svojih grehov. To me prizdiguje, tudi drugim grešnikom milosti prositi, deslih je sam tako močno potrebujem. Odpusti jim, Gospod, sej ne vedó, kaj delajo. Odprì jim oči, de spregledajo, nevarni stan svoje duše spoznajo, se zavolj njega prestrašijo in čutijo, kako strašno je, od tebe se ločiti. Odprì jim ušesa, de slišijo tisti močni glas, kateri clo merliče obuditi zamore. Omeči njih kamnitno sercé,

de se bodo dali podučiti in po tvojih svetih zapovedih voditi. — Hiti nam na pomoč, o Bog! s svojim neskončnim usmiljenjem, pomagaj nam zavolj kervi Jezusa Kristusa in otmi duše, ki so z njo odkupljene bile. Usliši našo molitev, ki nas tvoja ljubezen k nji priganja, in ki jo opravljamo, de smo tebi pokorni in dopadljivi.

Molitve

ob posebnih potrebah.

Ob suši.

Bog! v katerim živimo, se gibljemo in smo; dodeli nam potrebniga dežja, de v časnih rečeh posebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsigamogočni **Bog**, de ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvarje.

Daj nam, prosimo, **Gospod!** zdraviga dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostljivo namoči. Po **Gospodu** našim i. t. d.

• Za lepo vreme.

Bog, ki te greh razžali, in po-

kora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K tebi, **Gospod!** kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, de, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsigamogočni Bog! tvojo dobroto, de nalive dežja vstanoviš, ki nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. **Po Gospodu našim i. t. d.**

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudiga vremena.

Vsigamogočni, večni Bog! za-

nesi; ker se bojimo; bodi milostljiv, ker prosimo, de nas po škodljivim ognji v oblakih, in po silnim viharji žuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovam in morju zapovedal, in je bila velika ti-hota, usliši prošnje svojiga ljudstva; in dodeli, de po tem znamenji svetiga križa † preide vse divjanje hudiga vremena.

Vsigamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z od-pušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosi-mo, de se miru zaželjeniga potolaže-nja razveselimo in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našim itd.

Ob slabi letni in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Go-spod! svojo neizrečeno milost; de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odverni, de umerljivi človek spozná, de po tvoji jezi take šibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavolj svojih grehov lakoto terpi, Gospod milostljivo k sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tistim vse priverženo, kateri tvojiga kraljestva išejo. Kteri živiš in kraljuješ i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marije, vselej Device, in svetiga Sebastjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, de odpušenje prejmemo, in se vedno v tvojim žegnu veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostljivo odverni, de umerljivi človek spozna, de po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našim i. t. d.

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, de nam živine, brez ktere se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našim i. t. d.

Ob vojski.

Bog, kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svojih sovražnikov silo zateremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo.

Bog, od kteriga pridejo svete želje, prave misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bojo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zater-tim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov in pobij njih neukret-nost z močjo svoje desnice. Po Go-spodu našim i. t. d.

Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsigamogočni Bog! svojiga ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavolj slave svojiga imena sti-skanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in telesu uživamo, in de bomo

po častitih prošnjah svete Marije vselej Device od sidanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališe in moč, začetik dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve in dodeli, de, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našim i. t. d.

Za srečno izvoljo noviga papeža.

S ponižnim sercam, Gospod! te prosimo, de po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi taciga papeža dodeliš, kateri bo tebi zavolj dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam tvojimu ljudstvu, zavoljo zvestiga vižanja, v čast tvojiga imena, vselej častitljiv. Po Gospodu našim i. t. d.

Ob kaki zahvali.

Bog, kteriga usmiljenje nima števila; in kteriga dobrote bogastvo je

neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo
za dodeljene darí in prosimo vedno
tvojo milost, de, ki prošnikom dode-
liš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč
pripelješ k prihodnjimu plačilu.

Bog, kateri si vernih serca z razsvetljenjem svetiga Duha učil, daj nam v ravno tistim Duhu pravico spoznati in njegovo poveseljenje vedno vživati.

Bog, kateri nobeniga, kateri v te
zaupa, ne pustiš preveč stiskati, te-
muč prošeni dobrotljivo na pomoč pri-
deš, za svoje prošnje in spolnjene
želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno
prosimo, da bomo vselej vsih zoper-
nost obvarovani. Po Gospodu našim itd.

Zahvalna pesem svetiga Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te
častimo,
Tebe, večniga Očeta, časti vsa zemlja.
Vsi angeli, nebesa in vse moči,
Kerubi in Serafi tebi neprenehama pojó:
Svet, svet, svet Gospod, Bog Sabaot!

Polne so nebesa in zemlja slave tvojiga
veličastva.

Tebe hvali častiti zbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno število,
Marternikov v belo oblečena truma.
Po vesoljnim svetu te sveta cerkev časti:
Očeta nezmerniga veličastva;
Prečastitiga tvojiga praviga ediniga
Sina,

Tudi svetiga Duha poterdnika.

Ti, Kriste, kralj časti,
Si večni Očetov Sin.

Ker si hotel zavolj odrešenja
človeka na-se vzeti, se nisi bal de-
vičniga telesa.

Zmagal si zelo smerti, in odperl
vernikiu nebeško kraljestvo.

Na desnici Božji sediš, v časti
Boga Očeta.

De imaš sodit priti, verujemo.

Prosimo te tedaj, pridi na pomoč
svojim služabnikom ktere si z drago
kervjo odrešil.

Daj nam v večni časti štetim biti
med tvoje svetnike.

Zveličaj, Gospod, svoje ljudstvo;
in požegnaj svojo erbšino.

Vižaj jih, in povikšuj jih vekomej.
Slednji dan te častimo, in hvalimo
tvoje imé vekomej, in od vekomej do vekomej.

Daj nas, Gospod, današnji dan
milostljivo brez greha ohraniti.

Usmili se nas, Gospod, usmili se
nas.

Dodeli nam svojo milost, Gospod,
kakor zaupamo v te.

V te, Gospod, upam, ne bom
osramoten vekomej ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s
svetim Duham.

O. Častimo in povikšujmo ga
vekomej.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duham.

Molimo.

Bog! kteriga usmiljenje nima šte-

vila, in kteriga dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne sapustiš, temuč pripelješ k prihodnjimu plačilu. Po Kristusu Gospodu našim i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s' tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

Za srečno pot.

O Bog! ki si svojiga služabnika Abrahama iz Urja izpeljal, in ves čas njegove poti v vsih nevarnostih po očetovsko varoval; ki si Izraelove otroke s suho nogo skoz sredo morja spravil; in ki si modrim iz jutroviga po zvezdi pot k svojimu Sinu pokazal, bodi tudi nam varh in pomočnik na naši poti; požegnaj nas; daj nam svojiga svétiga angela tovarša, de pridemo od tebe vojeni tje, kamor gremo, srečni, — spet

od tam domu zdravi, — in kdej — po dokončanim velikim popotvanji na zemlji, — v svoj pravi dom, v nebеса; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Za srečno smert.

Ti, o Bog! ki si človeka v nedolžnosti stvaril, in k neumerjčnosti poklical, nisi kriv naše smerti. Le v pravično štrafengo njegove nepokoršine in njegoviga greha si ga k smerti obsodil. Navdihni moje serce s sovraštvam do greha; po katerim je smert na svet prišla, in varuj me smerti v grehu, ktera je zmed vsih zlegov nar strašnejši. — Naj mi podoba smerti, — ta vsim mehkužnikom tako grozovitna podoba, — vedno pred oči hodi, de me od posvetne ničemernosti vedno odvräčuje; de bom v sreči ponižen; v veselji pametin, v terpljenji poterpežljiv; k dobrim delam vedno pripravljen; de vse svoje žive dni tvoje zapovedi zvesto spolnujem. — Dopadlo

ti je, Gospod življenja in smerti! uro moje smerti mi perkriti; kar si mi pa razodel, je, de me bo smert, kakor tat v noči, zalezla, kader si je bom nar manj svest. Daj mi tedaj gnado, de bom vsako uro na-njo pripravljen; de vsak dan tako živim, kakor bi bil zadnji mojiga življenja; de že zdaj začnem to zapušati, kar bom o smerti tako zapustiti mogel, in de že zdaj vsimu odmerjem, kar me preveč na svet veže.

Trojedini Bog! daj mi srečno zadnjo uro. Oče! daj mi smertne težave stanovitno premagati. Jezus! bodi na križi umirajoč takrat pred menoj in reci mi vesele besede: Še dans boš z mano v raji. — Sveti Duh! razsvetluj, podperaj me takrat, de v svoji veri nepremakljiv ostanem, vse skušnjave zoper vero srečno premagam, in kakor ud Rimske katolške cerkve umerjem. — Sveta Marija, mati usmiljenja, mati Božja, kraljica nebés in zemlje, kraljica angelov in ljudi, posebna besednica, in za Bogam nar

varniši pribežališe grešnikov, pomoč kristjanov, hči nebeškiga Očeta, mati Božjiga Sinu, nevesta svetiga Duha! ozri se na-me uboziga grešnika. K tebi zdihujem: Stoj mi tisto uro na strani, na kateri je vse ležeče, in zavolj ktere sim te vselej na pomoč prosil. — S. Jožef! prosi za-me, de smerti pravičniga umerjem. Sveti angel varh! varuj me in ne odstopi od mene, dokler konca svojiga popotvanja ne dosežem.

Za kakiga bolnika.

Glej, Gospod! kteriga ljubiš, je bolan! — in jest se prederznem za-nj prositi in moliti. — Ne bodi mu ta bolezen k smerti, temuč k tvoji časti in njegovimu zveličanju. Toliko bolnikom si njih poprejšnje zdravje, clo merličam si spet življenje dodelil; ohrani tudi tega bolnika in ozdravi ga. Vsi-gamogočin si in neskončno dobrotljiv; le z besedo reci in bolnik bo zdrav. — Ker pa ne vém, kaj je zares dobro za-nj, stori po svoji sveti volji. Dodeli

mu poterpežljivost, meni pa pravo ljubezen do njega, de te bom spet z njim vred tukej v tempeljnu, kdej pa v nebesih vekomej hvalil. Amen.

Molitev

v b o l e z n i.

Moj Oče! odvzemi mi ta kelh terpljenja; pa ne moja, temuč tvoja volja naj se zgodi.

Vse bolečine svoje bolezní, tudi smert vzamem za ljubo, o Bog! de so mi le izbrisani moji grehi.

Gospod! reži, žgi me tukej, nikar ne zanesi; samo grehe mi odpusti in daj večno življenje.

Ne zaverzi me, o Gospod; v svoji jezi, in ne tepi me v svojim serdu.

Usmili se me, ker sim slab; ozdravi me, ker so moje kosti polne strahu.

Brez tebe me ne bodo ozdravile zdravila, ki mi jih zdravnik daje; pa če ti rečeš, bom zdrav. Ozdravi me, o Gospod! če je tvoja volja, in zdrav bom; reši me iz bolezní in zopet bom dober.

To trohljivo telo mi dušo teži. Kdo me bo od tega umerjočiga telesa rešil? Tvoja gnada, o Bog! po Gospodu našim Jezusu Kristusu.

Jezus, sin Davidov! usmili se me, in pridi še k meni, preden umerjem.

Gospod! hude bolečine terpim. Daj mi v mojim zdihovanji usmiljeno besedo od tebe slišati. Kaj ti hočem reči, in kaj mi boš odgovoril? Ti si me s to boleznijo obiskal.

Pretečene leta svojiga življenja bom v britkosti svoje duše pred teboj premišljeval.

Gospod pravičen si, in pravične so tvoje sodbe; tvoje pota so polne milosti, pravice in resnice. Nikar se ne mašuj nad menoj zavolj mojih gre-

hov, in nikar se ne spomni mojih prelomov.

Delaj z menoj, o Gospod! po svoji sveti volji, in daj moji duši v miru iz tega sveta se ločiti; boljši mi je umreti, kakor dalje živeti.

Vém, de moj odrešenik živi; spet bom sodnji dan vstal, in v tem životu vidil svojiga Zveličarja; to upanje je globoko hranjeno v mojim sercu.

Ker še dosti nisim pripravljen za smert, se bojím umreti; pa tudi živeti se bojím, ker je toliko nevarnost na svetu, in ker v dobrim tako malo rastem. Tvoji milosti, o Bog! se tedaj popolnoma izročím.

Litaniје

v b o l e z n i.

Jezus Kristus,
 Zveličar sveta,
 Jezus, ki si na zemljo prišel, žalostne odžalit,
 Jezus, ki si starimu Simeonu v miru se dal ločiti, ko je tebe viditi gnado zadobil,
 Jezus, ki si osem in trideset let bolniga ozdravil,
 Jezus, ki si mertvoudnimu zdravje dodelil; in grehe odpustil de je na telesu in duši sdrav svojo posteljo domu nesil,
 Jezus, ki si ženo, ktera je dvanajst let bolehal, zavolj njeniga posebniga zaupanja gredoč ozdravil,
 Jezus, ki si gobove očiševal, in

usmili se nas!

dajal slepim spregledati, gluhim
spreslišati, hromim shajati in
mertvim vstajati,

Jezus, ki si žalostni vdovi sina,
kteriga so že k pogrebu nesli,
spet živiga dal,

Jezus, ki si Jajrovo hčer v živ-
ljenje obudil,

Jezus, ki si Lacarjeve sestre v njih
nar hujih bolečinah s tem ove-
selil, de si jima brata, kateri je
že štiri dni v grobu ležal, vživel,

Jezus, ki si nas s prelepim zgle-
dam svoje poterpežljivosti na kri-
ži učil, v terpljenji v voljo Božjo
popolnoma se vdati,

Jezus, ki si še umiraje za svoje
morivce prosil in zgrevanemu raz-
bojniku milost dodelil,

Jezus, ki si s svojo smertjo tistiga
premagal, ki je oblast smerti imel,

Jezus, ki si po terpljenji šel v svoje
veličastvo in nam s tem pot va-nj
pokazal,

Jezus, ki si nas z svojim vstaje-

usmili se nas!

njem od mertvih v veri na vstajenje
života poterdil, usmili se nas!

Jezus, ki nas boš kdej od mertvih o-
budil in po naših delih sodil, u-
smili se nas!

Od bolečin bolezni,

Od maloserčnosti in cagovitnosti,

Od prederzniga zaupanja in golj-
fiviga zanašanja,

Od groze in nepokoja vesti,

Od godernjanja in nepoterpežljivi-
vosti,

Od vsaciga greha,

Od skušnjav hudičevih,

De nam gnado dodeliš, do zad-
njiga pojemljeja kakor popotnim
živeti, in po nebesih, našim pra-
vim domu hrepeneti,

De nam čas, veselje in moč k po-
kori daš,

De nam gnado dodeliš, bolečine
bolezni serčno nositi,

De nas v veri v te in v večno
življenje poterdíš,

odreši nas, o Go-
te prosimo, usliši nas!
spod!

De nas v zaupanji v tvojo vsigamočno pomoč podpiraš,
 De nas v ljubezni do tebe do konca ohraniš,
 De naše serce od sovražstva in nevošljivosti očistiš,
 De naše duše z nebeškimi mislimi in željami napolniš,
 De nas s toliko večji tolažbo navdajaš, kolikor bolj se naše terpljenje naraša,
 De se s čuvanjem in molitvijo na tvoj prihod pripravljamo,
 De nas ne bolečina, ne smert od tvoje ljubezni ne loči,
 De nas, ko se ta perstena hiša našiga telesa razpade, k sebi v večno prebivališče vzameš,
 De si ti sam naše življenje, in de nam bo umreti dobiček,
 De tebi živimo in umerjemo,
 Jagnje Božje ki grehe sveta odjemlješ, zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Molimo.

O Jezus! Sin živiga Boga! ti si
vstajenje in življenje; kdor v te ver-
je, bo živel. V svojim življenji na
svetu si toliko bolnikov na njih proš-
njo ozdravil; ozdravi tudi mene. Daj
de bom ves v tvojo voljo vdan; raz-
veseli me, de te bom tukaj že v tvo-
jim svetim tempelju molil, in kdej v
nebesih častil vekomej. Amen.

Litanije

od vdanosti v voljo Božjo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Oče nebeški,
Bog Sin, odrešenik sveta,
Bog, sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Bog, ki vse veš in previdiš,
Bog, ki vse vladaš in napravljaš,
Bog, ki vse po svojih nar skrivni-
ših namenih čudno izpelješ,
Bog, ki tudi hudo kar se zgodi v
prid svojih izvoljenih obračaš,
V vsih rečéh in primerah, zgodi se
tvoja sveta volja, o Bog!

usmili se nas!

V vsih okoljsinah in pergodbah,
V mojim stanu in v moji službi,
V mojih opraviilih in napravah,
V mojim djanji in nehanji,
Na mojim premoženji in blagu,
Na mojim dobrim imenu in moji
 časti,
Na mojim zdravji in moji moči,
Na mojim telesu in na moji duši,
V mojim življenji in v moji smerti,
Nad menoj in nad mojimi,
Nad vsimi ljudmi in angeli,
Nad vsimi stvarmi na svetu,
Na vsih krajih sveta,
Vsaki čas,
Deslih bi se moja natora vstavljala,
Deslih bi moji lastni ljubezni in
 poželjivosti težko djalo,
Z vsimi svetniki in pravičnimi vpijem:
Z devisko materjo vpijem:
Z Jezusam na oljski gori vpijem:
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, zanesi nam, o Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usliši nas, o Gospod!

zgodi se tvoja sveta volja, o Bog!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o **Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Molimo.

O Bog! ponižno molim tvojo pre-
sveto voljo, podveržem se tvojim ne-
zapopadljivim sodbam in nar pravični-
šim naredbam. In ker je zvesto spol-
novanje tvoje volje dno vse popolna-
mosti, zgled vse kreposti, edini vir
znotranjiga miru in praviga veselja:
nič družiga ne vošim in ne želim, ka-
kor de se tvoja presveta volja v meni
in od mene vselej na tanjko spolnuje.
Amen.

Molitev

po zadobljenim zdravji.

O Bog! iz serca se ti zahvalim za zdravje, s katerim si me razveselil. Spet si se mi toliko milostljiviga skazal. Smert sim zasluřil, pa življenje si mi še pridaljšal. Zato te hvalim, in želim vse dni svojiga življenja zvesto ti služiti. Vdaril si me, in spet zacementil; pokazal si mi, de je moje življenje v tvojih rokah, in de naj se s čuječnostjo in pokoro vsak dan k smerti pripravljam. To bom s tvojo pomočjo tudi storil. — Kakor evangelski mož, ki je poln hvaležnosti, de je bil od gobe očišen, pred Jezusove noge na obraz padel, tudi jest pred-te, o moj Bog! pridem, za zdravje se ti zahvaliti, in te prosim: Ozri se milostljivo na grevengo,

s ktero svoje grehe objokujem, in potrdi sklep, ki sim ga v bolezni storil, de se bom resnično poboljšal. Nikar mi ne daj nikoli te smertne nevarnosti, deslih sim jo zdaj prebil, pozabiti! Dajo mi kakor takimu živeti, kterimu je smert že napovedana, de si tvoje šibe in skušnjave k pridu storim; to perhljivo življenje zaničujem, in z vso močjo po večnim hrepenim; po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Molitve

bolnika kader se smert bliža.

Moj Bog! morebiti me boš kmalo — kmalo k sebi poklical! — kakor je tvoja volja; va-njo se popolnoma vdam.

Oh, de bi bil pač lepši živel! — Oh, de bi bil pač tebe svojiga Boga in Očeta bolj ljubil.

Svojih grehov ne zamorem nič več nestorjenih storiti; — le ksati se jih zamorem, — in tebe, o moj Bog! odpušenja prositi.

Bog! moje serce vidiš, — žal so mi vsi grehi, — iz ljubezni do tebe, o moja previkši dobrota, se vsih ksam! — Oh, de bi pač nikoli nič hudiga storil ne bil! — Odpusti mi, dobrotljivi, usmiljeni Bog! — Ksam se!

Tako dolgo, o Bog! si imel z manoj poterpljenje! Tudi zdaj ne boš zaverigel svojiga otroka, ki se z zgrevanim sercam k tebi obrača. — Zaupam v tvojo neskončno dobroto in usmiljenje, — zaupam v zasluženje svojiga Zveličarja Jezusa Kristusa!

Kaj ko bi mogel pred svojo smertjo še kaj dobriga storiti! — Prosim za odpušenje vse, ki sim jih kdež razžalil! — Bog bo tudi meni odpustil.

O kako malokdej si spomni člo-

vek v mladih dneh, ali ko je še zdrav in terden, smerti, konca vsih reči!

O moji prijatli, delajte dobro, dokler vam je moč! — Na smertni postelji človek drugiga ne more, kakor zdihovati in terpeti. — **Bog!** ti vidiš svojiga otroka v terpljenji! **Oče,** tvoja volja se zgodi! Tepi me tukej, de mi le tamkej prizanesesh.

O de bi me pač vsi umirati vidili, ki zdaj v grehih žive! Vse bi za volj zveličanja njih drage duše prosil, spreobrnjenja kar nič dalje odlašati. Zakaj bi nek tako kratkiga življenja vsiga tebi o **Bog!** ne darovali! — **Oh,** zdaj pač vse drugači mislim, kakor svoje mlade dni! —

Kako kratko je življenje! kako dolga večnost! — **O** de bi bil vunder več storil za večno življenje; de bi bil večkrat pri ničemernim veselji mislil na večnost, — v svojim terpljenji na nebesa!

Moj Bog! — **Moj Oče!** ti veš,

koliko tvoj otrok terpi! Podperaj me, in daj mi skorej prestatí.

Po tvoji volji želim umreti, deslih nisim vselej po tvoji volji živel. — Svoje življenje ti dam, o Bog! v dar, — drugiga nič več ne morem storiti.

Zahvalim se ti še, o moj Bog! za vse dobrote, kar sim jih ves čas svojiga življenja od tebe prejel. — Zmiram si mi bil toliko — toliko dober! — Na duši in telesu si mi tolikanj dobriga skazal, — hvalim te, in zaupam še v tvoje usmiljenje! ne zapustiš jih, kateri v te svoje zaupanje stavijo; — tudi v smerti, — v večnosti boš moj ljubi Oče! — Hvalil te bom, — vekomej te bom ljubil!

Kadar se bolnik z žegnano vodo pokropi.

O moj Jezus! s to žegnano vodo, in s svojo sveto rešnjo kervjo me vsih mojih grehov omi, iz serca so mi žal, — iz ljubezni do tebe.

Kader bolnik sveto britko martro kušne.

Gospod Jezus! hiti mi na pomoč, ker si me s svojo smertjo na križi odrešil. — **O Jezus!** daj mi, de te bom skorej, ne več v podobi, ampak kakor si sam na sebi, od obličja do obličja vekomej gledal.

Kader se bolniku luč v roke podá.

O Jezus! ti si naša prava luč. V te verujem, ohrani luč svoje svete vere v meni, dokler te od obličja do obličja ne vidim. Jezus! ti si studenc zveličanja — v te upam, dokler te ne zadobim. Jezus! ti si večna ljubezen, — ljubim te, — vekomej te želim ljubiti. **O Jezus!** ti si luč svetá, razsvetliš vsaciga, kateri na svet pride; razsvetli tudi mene zdaj, ko iz tega svetá grem; pelji me iz smertniga mraka v luč večniga življenja; razsvetli moje oči, de te bodo v deželi živih vekomej gledale!

Priporočevanje duše Marii, angeljam in svetnikom.

O sveta Marija, milostljiva mati Jezusova! moja nar mogočnisi pomočnica za Bogam! tebi priporočim svojo ubogo dušo; — ne zapusti me. — **O** Marija, moja srednica, moja besednica! govori za-me pri svojim ljubim Sinu, preden k sodbi pridem, de mi bo milostljiv. — **O** Marija, pribežališe grešnikov! spravi me s svojim Sinam in prosi ga, de me v mojih poslednjih skušnjavah peklenskiga sovražnika obvaruje. — **O** Marija, troštarca žalostnih! spomni se me v mojih nar večih težavah, prosi za-me v mojih zadnjih potrebah, — potroštaj me v moji smertni britkosti. — **O** Marija, vrata nebeške! izroči me svojimu Sinu, pripelji me po smerti k njemu. — **Oh** oberni sveta Božja porodnica; svoje milostljive oči v me, in pokaži mi po tem revnim življenji, Jezusa, žegnani sad tvoji-

ga telesa. — Mati milosti Božje! prosi za-me, nikar me ne zapusti!

O sveti Mihael! pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski, in brani mojo dušo pred hudobnim sovražnikom, kateri jo želi pogubiti.

O sveti angel varh! bodi zdaj moj pomočnik v moji nar huji nevarnosti.

O vsi sveti angeli in arhangeli! hitite mi na pomoč, vojskujte se za-me; premagajte vse moje sovražnike, in spremite mojo ubogo dušo srečno na uni svet.

O sveti Dizma, sveta Barbara, sveti Jožef, moj sveti patron, vsi svetniki in svetnice Božje! prosite za-me Boga, de srečno dokončam svoj tek, in v vašo sveto družbo pridem, kjer z vami vred Boga večno hvaliti in ljubiti želim.

Zadnji zdihljeji umirajočiga kristjana.

O Jezus! z močjo svetiga križa me od mojih sovražnikov reši.

Jezus! ki si sam britke smerti umerl, pristopi mi v smertnih težavah.

Jezus! svoje terpljenje sklenem s tvojim terpljenjem; — svojo smert sklenem s tvojo smertjo.

S svojim grenkim terpljenjem me krepčaj, o Jezus!

Ušliši me, o usmiljeni Jezus!

V svoje svete rane me zakri, o Jezus!

Pred hudim sovražnikom me brani, o Jezus!

Ob smertni uri me k sebi pokliči, o Jezus! de te s tvojimi svetniki vekomaj hvalim.

O Jezus! moj Bog in moje vse, reši me zavolj svojiga presvetiga imena.

Jezus! v te verujem, usmili se me.

Jezus! v te zaupam, usmili se me.

Jezus, ljubim te iz vsiga serca, usmili se me!

Jezus, iz ljubezni do tebe živim.

Jezus, iz ljubezni do tebe terpim.

Jezus, iz ljubezni do tebe umerjem.

Jezus, tvoj sim v življenji in smerti.
Pridi, pridi, o Jezus, otet me.
Jezus, daj se mi v miru ločiti.
Jezus, v tvoje roke izročim svojo
dušo! vzemi jo k sebi.
Jezus, bodi mi milostljiv.
Jezus . . . !

Litanije

pri umirajočih.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod usmili se nas!

Sveta Marija,
S. mati Božja,
Sveta Devic devica,
Vsi sveti angeli in arhangeli,
S. Abel,
Vsa družba pravičnih,
S. Abraham,
S. Janez kerstnik,
S. Jožef,
Vsi sveti očaki in preroki,
S. Peter,
S. Pavel,
S. Andrej,
S. Janez,

zanj (zanjo) Boga prosi, (prosite)!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 S. Štefan,
 S. Lavrenc,
 Vsi sveti marterniki,
 S. Silvester,
 S. Gregor,
 S. Avguštin,
 Vsi sveti škofje in spoznovavci,
 S. Benedikt,
 S. Frančišk,
 Vsi sveti minihi in pušavniki,
 S. Marija Magdalena,
 S. Lucija,
 S. Barbara,
 S. Katarina,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice Božje,
 Bodi mu (ji) milostljiv, zanesi mu (ji)
 o Gospod!
 Bodi mu (ji) milostljiv, odreši ga (jo)
 o Gospod!
 Od svoje jeze, reši ga, (jo) o Go-
 spod!

zanj (zanjo) Boga prosi, (prosite)!

Od nesrečne smerti,
 Od vsiga hudiga,
 Od skušnjav in hudobniga duha,
 Od slabosti peklenške hudobe,
 Od večniga pogubljenja,
 Skoz svoje sveto rojstvo,
 Skoz svoj sveti križ in terpljenje,
 Skoz svojo smert in pokop,
 Skoz svoje častitljivo od smerti
 vstajenje,
 Skoz svoj čudni vnebohod,
 Skoz gnado troštara svetiga Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De se na tega umirajočiga milost-
 ljivo ozreš,
 De mu (ji) vse grehe odpustiš,
 De ga (jo) v veri, upanji in lju-
 bezni poterdiš,
 De mu (ji) resničniga duha pokore
 in pravo žalost dodeliš,
 De ga (jo) pred hudimi mislimi
 varuješ,
 De mu (ji) v pričijoči nevarnosti
 pomagaš,

reši ga, (jo) o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

De ga (jo) v zadnji uri z svojo	} prosimo te, u-
sveto gnado ne zapustiš,	
De ga (jo) v večno veselje pe-	
lješ,	
De nas uslišati hočeš,	} sliši nas!
O Jezus! Sin Božji,	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-	
lješ, zanesi nam, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-	
lješ, usliši nas, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-	
lješ, usmili se nas, o Gospod!	
Kriste, sliši nas!	
Kriste, usliši nas!	
Gospod, usmili se nas! Kriste u-	
smili se nas! Gospod usmili se nas!	
Oče naš . . . Češena . . .	

Molimo.

O Gospod, naš Bog! usliši naše molitve in bodi milostljiv tej duši, ki se bo zdaj ločila iz tega sveta. Odpusti ji vse grehe, reši jo od vsih štrafeng, in vzemi jo v večno nebeško

stanovanje, ktero ji je pripravil Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje, v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Kader se duša od telesa loči.

Pridite na pomoč, vsi svetniki Božji! pridite naproti, vsi angelci Gospodovi! vzemite to dušo in spremite jo pred Božje obličje — prenesite jo v nebeško prebivališče. — O Jezus Kristus! ti jo vzemi k sebi, kateri si jo iz tega sveta poklical. Amen.

Gospod, usliši nas! Kriste usliši nas! Gospod usliši nas!

V. Gospod dodeli ti duši večni mir in pokoj.

O. In večna luč ji naj sveti!

V. Naj v miru počiva.

O. Amen.

Molimo.

Tebi o Bog priporočimo to dušo,

de bi zdaj, ko se je iz svetá ločila, pri tebi v nebeškem kraljestvu prebivala! in kar je po slabosti svoje človeške natore v svojim življenji pregrešila, ji ti po svoji neskončni milosti odpusti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev pri pogrebu trupla rajnkiga (rajnke.)

Hvala Bogu, ki tudi nad našim pokopališi čuje! Tudi po grobeh je on pričijoč, kakor v naših hišah! — Duh trohljivosti pride od mertviga trupla; duša pa ne gnije, — večno živi. — Truplo tudi ne bo vekomej mertvo ostalo, Božja moč ga bo spet oživila. Kakor pogrebic zdaj z lopato tamkej stoji, tako bo kdej angelj z trobento tukaj stal. — Hvala Bogu, de je sosedu (sosedu) po keršansko dal umreti; obudil ga (jo) bo spet kdej iz dežele mertvih. — Hvala Jezusu Kristusu! de ga (jo) v smertnim boji ni zapustil; — sodni dan ga (jo) bo so-

dil. — **Z**veličan (zveličana), ki je v **G**ospodu zaspal (zaspala)! **Z** nami je jedel (jedla) **G**ospodovo telo. — **K**ruh angelcov ga (jo) je pokrepčal na poti v večnost. — **K**akor beli križ na mrtvaškim pertu, tako je ostalo upanje prihodnjiga vstajenja na obrazu rajnkiga (rajnke). Ne vzamemo ne — za vselej slovesa od tebe! **K**malo, kmalo bomo tudi mi sem k tebi djani. **V**eliki dan **G**ospodov pa bojo naše košice spet oživiljene! — **Č**ast **B**ogu po višavah! — **M**ir in pokoj v grobu, — v globočini — tebi in vsim, kateri tukaj s teboj počivajo! —

Molitev za duše, katerih trupla na britofu počivajo.

O **B**og, iz čigar usmiljenja duše vernih v miru počivajo, daj svojim služabnikom in služanicam, kateri tukej in drugje v **K**ristusu počivajo, milostljivo odpušenje grehov, de se bojo, od vsih pregréh odvezani, z teboj brez

konca veselili. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Kar je vsakimu, kader se pameti zavé, potrebno vediti in verovati, de bo zveličan, je:

1. De je en Bog. 2. De je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje in hudo štrafuje. 3. De so tri Božje persone eniga bitja in ene nature! Oče, Sin in sveti Duh. 4. De je druga Božja persona, Bog Sin, človek postal, nas z svojo smertjo na križi odrešiti in večno zveličati. 5. De je človeška duša neumerjoča. 6. De je gnada Božja k zveličanju potrebna, in de brez gnade Božje človek nič za večno zveličanje zasluženja vredniga ne more storiti.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večin, je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgol duh; bitje, ki ima nar

bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vsigavedoč; vé vse, sedanje, preteklo in prihodnje, vé tudi naše nar skrivnejši misli in želje, torej mu ne moremo nič prikriti.
4. Bog je neskončno moder, stori vse iz nar boljšiga konca, in izvoli vselej nar pripravniji pripomočke, svoj konec doseči.
5. Bog je vsigamogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; nje-mu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsigapričijoč; je povsod, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet, hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničn in zvest; vse, kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni.
9. Bog je nespremenljiv; je vekomej ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega.

11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičin; polona vse dobro in poštrafa vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Darovi svetiga Duha.

1. Dar modrosti; 2. dar umnosti; 3. dar svéta; 4. dar moči; 5. dar učenosti; 6. dar pobožnosti; 7. dar strahu Božjiga.

Božje in cerkvene zapovedi, kakor tudi poglavitne in vnebovpijoče grehe, grehe zoper s. Duha in ptuje grehe, telesne in duhovne dela usmiljenja, najdeš na 112. in 130. strani spredej.

Sveti zakramenti.

1. S. kerst; 2. s. birma; 3. s. rešnje telo; 4. s. pokora; 5. s. poslednje olje; 6. s. mašnikovo posvečevanje; 7. s. zakon.

Poglavitne djanske čednosti keršanstva.

1. Modrost. 2. Zmernost. 3. Pravičnost. 4. Močnodušnost ali serčnost.

Poglavitnim greham nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napuhu nasproti, 2. dobrotljivost je lakomnosti nasproti, 3. čistost je nečistosti nasproti, 4. ljubezin je nevošljivosti nasproti, 5. zmernost je požrešnosti nasproti, 6. potrpeljivost je jezi nasproti, 7. gorečnost do dobrega je lenobi nasproti.

Dolžnosti od Jezusa posebno priporočene.

1. Narprej Božjiga kraljestva in njegove pravice iskati, 2. sam sebe zatajiti, 3. svoj križ nositi, 4. za Kristusam hoditi, 5. krotek in ponižen biti, 6. sovražnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti zanje, kateri nas žaljo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker

njih je nebeško kraljestvo. 2. Blagor krotkim; ker bodo zemljo posedli. 3. Blagor žalostnim, ker bodo oveseljeni. 4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni, ker bodo nasiteni. 5. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. 6. Blagor jim, kateri so čistiga serca, ker bodo Boga gledali. 7. Blagor mirnim, ker bodo otroci Božji imenovani. 8. Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpe, ker njih je nebeško kraljestvo.

Evangeljski sveti.

1. Radovoljno ubožtvo; 2. vedno devištvo; 3. vedna pokoršina pod duhovnim poglavarjem.

Poslednje reči človekove.

1. Smert, 2. sodba, 3. pekel, 4. nebesa.

Svete Pesmi.

Pri sveti maši.

Začetek.

Pred Bogam pokleknimo,
Povzdignimo serce,
V nebesa zdaj pošljimo
Vse misli in želje.
Ta dar presvete maše
Sprejmi od nas, o Bog!
Naj zbriše grehe naše,
Naj varje nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
Žalili smo Boga;
O težko vest imamo,
Pokoja nam ne da.
Marija, vsi svetniki!
Pomoči pros'mo vas;

Smo grešniki veliki,
O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
Na zemlji mir ljudem;
K' je milost Božja dala
Rešenje vsim stvarjem.
Bog! hvalo ti pojemo,
Prišel si greh odvzet;
Ti večno čast dajemo;
Ti sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
V življenje srečno pot;
Temoto razsvetljuje,
Nas varje grešnih zmot.
Kristjani, poslušajmo,
Kaj Jezus nas uči;
Po njem se vsi ravnajmo,
De vsak sveto živi.

Kredo.

To verjem Bog nebeški,
De ti si stvarnik moj;

Tvoj Sin je rod človeški
Sam spravil spet s teboj.
Svet Duh pri nas prebiva,
Od Jezusa poslan;
Od njega moč dobiva
Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog, oznanil,
Kar je tvoj Sin učil,
V katolški cerkvi hranil,
K' je za-nj kri prelil,
To verjem vse resnično,
Le, Bog, pomoč mi daj,
Živeti tud' pravično,
De pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
Od nas prečisti dar,
K' ga grešniki nesrečni
Damo na tvoj altar;
Za svoje hudobije
In celiga sveta
Naj jih nam čisto zmije,
Nam tvojo milost da.

Ponižno vsi pošljimo
Ta sveti dar v nebo,

Gospod-Boga prosimo,
De mu prijetin bo,
De naj mu bo česenje,
Spodobna večna čast,
De dušam da življenje,
Vsi cerkvi Božjo rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški!
Oblast imaš čez vse,
Ves svet, ves rod človeški
Ti hvalo čast daje.
Naj vselej hvaljen bode,
Češen in povikšan,
Zveličat vse narode
Nam od Boga poslan.

Po povzdigovanji.

O angelci! hitite,
In pridite z nebes,
Z nam sveti kruh molite,
Ni več kruh, Bog je res.
Počutkam vsim telesa
Je Jezus takej skrit,
De b' skorej šli v nebesa
Ga gledat in častit.

Ti Jezus ! se usmili
Duš bratov in sestic,
De bodo mir dobili,
Odreši jih iz vic.
De gremo k teb' prebivat,
Nam grešnikom tud daj
Nebeško luč vživat,
Z svetniki vekomej.

Naš duh, o Bog ti poje,
Češen bod' Oče ti;
Kraljestvo pride tvoje;
Naj se, kar češ, zgodi;
Daj nam naš kruh, jed zdravo;
Dolge odpusti nam,
Ne vpeljay nas v skušnjava;
Otmi sovražnikom.

Med s. obhajilam.

Moj Jezus ! tebe vžiti
Iz serca res želim,
Pa k teb' ne morem priti,
Ker tolikokrat grešim.
Operi dušo mojo,
Slabosti njene veš;
Pokaži milost svojo,
De v duhu v mene greš.

O Jezus! k meni pridi,
Preženi grehov noč,
De duša moja vidi,
Dobrote tvoje moč.
Ostani vedno v meni,
De dušo mi živiš;
Z menoj se terdno skleni,
Me srečniga storiš.

Pri koncu s. maše.

Svet dar smo dokončali,
Odpeli čast Bogu;
Očetu darovali
Njegoviga Sinu.
Mertvim in živim sprava
Za grehe naj bo to;
Naj nam bo vsim zastava,
De pridemo v nebo.

Pri pervim žegnu.

Vsi ponižno počastimo,
V zakramentu Jezusa;
Na kolenih ga molimo
Svojiga Zveličarja.

Na altarji on stanuje,
Če ga tudi vidit ni;
Živa vera nam spričuje,
Kar ne vidijo oči.

Pri drugim žegnu.

Vse stvari naj mu pojejo
Svet'mu trojnemu Bogu;
Naj Očetu čast dajejo,
Naj zahvalijo Sinu,
Svet'mu Duhu, ker se s-haja
Od obeh od vekomej,
Naj se čast in hvala daja
Večne čase kakor zdej.

Pred pridigo.

1.

O Jezus, duša moja
Je žejna slišat te;
Ker le beseda tvoja
Resnica večna je;

Oznani nam povelje
Nebeškiga Boga,
Kristjanam vse veselje
In večno srečo da.

2.

Tvoj nauk nam temôto,
Duš naših razsvetlí,
In pameti slepoto
Z resnico razjasní.
Slep človek sam od sebe
Ne ve, kaj je hudo,
In dobriga brez tebe,
Spoznal nikol' ne bo.

3.

Beseda tvoja kaže
V nebesa pravo pot,
Če naša pamet laže
Nas ona varje zmot.
Le ta nam da spoznanje,
De vidimo svetost;
Odverne grešno djanje,
Podpera nam slabost.

4.

Pa ojstra je, boleča,
In dušo v živo sklí,

Ognjena je goreča,
Pa vender tud' hladí;
Poterdi vero našo,
Podpiraj jo povsod.
Daj vselej nam to pašo
Te prosimo, Gospod.

5.

Je grešnik marsikteri
K nesreči svoj goljfan,
Miru ne iše v veri,
Tiči v pregreh zaspan.
Ti k duši greš zaspani,
Ter grešnika zbudiš;
Mu rečeš: grešnik vstani,
De večno ne zaspiš.

6.

O deb' beseda tvoja
Ne vtihnila nikdar!
O daj, de duša moja
Prejema ta tvoj dar.
Daj v križih daj v skušnjavah;
V skerbeh ga, Bog, nam daj!
Nas veseli v težavah,
Nas pelje v večni raj.

Pri sveti maši.

Kirje.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči:
In tebe, Bog v ponižnosti
Svoj'ga Boga časti.
Stor' milost tem, kater želé
V solzah oprat lastne dolgé.
Odpusti, Oče, grešnikom,
In skaži se dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv skaži se nam.

Ob dari svoje smo prišli
Kakor zgubljeni sin:
In kakor ovce smo zašli,
Zgubili tvoj spomin.
Al Oče vsiga usmiljenja,
Na serca polne grevanja
Z dopadajenjem dol' poglej
In svojo gnado zopet dej
In gna — do dej
In gnado zopet dej.

Sej delo smo vsi tvojih rok
In tvoja lastna stvar,

Opri slabosti svojih otrok,
Nar viši gospodar!
Za spravo zdaj darujemo
Tvoj'ga Sinu zročujemo
O Bog! skoz njega sveto kri
Vse naše grehe nam odmi
Vse nam — od — mi,
Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bodi na visokosti
Bogu na vekomej,
In mir po širokosti
Na zemlji bod' vselej.
V ponižnosti pojemo
Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Rešenje iz nadlog.

Evangelii.

Iz tvojih ust izide
Svet evangelium,
Na dno leto se snide
Vsih kristjanov um,
Modrost nas sama viža,
Resnica nas učí:
Kdor se pod njo poniža,
Ta srečno prav živi.

Kredo.

Gospod! pred tabo z trepetanjem
 Te tvoja revna stvar spozna,
 In verje z živim spoštovanjam,
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Kter'ga Jese korenina
 V deviškim cvetji je scvetla.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spravil, Bog! s tabo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križi kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnim tebi zdej sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno z njo:
 De kdor se k njem v solzah približa
 Od grehov spet očíšen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej uživali
 Življenje večno z Jezusam.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj ofruje,
 Gospod! leté darí,
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga Sinu spomino,
 Je obložen altar.

Vzem', Bog, leto dar'vanje,
 Dobrotljiv Oče naš,
 Omeči to zdih'vanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Sinu
 Nam daje trošt, de vzeta
 Ta prošnja bo v nebu.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej

Stvari od svojih jemlji
Zdaj in na vekomej.

Veseli vkup pojemo
Iz serca celiga,
In njega vsi sprejmemo
Kot svojiga Boga,
Kater v imenu pride
Gospoda našiga,
Ves svet se k časti snide
Sinu njegoviga.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
Milostivo na ta altar!
Kjer pernesemo po dolžnosti
Zdaj tebi dopadljivi dar:
Ta dar je sam tvoj Sin edini,
Iz zgolj ljubezni darovan:
Za nas persojen umornini
Strašno na križ je bil zaklan.

Slabosti on vse naše nosi,
De nas perpravi v sveti raj.
On pri Očetu za nas prosi,
De b' z njim živeli vekomaj,

Naj te ljubezin ta ognjena
Skoz prošnjo, Jezus omeči,
De se ta tvoje smerti cena
Nad nami nikdar ne zgubi.

Jagnje Božje.

Poglejte božje jagnje:
Kak' toči svojo kri,
Kako zdaj glavo nagne,
Kako za nas medli.
On grehe nam odjemlje,
On nosi vse dolge;
Pokrajne cele zemlje
Po njemu mir dobé.

Duhovno obhajilo.

Gospod jest nisim vredin,
De b' tebe dans zavžil,
Al' reci, de bom vredin,
In bodem zopet živ.
V duhu te prejeti
Iz serca jest želim,
Daj ženin naš presveti,
De gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali

Ta dar je, Bog, tvoj Sin:

Mi smo vsi skup spoznali

Tvojih darov spomin.

Skoz njega smo prejeli

Rešenje z naših véz.

Zdaj zadnjič nam dodeli

Svoj žegin iz nebes.

Na čast Materi Božji.

1.

Glas iz serca poženimo,

Mater Božjo prav hvalit',

Vsi ponižno zapojimo,

Jo spodobno počastit';

Ona je nebes kraljica

Ino naša pomočnica,

Naj jo hval'jo vse stvari:

Bod' češena, d'vica ti!

2.

Prišla je, za nas rojena,

Lepšat in osrečit svet;

Kakor limbar zasajena,
Lepšal jo je d'viški cvet.
Je živela le v samoti,
Le v ponižnosti, tihoti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

3.

Z Božjo milostjo navdana,
Polna od Boga dobrot,
Mati Božja bila zbrana,
In veselje nas sirot;
Jezusa nam je rodila,
Nam Zveličarja zredila.
Naj jo hval'jo i. t. d.

4.

Zdaj je ona naša mati,
Ino Jezus Sin je nje;
Nam zamore pomagati,
Če pred sedež Sina gre!
Naše prošnje predenj nosi,
In za nas nadložne prosi.
Naj jo hval'jo i. t. d.

5.

Kakor je svitla danica,
V nji gori tako svetost;

Je ostala vselej d'vica,
V nji se Božja vid' modrost!
Kristjanje jo hvalimo,
Svojo mater počastimo.
Naj jo hval'jo i. t. d.

6.

O poslušaj zdaj, Marija!
Mile prošnje nas otrok!
Nas zatira hudobija,
O poslušaj ti naš jok;
Daj Boga za nas prositi;
Vselej te žel'mo častiti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

O kaki zahvali.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.

2.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;
Trume izvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te želé.

3.

Češen bodi trojni Bog!
Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, Božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

4.

O preljub Zveličar naš!
Kolika je ljubezin tvoja!
V grehe sim bil zakopan,
Revna je bila duša moja,
Ti pa prideš nam na svet,
Smert, pekel in greh zatret.

5.

Večni Bog in kralj nebes
Se poniža brat naš biti;

Nam živi in nam umerje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešnja kri
Nas očisti vse ljudi.

6.

Na desnici božji zdaj
Ga še imamo pomočnika;
Sodni dan ga grešnik bo
Vidil ojstriga sodnika.
Milost, grešnik, le dobiš
Dokler še na svet' živiš.

7.

Jezus! bod' usmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani;
Kri si svojo dal za nas;
Greh končaj, pri nas ostani.
Peljaj naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj.

8.

Svoje ljudstvo srečne stor',
Zdaj in vselej nas obvari;
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvari;
Hvalo bomo peli ti
Tukaj in v večnosti.

9.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj de stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
De ne boš zaverigel nas.

O Božiču.

1.

Poglejte, čudo se godi!
Kaj mora nek' to biti?
Nebeški dan o polnoči,
To mora kaj pom'niti.
Lej angela pred nami stat',
Luč svetla ga obsega;
Od groze moram trepetat',
Povejte, kaj bo s tega?

2.

Tako pastirji govoré;
Pa angel se oglasi:
Veselje oznanujem le,
O srečni, srečni časi!

Zveličar se necej rodi,
Ni treba nič se bati.
Je ubožin, v jaslicah leži;
Lahko ga je poznati.

3.

Zaslišijo nebeških trum
Častit Boga na nebi,
Veseli mu ženejo šum,
De svet otmè v potrebi.
Njih petja glas razlega se
Veselo po širjavah:
Mir vam, ki svete volje ste,
Bogu čast po višavah!

4.

Pastirji se razveselé,
Ko slišijo to novico;
Do Bethlehema hrepené,
Spoznat' želé resnico.
Pogledat pojmo, pravijo,
Kar angeli so rekli:
Tekó in se ne vstavijo,
In k jaslám so pritekli.

5.

Tam dete vgledajo lepo,
De ni se moč nagledat',

Tak' ljubo, in tako sveto;
Žele mu dopovedat
De ljubijo ga iz serca;
De vse bi radi dali;
Nauke vse, katere da,
De bodo spolnovali.

6.

Tud' mi zdaj k jaslicam pojmo,
In bod'mo ga veseli;
Zahvalo, čast Bogu dajmo,
De smo pomoč prejeli.
Pozdravljen bod', Zveličar moj!
Vsak reci sam per sebi,
De bi prišel do nas necej,
De bomo mi pri tebi.

Od Jezusoviga terpljenja.

1.

Daj mi, Jezus! de žalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
Kar si, jagnje, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus! daj de tvoje rane
Nas presunejo kristjane;

Smert, terpljenje prebritko
Naj nam moč v smerti bo.

2.

Nas odrešit smert si zvolil,
Pred Očetam trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terpljenja čisto spil.
Jezus, daj de i. t. d.

3.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali;
Oklenili ti roke,
Ktere celi svet derže
Jezus, daj de i. t. d.

4.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili;
Tepli, bili, de se kri
Iz bolečih ran cedi.
Jezus, daj de i. t. d.

5.

Ternje bode čelo tvoje
Za velike grehe moje,

Tebi, Jezus, kralj sveta,
Se v roko terst poda.
Jezus, daj de i. t. d.

6.

Oh! na križ so te razpeli,
In na križi te še kleli;
Oh! za nas si toljk' terpel,
In za naše grehe umerl.
Jezus, daj de i. t. d.

7.

Naši grehi so te zdali,
Tebe, Jezus zasram'vali;
Za naš greh si tepen bil,
In na križi kri prelil.
Jezus, daj de i. t. d.

8.

Daj nam tebe le iskati,
Svoje grehe objok'vati,
De se tvoja rešnja kri
Nad kristjani ne zgubi.
Jezus, daj de i. t. d.

O veliki noči.

1.

Zveličar gre iz groba,
Ob moč je smert, trohnoba:
Velikonočno jagnje bil,
Je za-me drago kri prelil.
Aleluja!

2.

Otét je človek, rešen,
V brezin satan trešen;
Smert nima svojiga zela več,
Odpert je grob! in kamin preč.
Aleluja!

3.

Odrešil je očete
Veliko časa vjete,
Častito jih pelja sebo
V zaperto z greham pred nebo.
Aleluja!

4.

O kak' se svetjo rane,
Neusmiljeno mu dane;
Veselje angeljsko verši,
De smert je mertva nas uči.
Aleluja!

5.

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpéra;
Zveličar je svoj grob prestal,
Tud nam bo vstat z groba dal.
Aleluja!

6.

Le kratka noč bo v grobi,
Ker angel kmal zatrobi;
Telo tud' potlej popelja
Zveličar v raj in smert neha.
Aleluja!

7.

Dopolnit naše želje,
Pripravit nam veselje;
Greš ti Zveličar pred menoj,
Prišel bom, upam, tud' za t'boj.
Aleluja!

8.

Življenje ponoviti,
Takó v nebo daj priti;
Kjer pri Očetu ti sediš,
Od tam plačilo vsim deliš.
Aleluja!

9.

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen;

S kervjo, bom jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

Aleluja!

10.

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratam brat,
Daj tudi nam od smert vstat'!

Aleluja!

O Binkoštih.

1.

Prid' sveti Duh, apostelnam dan,
Ker si bil danes va-nje poslan,
De čuda Božje pravijo,
Sovražnikam se vstavijo.
Prid' sveti Duh, te prosi kristjan.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
In jih med svoje verne razli,
Resnico de poslušajo,
In nje sladkost okušajo.
Prid' sveti Duh razsvetli nas ti.

3.

Prid' sveti Duh, omeči serce,
Zažgi v kristjanih svete želje,

Ljubit', kar je pravičniga,
Se varvati krivičniga.
Prid' sveti Duh, ljubezni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podperaj slabost,
Poterdi v sercih pravo svetost;
Daj, de se ne spodtaknemo,
Iz pota ne premaknemo.
Prid' sveti Duh, ti naša krepkost.

5.

Prid' sveti Duh, ti zvesti vodnik,
Vesetje naše, naš pomočnik,
O vodi nas do večnosti,
Perpelj nas do srečnosti.
Prid' sveti Duh, ti naš poterdnik.

Svetiga rešnjiga telesa dan.

1.

Praznika svetiga
Dans veselimo se,
Prav iz unetiga
Serca naj hvala gre.
Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje, vsak prenavljaj.

2.

Danes praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo,
Kako je Božji Sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
Tak' zapovd Judov dostal.

3.

Učenci zavživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnjo telo prejet'.
Jesti ga jim daje,
Pa razdeli se ne,
Vsak posebej cel'ga prejme.

4.

Kader prejemajo
Slabi njegov telo,
Se ga navzamejo,
Moč jim je prava to,
Kelih jim tud zroči,
Da jim ga in veli:
Vsi ga pite, moja je kri.

5.

Tak' je postavljeno
Njega telo v dar,

Dušam pripravljeno,
De ga zavživa stvar,
Mašniki to store,
De od njega žive,
In ga vrednim vernim dele.

6.

Zdaj od nebeškiga
Kruha naš duh živi;
S kruha človeškiga
Se nam prav Bog stori.
Čudi se, o kristjan,
Jezus je vsim jed dan,
Bod' si revin in zanič'van.

7.

Danes te prosimo
Trojni edini Bog!
V sercih te nosimo,
Vari nas vsih nadlog.
Živi nas slabe zdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vživat do vekomaj.

COBISS 2042:000

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000429106

KAZALO.

	Stran
Z jutranje molitve	3
Večerne molitve	7
Molitev pri navadnih opravilih in priložnostih čez dan	12
Sveta maša. Nauk	22
Molitev pri sv. maši	26
Krajši molitve pri sv. maši	59
Molitev pri črni maši	78
Premišljevanje terpljenja Jezusoviga pri sv. maši	86
Molitev, kadar ne moreš k očitni službi Božji iti	106
Zakrament sv. pokore	108
Izpraševanje vesti	112
Grevenga	145
Sklep svoje življenje poboljšati	147
Molitve pred spovedjo	148
Nauk za spoved	151
Molitev po zadobljeni odvezi	155
Sedem psalmov od pokore	159
Sveto obhajilo	176
Molitev pred sv. obhajilam	179
Molitve po sv. obhajilu	186
Božje čednosti: vera, upanje in ljubezen	191
Kršanska očitna spoved	195
Sveto obhajilo v duhu	197
Litanije od presvete Trojice	199
Litanije od Kristusoviga terpljenja	211
Križev pot	218
Rožni kranc	230
Litanije od vsih svetnikov	233
Molitev po litanijah pri popoldanji službi Božji	240
Lavretanske litanije ob praznikih matere Božje	251

	Stran
Mnoge molitve	254
Molitev staršev za svoje otroke	269
Žegen, kteriga naj starši svojim otrokam dajo	270
Molitev otrok za svoje starše	271
Molitev višiga	271
Molitev posla	272
Molitev za Božjo ljubezen	273
Molitev za ponižnost	275
Molitev za čistost	276
Molitev za poterpežljivost	277
Molitev za spreobrnjenje grešnikov	279
Molitve o posebnih potrebah	281
Zahvalna pesem sv. Ambroža	288
Molitev za srečno smert	292
Molitev za bolnika	294
Molitve v bolezni	295
Litanije od vdanosti v voljo Božjo	303
Molitev po zadobljenim zdravji	306
Molitve bolnika, kader se smert bliža	307
Priporočevanje duše Marii i. t. d.	312
Zadnji zdihljeji umirajočiga	313
Litanije pri umirajočih	316
Molitve pri pogrebu	321
Kar je vsakimu, kader se pameti zavé, po- trebno vediti in verovati	323
Pesem pri sv. maši	328
Pesem pri žegnu	333
Pesem pred pridigo	334
Druga pesem pri sv. maši	337
Pesem ob kaki zahvali	345
Pesem o Božiči	348
Pesem od Jezusoviga terpljenja	350
Pesem o veliki noči	353
Pesem o Binkoštih	355
Pesem od sv. rešnjiga Telesa	356

Stran

. 254
. 269
o 270
. 271
. 271
. 272
. 273
. 275
. 276
. 277
. 279
. 281
. 288
. 292
. 294
. 295
. 303
. 306
. 307
. 312
. 313
. 316
. 321
-
. 323
. 328
. 333
. 334
. 337
. 345
. 348
. 350
. 353
. 355
. 356

